

Občinski komite ZKS Velenje

Okrepiti osnovne organizacije

Kljub dopustom in poletni vročini, so se v ponedeljek na svoji redni seji sestali člani občinskega komiteja ZKS Velenje. Nalog je pač toliko in tako zahtevne so, da za pravi premor ni časa so menili.

Tokrat so tehtali predvsem delovanje osnovnih organizacij in to tistih v krajevnih skupnostih. Ocenili so, da njihovo delo ni zadovoljivo, marsikdaj zaradi premalo zavzetega dela sekretarjev. Težave povzročajo tudi nekatera neresena vprašanja povezana s položajem in vplivom teh osnovnih organizacij oziroma njihovih članov na uresničevanje krajevnih politik. Očitno je, da so osnovne organizacije uspešnejše tam, kjer so skupni problemi krajanov izrazitejši. Druge pa največkrat ne najdejo pravih programov in so seveda tako tudi daleč od tega, da bi bili pravi pobudniki in nosilci politične dejavnosti v krajevni skupnosti. Člani komiteja so menili, da je potrebno pripraviti še celovitejšo analizo delovanja teh osnovnih organizacij, predvsem pa skušati uresničiti vse tiste sklepe, ki so bili ob obravnavi te problematike sprejeti že lansko leto.

Na seji so ocenili tudi sprejem majske analize ter ob tem z zaskrbljenostjo ugotavljali, da je med delegati na sejah zborov skupščine doživela groben odziv. Poudarili pa so, da si moramo v vseh delovnih okoljih kar najbolj prizadevati, da izboljšamo sedanje zaposlitvene tokove in obdržimo proizvodnjo vsaj na sedanji ravni.

Občinski komite ZKS Mozirje

Razmere se bodo še zaostrele

V ponedeljek popoldne je bila v nazarskem delavskem domu seja občinskega komiteja ZKS Mozirje. Člani so najprej sprejeli posamezne zadolžitve za delo z osnovnimi organizacijami ZK, v nadaljevanju sprejeli delovni program komiteja za obdobje do marca prihodnjega leta in ocenili delovanje komunistov v drugih družbeno-političnih organizacijah in v političnem sistemu.

Največ pozornosti so namenili obravnavi gospodarskih razmer v občini Mozirje v prvem polletju. Posebej so poudarili, da izrazito velikih težav trenutno v gospodarstvu ni, zagotovo pa se bodo razmere zaostrele v avgustu in septembru, v zvezi s tem tudi na področju družbenih dejavnosti, kjer v tem obdobju tudi ni prehudih problemov.

Na področju gospodarstva so posebej poudarili štiri področja, ki so zaskrbljujoča. Na prvem mestu je turizem, pri katerem ne gre za problem izdelave temeljite razvojne študije, pač pa za zares kritično stanje in pomanjkanje odločnih ukrepov, ki bi morali izboljšati ponudbo in obenem ponuditi nove možnosti zaposlovanja, ki vse bolj prihaja v ospredje.

Naslednje je gospodarstvo, ki je glede na svojo vlogo in pomen za Gornjo Savinjsko dolino ter na probleme, ki se kopičijo, vse preveč »anonimno«. Tu so težave ekološke narave, odnos zasebnih lastnikov gozdov v povezavi s padcem kakovosti odpadnega lesa, nedovoljene prodaje in podobno, pri čemer vsi dosedanja ukrepi (tudi zaradi delovanja

kmečke zveze in drugih alternativnih gibanj), niso bili uspešni. V povezavi s tem so hudi problemi na področju kmetijstva, kjer tudi na višjih ravneh pospešeno iščejo rešitve.

Po dolgih letih stopa v ospredje problematike zaposlovanja. Število zaposlenih v družbenem sektorju se je v petih mesecih zmanjšalo za 1 odstotek in se bo zmanjševalo še naprej. Problem ni trenutno 80 nezaposlenih, hude težave se obetajo z zaposlovanjem nove generacije, ki prihaja iz šol. Industrija je svojo vlogo na področju zaposlovanja večinoma že odigrala, poiskati bo treba druge možnosti, kot so turizem, gostinstvo in podobno.

Na problem zaposlovanja se veže še četrto področje. To so kadri, predvsem na vodilnih delovnih mestih. Slišati je bilo izraz »kadrovska erozija«, ker se pojavljajo težave z vodilnimi delavci v Smreki, Turistu, Gozdnem gospodarstvu in se obetajo še druge. Kratkotrajno je vse manj ljudi, ki so pripravljeni prevzemati vodilna in odgovorna bremena sedanjih težav.

J.P.

**Za 22. julij — praznik
vstaje slovenskega naroda
iskreno čestitamo vsem
borcem NOV in aktivi-
stom**

Skupščina občine Velenje
Ivršni svet Skupščine občine
Občinska konferenca SZDL
Občinski komite ZKS
Občinski svet ZSS
Občinski odbor ZZB NOV
Občinska konferenca ZSMS
Občinska konferenca ZRVS
Občinski štab TO

Čestitkam ob prazniku se
pridružuje uredništvo Na-
šega časa in Radia Velenje.

Občinski odbor Rdečega križa Velenje

Krvodajalska akcija

V poletnih mesecih je potreba po življenjski tekočini zelo velika. Že nekaj let se vključuje v reševanje teh težav tudi občinski odbor Rdečega križa Velenje.

Tako danes od 6. ure zjutraj poteka poletna solidarnostna krvodajalska akcija v prostorih Rekov družbene prehrane. Trajala bo do 16. ure, namenjena pa je vsem tistim občanom, ki letos svoje pripravljenosti pomagati sočloveku še niso izkazali.

V Zlati ob nedeljah tudi kruh

Ne samo spominkov in daril, so nas obvestili iz Zlatice, ob nedeljah dopoldan bomo pri njih lahko dobili tudi alpsko mleko in trajne vrste kruha, pa še kakšne salame in jogurte. Za pozabljivce bo torej poskrbljeno.

(mkp)

Gorenje

Kolektivni dopust

Danes, četrtek, 21. julija, je za delavce nekaterih delovnih organizacij zadnji delovni dan pred kolektivnim dopustom. Znova bodo prišli na delo 15. avgusta 1988.

V največji delovni organizaciji Gorenje Gospodinski aparati bodo na kolektivnem dopustu delavci vseh temeljnih organizacij, razen tozda Vzdrževanje, ki bo med tem časom opravilo redna letna vzdrževalna dela in v nekaterih delih delovne organi-

zacije posodobili proizvodnjo. Največje delo bodo opravili v tozdu Štedilniki pri posodobitvi površinske zaščite (nova peč za beli email, nov mlinski prostor in transferna linija v surovinskem oddelku). V tozdu Galvana bodo zamenjali linijo za cinkanje, nekaj novih naprav in strojev pa bodo dobili tudi v drugih delih proizvodnje gospodinskih aparatov. Kolektivni dopust bodo imeli tudi delavci Gorenja Elektronika Široka potrošnja. V delovni organizaciji Gorenje Notranja oprema bodo delali delavci tozda Gradbeni elementi, obrat Keramika, v tozdu Pohištva pa bodo opravili vzdrževalci redna vzdrževalna dela.

V preostalih delovnih organizacijah Gorenja v Titovem Velenju in tudi delovnih skupnostih kolektivnega dopusta ni, vendar bo v tem času največ delavcev izkoristilo svoj letni dopust.

HJ

Sedaj pa na zaslužen oddih

Ljubljanska banka Temeljna banka Velenje

Samopostrežen informacijski terminal

Pri Ljubljanski banki Temeljni banki v Titovem Velenju so poskrbeli za pomembno novost. V svoji enoti na Rudarski cesti so namestili samopostrežen informacijski terminal.

To je naprava, preko katere lahko varčevalec sam, s posebno kartico, odčita stanje na svojem bančnem računu. Zaenkrat je to mogoče samo za žiro račune.

»To je začetek modernejšega bančnega poslovanja, ki ga pozna ves razviti svet,« pravi pomočnik direktorja Ljubljanske banke Temeljne banke Velenje Franc Zevma, »kjer imajo veliko aparatov s pomočjo katerih si varčevalci kar v bančnih halah sami »postrežejo« z denarjem.

Nov aparat imajo postavljen na desno ob vходу omenjene enote, zagotovljena pa je intim-

nost, tako da se stanje na žiro računu pokaže le za trenutek in le tistemu, ki mu je informacija namenjena (za to ima posebno kartico, ki jo dobi na banki, kjer ima žiro račun). Zaenkrat imajo ta terminal samo na Rudarski, v kratkem pa ga bodo namestili še v druge enote, najprej v Pesju in Mozirju. Upajo, da bodo takšen samopostrežni informacijski terminal postavili v kratkem tudi za druge bančne vloge, vendar je tu več težav, saj so te informacije najpogostejše zastarele. Knjižbe na drugih poslovnih enotah in poštah namreč niso neposredno

povezane z osrednjim računalnikom te banke.

Pred nedavnim je velenjska banka poskrbela še za eno novost. **Pismo sodelovanja.** Namenjeno je vsem tistim, ki imajo z gotovino manjšo opravka in ki ne želijo izgubljati časa pred bančnimi okenci, kadar morajo poravnati kakšno obveznost. Položnice in pooblastila banke s katerega računa naj znesek poravnava, občan vloži v kuverto in jo odda na banki ali pa jo pošlje po pošti. Za vse ostalo poskrbijo bančni delavci, ki varčevalcu tudi vrnejo potrdila o poravnanih obveznostih.

(mz)

Gostovanje iz Južne Koreje

V okviru poletnih kulturnih prireditev, ki jih prireja Kulturni center Ivan Napotnik bo drevi ob 20.30 gostoval narodno-folklorni spektakel iz Južne Koreje, kar bo ena najprivlačnejših prireditev tega poletja.

JUGOBANKA

JUGOBANKA TITOVO
VELENJE
TITOVO Velenje

Kersnikova 1
Telefon: 855-915

So stare navade vedno dobre?!

Dopustniški dnevi so. Vročina vpliva na nas in najpogostejše se na sprehode po mestu odpravimo šele proti večeru. Seveda bi takrat pokukali tudi v kakšno trgovino, ki pa je žal že zaprta.

Po stari navadi namreč odpiramo trgovine že navezgodaj zjutraj, ob sedmih (razven nekaterih izjem). To je takrat, ko jih seveda tisti, ki so v službi, ne morejo obiskati, oni ostali pa si privoščijo kakšno minuto spanja več in jim vsaj v poprečju, ni do tega, da bi hodili po trgovinah. Popoldne (19. ura je poleti še res popoldne) pa trgovine zapremo in to takrat, ko bi

lahko bilo obiskovalcev veliko (več kot ob sedmih zjutraj).

Kakorkoli že. Delovni čas trgovin, pa tudi gostiln, bifejev in podobnih lokalov (tudi ti zaprta).

NAŠA TEMA

pirajo vrata zgodaj) ni niti približno prilagojen potrošniku.

Ti so se z njim sicer že več ali manj sprijaznili, nekako jim je prišel v kri, normalen jim je in se niti ne pritožujejo. Prilagojen pa je vsekakor lagodnosti

trgovcev, to pa seveda pomeni, da jim še ne gre tako slabo, da bi morali drugače ukrepati.

Pa so se v preteklosti, kadar smo jih pobarali o nesmiselnosti takšnega delovnega časa, izgovarjali na občinski odlok o poslovnem času trgovin, gostinstva in obrti. Ta jim po novem dovoljuje, da imajo trgovine odprte od 6. do 21. ure, prodajalne z živili morajo biti obvezno odprte najmanj od 7. do 19. ure, ob sobotah pa do 15. ure. Delovni čas gostiln je opredeljen med 6. in 24. uro, bifejev in okrepčevalnic v nasekljih pa med 6. in 22. uro. Bari, vinoteke in diskoteke pa imajo lahko odprto do dveh zjutraj.

Odpiranje trgovin v nočne ure, torej ni nikakršen problem več (če je morda kdaj bil). Ponemod (Era) so že odreagirali in imajo tehnične trgovine odprte do pol osmih zvečer, kar je za začetek najbrž kar dovolj, saj se morajo stranke na to navaditi. Druge pa še čakajo, verjetno na izkušnje drugih, pa najbrž tudi na to, da se bodo njihovi trgovci s tem sprijaznili. — Verjetno pa bo vsaj letošnjega poletja prej konec.

Tako je pač. Starih navad, ki pa niso vedno dobre, se držimo kot pijanec plota. Ta pa pogosto konča za plotom in tudi nam se lahko tako pripeti.

Mira Zakošek

Mi smo za
model
formula EL
Elkroj

CELJSKO OBMOČJE**Denar zavira razvoj telefonije**

Velenjski podpis samoupravnega sporazuma za izgradnjo telefonske centrale je prijetna izjema v sicer slabem položaju telefonije na Celjskem. V celjski občini je samoupravni sporazum pristopilo le 28 odstotkov organizacij. Do leta 1990 novih 15 tisoč priključkov.

Položaj PTT dejavnosti v Sloveniji je zelo težaven, še posebej pa so kričeči primeri zaostanka razvoja telefonije. To je prav tiste dejavnosti, ki je ljudem še posebno na očeh, posebno se ker si vse več ljudi želi take povezave z ostalimi. O teh problemih in predvidenih rešitvah je pred dnevi že spregovoril slovenski izvršni svet, septembra bodo o tem razpravljali še delegati republiške skupščine. Pred časom pa so predvsem telefonijo dali pod drobnogled tudi na seji Sveta občin celjskega območja. Tudi tokrat zaradi denarnih težav, še posebej zaradi slabega odziva organizacij, da bi pristopile k samoupravni sporazumu o združevanju denarja za razširitev PTT zmogljivosti. Tak sporazum

je celjska PTT pripravila že pred dvema letoma, vendar je podpisovanje zastalo zaradi vse težjega položaja delovnih organizacij. Ob tem ko je seveda treba razumeti vse, ki naj bi z združevanjem denarja pomagali k razvoju te dejavnosti, pa je seveda tudi res, da se brez takega združevanja ne bomo mogli premakniti z nizkega mesta na lestevici gostote telefonskih priključkov. Za celotno regijo velja, da je zdaj na sto prebivalcev 14 telefonov, vendar so ti razporejeni tudi zelo neenakomerno, saj jih je na primer v laški občini le pet. Ob tem pa je treba upoštevati še to, da so tudi vse centrale že prekomerno obremenjene in jih je treba nujno razširiti, da bodo lahko sprejele nove naročnike.

Pri podpisovanju samoupravnega sporazuma je stanje najslabše v Celju, kjer je pristopilo šele slabih 28 odstotkov organizacij. Pa čeprav njihov župan poudarja, da so pri prestrukturiranju gospodarstva prišli do točke, ko brez informacijske službe ne gre več naprej. Do pred nekaj mesecev je bil položaj slab tudi v velenjski občini, vendar so tu z resno akcijo stanje popravili in k sporazumu je pristopilo že okoli 80 odst. organizacij, zato pa so že tudi lahko podpisali sporazum med Iskrro Telematiko in PTT Celje za 50 odstotno povečanje centrale. V konjski občini doslej sporazuma še ni podpisala dovolj organizacij — številčno, po vrednosti denarja, ki naj bi ga prispevale pa je že dosežena nad 70 odstotna planirana vrednost zbranega denarja. To pomeni, da bo sporazum kmalu zaživel tudi tukaj. Ker v Šmarju in Laškem sporazuma že veljata,

v moziški in žalski občini pa imajo poseben pristop, so se stvari očitno zadnji čas vsaj v večini občin le premaknile. To pa naj bi tudi zagotavljalo, da bodo do leta 1990 dobili na tem območju še 15 tisoč novih naročnikov in se bo tako število priključkov na sto prebivalcev zvečalo na 16.

Pri PTT organizaciji pa bi seveda svoj položaj radi uredili še na drugih, trdnjših osnovah, ki bi jim zagotavljale pravo ekonomsko poslovanje. Tudi člani Sveta občin so se strinjali, da bi v Sloveniji sprejeli določilo, da se v ceno impulza zajame tudi del za razvoj telefonskega omrežja oziroma telefonije nasploh. Zaradi kritičnega razvoja telefonije predvsem na nerazvitih območjih, pa so se tudi menili, da je treba še podaljšati veljavnost sporazuma, iz katerega so dobivala taka območja še poseben denar.

Lani je bilo na našem območju takega denarja 60 milijonov dinarjev, letos nič, prihodnje leto, ko naj bi bili ti spet na vrsti, pa naj bi tako pomoč ukiniteli. (—fk)

EMONA EKSPRES**Začasno na svobodi**

Piše:
Vinko
Vasle

Ko pri nas še ni bilo demokracije, se je marsikaj dogajalo. Znan je primer ljubljanskega pijančka, ki je kar trinajstkrat (vidite, da gre za nesrečno številko) odgovarjal pred obličjem pravičnosti, ker je v prav posebnem stanju po Ljubljani širil mišljenjske delikte. Ko se ga je pošteno nažrl, je po ulicah in gostilnah gobčal neresnice o našem sistemu in nekaterih tovariših, potem pa v imenu ljudstva dobival zasluzene kazni. Pred dvema letoma se je pred sodnikom znašel še štiriinajstičnik bil — oproščen. Roka pravice je namreč ocenila, da njegova dejanja družbeno niso nevarna, še zlasti, ker je zločinec govoril stvari, ki jih tako in tako nihče ni verjel.

Se pred šestimi leti je veljalo v našem glavnem mestu nenapisano pravilo, da je potrebno ob posebnih dogodkih Ljubljano dobro očistiti. Zlasti, če jo je obiskal kakšen ugleden tuji državnik. Komunala je svoje opravila tako dobro, da so meščani bili prepričani, da se vračajo stari časi bele Ljubljane; pa še organi pregona so po čistili ulice in začasno na Povšetovo (v mestne zapore) odpeljali vse znamenite ljubljanske klošarje, pijance, pa tudi znano sumljive in za sistem destruktivne specialne politične povratnike, ki so bili nevarni že samo zato, ker so živeli. Če so pa še kakšno rekli, se je pa sistem sploh kar rušil.

Danes se v Ljubljani to več ne dogaja. Ker imamo demokracijo. Ta je šla tako daleč, da tožilec niti začasno več ne zapleni kakšnega mladinskega časopisa, če pa to že stori, se pa sodišče obnaša neodvisno, ko sklene, da pisanje (tudi grdih resnic) ne more hujše vznemirjati javnosti, ker je javnost tudi brez tega vznemirjena. Tožilec in sodišča bi sicer radi zaplenili na primer inflacijo, gospodarsko krizo, pornografske cene, pa ne vedo, koga bi bilo treba spraviti za zapahe, ker se za te polomijade nihče pristojevoljno ne javi. Pravzaprav je pri nas znameniti 133. člen kazenskega zakonika polno ignoriran! Znani ljubljanski pravnik mi je zadnjič dejal, da če ne bi bil, potem bi moral javni tožilec v zadnjih šestih mesecih vsak dan zapleniti naš osrednji dnevnik Delo, tu pa tam Dnevnik, Večer, Teleskop, vsakokrat, Mladino za večne čase, Tribuno in Katedro vsakei itn. Na srečo pa je 133. člen tako elastičen, da ga je mogoče razlagati zelo različno — tudi v dobro osumljenih.

Zdaj se zvezno javno tožilstvo v poročilu pritožuje, da slovenski tožilec ne spoštuje državnih zakonov in da je njihovo delo nesprejemljivo, ko se pa ve, kaj počenjajo alternativci po Ljubljani in še nekaterih krajih naše ožje domovine in ko je popolnoma jasno, da so se sovražniki vseh barv čudno namnožili v delu na sončni strani Alp. Slovenci smo za polemiko, razpravo, dialog, zvezno javno tožilstvo pa za preganjanje, obtožbo, sodišča in areste. Za dobre stare čase

torej. Ocenam o politično-varnostnih razmerah v Sloveniji se je torej priključilo tudi zvezno tožilstvo, pri tem pa spregledalo, da tega ne bi smelo storiti, ker je to po ustavi v pristojnosti republiških skupščin. Pa kaj bi z ustavo, ki ji tako in tako bi jejo poslednje ure, ker bomo dobili sodobnejšo in predvsem debelejšo!

Medtem, ko se po Metelkovi, nasproti vojašnice, kjer že (pre) dolgo sedijo v preiskovalnem zaporu Janša, Borštner in Tasič, še kar naprej sprehajajo ljubljanska dekleta in ko že mesec in pol potekajo protestni kulturni večeri Društva slovenskih pisateljev, pa so se zdaj oglašali še nekateri ugledni predvojni borci za politične in socialne pravice in prvoborci. V svojem protestu so zapisali, da kličejo k razumu vse tiste, ki so zarotniki, v zaprtih krogih, popolnoma skrito in premišljeno sprožili hujšaška gonjo proti demokratičnemu sproščanju, proti demokratičnemu prepovedi in prenovi družbenega in državnega življenja v Sloveniji. Zanimivo je, da se ocene teh uglednih borcev radikalno razlikujejo od stališča njihove borbevske organizacije: njihovemu protestu pa se iz dneva v dan priključuje vse več zelo znanih imen predvojnih borcev in komunistov iz Ljubljane in Slovenije.

V ponedeljek se je pred ljubljanskim vojaškim sodiščem pričelo sojenje štirim osumljenim za posedovanje in izdajo strogo zaupanega vojaškega dokumenta. Vojaško sodišče ni bilo pripravljeno sprejeti niti enega predloga ali zahteve ne predsedstva Slovenije ne odbora za zaščito človekovih pravic (ta ima že preko 80 tisoč članov, priključilo pa se mu je že okrog 450 organizacij iz Slovenije in Jugoslavije). Mirno je prezrlo zahteve najvišjega republiškega organa — republiške skupščine in upravičeno zaskrbljene javnosti. Zahteve pa so bile, da je treba osumljene spustiti iz pripora, jim omogočiti civilnega zagovornika in vsaj delno javno sojenje. Sojenje poteka za popolnoma zaprtimi vrati. Osumljeni, ki so bili mesec in pol v priporu, so preiskovalni pripor prestajali v doslej največji izolaciji (sem ne štejemo obiskov sorodnikov, ki so bili časovno omejeni in ki so morali potekati po strogo določenih kriterijih). Osumljeni niso prejeli niti enega pisma, dopisnice ali telegrama (poslanih je bilo okrog 1000 pisem), niso smeli brati časopisov in sploh ne vedo, kaj se dogaja na svobodi. Ta svoboda pa je mišljena pogojno, kajti, ko se sodi misli in besedi in ko postaja jasno (tudi ob branju obtožnice), da ima sojenje Janši, Tasiču, Borštnerju in Zavrlu klasična obeležja političnega procesa brez presedana, skorajda ni mogoče verjeti, da je to svoboda v imenu ljudstva. Vse je namreč sila relativno. Vsi drugi, ki nismo »v«, kot bi rekel Drago Jančar, slovenski dramatik (ki je tudi sedel zaradi podtaknjene politične afere), smo torej samo začasno na svobodi.

**Sosedje so praznovali
Korak še vedno zastaja**

Včeraj je bil praznik občine Celje — praznovanje je bilo bolj zaskrbljenih obrazov.

Celjani so v spomin na ustanovitev Prve celjske čete praznovali svoj praznik včeraj — prireditve ob tem prazniku pa so sklenili že v soboto. Letos jih niti ni bilo veliko — največ še v krajevni skupnosti Šmartno v Rožni dolini, kjer so skupaj z občinskimi praznikom slavili tudi svojega krajevnega.

Tudi ob tem prazniku se je v Celju izkazalo, da vseh hontenj še zdaleč niso spravili v življenje. Obsežno zastavljen program P — prestrukturiranje — je sicer nekaj sadov že dalo, pa vendar še mnogo premalo, da bi njihovo gospodarstvo postavil na trdnje noge. Tako pa je predsednik izvršnega sveta Miloš Pešec tudi na slavnostni seji moral priznati, da indu-

strijska proizvodnja še vedno nazaduje. V prvih petih mesecih je bila za šest odstotkov nižja kot v enakem lanskem obdobju. Ni pa še tudi pravih znakov oživljanja. Bolje je z izvozom, ki so ga povečali za 15 odstotkov. Žal pa še vedno pravijo, da izvoz dohodkovno ni zanimiv. Zaostajanje proizvodnje seveda postavlja pod vprašaj tudi osebne dohodke. Za zdaj jih razen v organizacijah, ki poslujejo z izgubo, nižati še ni bilo treba, vendar ob izplačilnih dneh se zdaleč ni lahko. Pričakujejo, da jih bodo povsem z zakonom uskladili šele septembra.

Ker tudi na ostalih področjih ni razveseljivih kazalcev, je zaskrbljenost ob prazniku razumljiva.

Tudi letos so podelili tradicionalna občinska priznanja — Šlandrove nagrade. Prejeli so jih dr. Janez Jenšterle, specialist kirurg, Miran Prezelj, sadjar s Frankolovega, Slovensko ljudsko gledališče in Mlinsko predelovalna industrija sozda Merx.

(—fk)

SAVINJSKO-ŠALEŠKA NAVEZA**Družbeni dogovor**

Vse več nezdravih stvari je pri nas; pa je potem kaj čudnega, če boleha celo družbeni dogovor za modernizacijo regijske bolnišnice. Lahko bi napisal tudi — celjske bolnišnice, ampak to bi se le slišalo malo lokalistično obarvano, pa bi se morda javil še kdo, ki bi rekel, naj vsak skrbi za svoje.

V kako težkem zdravstvenem stanju je regijsko družbeni dogovor za modernizacijo te bolnišnice, se je lepo pokazalo ob

pregledu tega, koliko denarja se je nabralo iz enodnevnega zasluzka. Moralo bi ga biti 360 milijonov, v resnici pa je blagajno nakapljalo borih 50 milijonov. Ob tem bi lahko seveda kdo uprl prst le proti Šaleški dolini, saj iz velenjskega dela ni pritekel še noben dinar. Pa so k sreči za delno ravnateljstvo poskrbeli še v »savinjsko-vogelajniškem« delu; enako veliko kot Velenjčani so namreč prispevali tudi Mozirjani in Šent-

jurčani. In končno — tudi iz »zdrave« konjske občine je pricuralo namesto predvidenih 60 milijonov le devet. Primeren zaostanek pa beležijo tudi v ostalih občinah.

No — ena izjema je le — celjska občina. Vendar pa pri tem ni treba trepljati po ravnih vestnih delovnih organizacij, ki tako pridno odvajajo denar enodnevnega zasluzka. Tega namreč v celjski občini ne odvajajo več, saj so ga nadomestili s samoprispevkom občanov. In izkazalo se je, da je samoprispevek veliko bolj zanesljiv.

Škoda je le, da zaradi tako bolehnega spoštovanja družbenega dogovora trpi gradnja, v resnih težavah je dinamika izgradnje, zataknje se lahko pri garancijah za nekatere naprave — skratka veliko razlogov za zaskrbljenost je.

Ce bi bil zloben. Kar pa seveda nisem, bi napisal, da je še dobro, da bodo v novem delu regijske bolnišnice septembra vendarle odprli nove prostore nevrološkega oddelka. Saj — to boste menda priznali — postajamo vsi vse bolj živčni.

(frk)

Kolumna naše vsakdanjosti

Poletno razpoloženje nam krajšajo razne domislice. Prav gotovo je med občani vsaj v tem mesecu, najbolj priljubljena najnovejša igra na srečo, imenovana obrestna politika. Kdor je hitrejši in smejliši, ta več zasluži. Revalorizacijska stopnja za hranilne vloge je namreč precej višja od tiste, ki velja za posojila. Razlika je bila v nekaterih primerih kar 646 odstotkov, pa so zato v bankah omejili kredite. Sicer pa v boju za preživetje, občani hitro poiščejo druge rešitve. Nekateri, ki imajo limite na tekočem računu (tu so tudi nižje revalorizacijske obresti) ta denar vežejo za mesec dni ter poberejo višje obresti. Vsak kdor igra, torej dobi, vsi skupaj pa ...

Sicer pa ne tekmujejo le občani posamezno, tekmuje tudi naša vlada in to ekipno, z rebalansom zveznega proračuna. Ta bo, če delegati ne bodo zarobantili drugače, kar pa je po dosedanjih izkušnjah kaj malo verjetno, veljal 7010 milijard dinarjev

namesto 5659,9 milijard dinarjev. Od tega pa bomo za financiranje JLA namenili kar 68 odstotkov. Prej le 65,9. Poleg tega bo JLA kanilo še 332,4 milijarde dinarjev za spodbujanje izvoza. Verjetno za takšen denar lahko tudi kakšno rečemo, ne da bi razbijali kohezivno moč naše vojske. Sicer pa kohezivnost bolj razbijajo omenjeni proračuni, nedogovorjeni in nizke odkupne cene pšenice ... Pa saj nas zgodovina zlahka pouči. Slabše kot gre ljudstvu, bolj se krepi oblast.

A nadaljujmo s pšenico. Vojvodinska je tokrat lepo obrodila. Očitno pa v CK ZK Srbije menijo, da bo s poenotenjem stališč še bolje. In ker je Kosovo tudi »zak«, jo je potrebno postrojiti. Poenotenje je torej pred vrati. Evforična in množična podpora srbskega ljudstva monolitnosti, konstituirani Srbiji, raznim idejno političnim (dis)kvalifikacijam, pa kar nekakšno stran od učenika demokracije. Sicer pa se z njim ne

diči tudi naša vojska, z nič kaj vojaškim, ampak bolj zastraševalnim ljubljanskim procesom, ter jasno dokazuje kateri stol si lasti pri skupni mizi.

Velenjske družbene dejavnosti pretresa omejevanje. Težki časi pač posegajo tudi na to področje. Preostanek pogače je potrebno potem kar najbolj smotrno porazdeliti. In to je očitno nekaterim v posebno zadovoljstvo. Kupček prestaviš sem, kupček tja, vzameš temu, daš drugemu. Tovariši iz družbenih dejavnosti pa moledujejo, razlagajo, dokazujejo. Nekateri temu pravijo svobodna menjava dela.

In če želiš pokazati, kako zelo varčuješ (na primer v družbenih dejavnostih), potem odrežeš tam, kjer je to najbolj šokantno. Recimo kot v zdravstvu. Močno tragičnomočno vse to zgleda v praksi. Velenjčani se sprašujejo kdo bo ob morebitni nadaljnji omejitvi sredstev naslednja žrtev.

BORIS ZAKOŠEK

**Žetev
Poprečna
letina**

V žitorodnih predelih naše domovine letošnje spravilo zlatorumenih zrn počasi končujejo. V naši občini pa so priprave na žetev v polnem zamahu.

Kot pravijo na Eri TOK Kmetijstvo Soštanj bo organizacijski del žetve in odkupa podoben lanskemu. Odkup pridelkov bodo organizirali na vseh treh združnih enotah, in sicer v Šentljudu ter na Turnu za kmete kooperativne zadruge enote Velenje, na sedežu delovne enote Ravne za soštanski del in v Šmartnem ob Paki, prav tako na tamkajšnji delovni enoti. Tudi štirje kombajni, trije v lastni strojni skupnosti in eden zasebniški, so pripravljeni za začetek in oskrbljeni z vsemi potrebnimi rezervnimi deli. V pogon naj bil komban »spravil« že konec prejšnjega tedna za spravilo raznih vrst ječmenov. Zaradi slabega vremena pa načrtujejo začetek žetve šele v drugi polovici tega meseca, sam odkup pridelka pa dan ali dva kasneje. Tako kot pretekla leta naj bi tudi letos kombajni najprej zaropotali na žitnih poljih v Šmartnem ob Paki, prihodnji teden pa na območju Soštanj in Titovega Velenja.

»NAŠ ČAS«, glasilo Socialistične zveze delovnega ljudstva Velenje, izdaja Center za informiranje, propagando in založništvo Velenje, cesta Františka Foita 10.

»NAŠ ČAS« je bil ustanovljen 1. maja 1965; od 1. janu-

arja 1973 je izhajal kot štirinajstodnevnik »Šaleški rudar«, kot tednik pa izhaja »NAŠ ČAS« od 1. marca 1973.

Uredništvo: Stane Vovk (direktor in glavni urednik), Boris Zakošek (odgovorni urednik), Milena Krstič-Planinc, Bogdan

Mugerle, Janez Plesnik, Tatjana Podgoršek, Mira Zakošek (novinarji).

Izhaja ob četrkih.

Sedež uredništva in uprave: Titovo Velenje, cesta Františka Foita 10, telefon (063) 853 451, 856 955, 855 450. Brzjavni

naslov: Informativni center Velenje.

Cena posameznega izvoda je 700 dinarjev. Mesečna naročnina 2.540 dinarjev, polletna naročnina za individualne naročnike 15.240 dinarjev, za tujino 25.900 dinarjev.

Ziro račun pri SDK, podružnica Titovo Velenje, številka 52800-603-38482.

Grafična priprava, korektura, tisk in odprema: ČGP Večer Maribor.

Nenaročenih rokopisov in fotografij ne vračamo.

Za »NAS GLAS« se po mnenju sekretariata za informiranje izvršnega sveta Skupščine SR Slovenije, številka 421-1/72 od 8. februarja 1974 ne plačuje temeljni davek od prometa proizvodov.

Sestavljena organizacija združenega dela Gorenje

Obetavni polletni dosežki, zahtevni cilji 1989

Zaposleni v Gorenjevih delovnih organizacijah so lahko resnično zadovoljni s polletnimi dosežki. Zahtevne planske usmeritve, prav tako obetavno pa je tudi gibanje proizvodnje in izvoza, če ga primerjamo z lanskoletnimi dosežki. V Gorenju ugotavljajo, da so ustvarjeni vsi pogoji, da bodo ob koncu leta uresničeni vsi zastavljeni cilji dela in gospodarjenja.

Navedimo nekaj podatkov o polletnem gospodarjenju. Proizvodnja se je, v primerjavi s prvim polletjem 1987, povečala za 8,3%. Konvertibilni izvoz je bil, v isti primerjavi, večji kar za 31%. Tem in drugim dosežkom pa žal ne sledijo finančni rezultati poslovanja, saj upada dohodkovna učinkovitost poslovanja, in to zlasti na račun še večje usmeritve Gorenja na tuje trge in nenormalnega porasta cen reprodukcijskega materiala in sestavnih delov.

V številnih Gorenjevih delovnih organizacijah beležijo nadpovprečno rast proizvodnje. V Gorenju Elektronika Široka potrošnja, na primer, so v letošnjem prvem polletju naredili 24% več izdelkov kot v enakem obdobju preteklega leta, v Gorenju Bira nad 19% več, v Gorenju Mali gospodinski aparati 14% več, v Gorenju Glin 12,4% itd. Največji porast proizvodnje so dosegli sicer v Gorenju Elektro-

motori (kar 75%), vendar pa velja dodati, da je bila lanskoletna polletna proizvodnja znatno nižja od načrtovane.

Uspešna so bila tudi prizadevanja Gorenja za povečanje prodaje na tuje trge. Do konca junija je ta poslovni sistem izvozil za 125 milijonov dinarjev, od tega na trge s konvertibilnimi valutami za okrog 118 milijonov dolarjev. Gorenje je tako doseglo predvideni polletni obseg prodaje na tuje, v primerjavi z lanskim prvim polletjem pa je povečalo konvertibilni izvoz kar za 31%. Tako je Gorenje še povečalo svoj delež v slovenskem in jugoslovanskem konvertibilnem izvozu. Po zadnjih podatkih, ki so na voljo, znaša delež Gorenja v jugoslovanskem konvertibilnem izvozu 2,5%, v slovenskem konvertibilnem izvozu pa se je približal 9%. Pomembno je, da se Gorenju Gospodinski aparati, največjem izvozniku tega poslovnega sistema, vztrajno približujejo tudi druge delovne organizacije. Gorenje Gospodinski aparati je bilo v polletnem izvozu tega poslovnega sistema udeleženo s 65%, polletne izvozne naloge pa je preseglo za 4%. Nekatere delovne organizacije so se s polletnimi izvoznimi dosežki skorajda približale letnemu načrtu (Gorenje MIV Vranje in Gorenje Glin), največji izvozniki Gorenja pa so za Gorenje Gospodinski

aparati Gorenje Bira Bihač, Gorenje Mali gospodinski aparati, Gorenje Glin, Gorenje Elrad, Gorenje Elektromotori itd. Uvozilo pa je Gorenje v prvem polletju za dobrih 93,2 milijona reprodukcijskega materiala, sestavnih delov in opreme, stopnja pokritosti uvoza z izvozom bi bila ob polletju zagotovo večja, če ne bi bilo treba mimo načrtov uvoziti več reprodukcijskega materiala in sestavnih delov, ker domače dobave zamujajo, ali pa kako-vo dobavljenega ni bila zadovoljiva.

Polletno poslovanje bo z izgubo, po zdaj znanih podatkih, sklenila le delovna organizacija Gorenje Fecro, kjer so junija uvedli začarni ukrep družbenega varstva. V tej delovni organizaciji pripravljajo zdaj sanacijski program.

V Gorenju poudarjajo, da so ustvarjeni vsi pogoji, da bi bili

tudi ob koncu leta uresničeni vsi zastavljeni cilji dela in gospodarjenja. Za ostvareitev planskih nalog bo treba okrepiti še posebej aktivnosti na trgih, tako doma-čem kot na tujih. Seveda pa pričakujejo motnje v preskrbi z reprodukcijskim materialom in sestavnimi deli, prve so bile prisotne že zadnje tedne, in to kot posledica izsiljevanja višjih cen s strani dobaviteljev oziroma te-žav, s katerimi se srečujejo v delovnih organizacijah (likvidnost, razpoložljivost surovin, tehnološke težave itd.).

Pomembno je, da so v poslov-nem sistemu Gorenje že izobilikovali prve globalne cilje za delo in gospodarjenje v letu 1989. Po prvih ocenah je mogoče pričakovati 8% povečanje fizičnega ob-sega proizvodnje, na kar naj bi vplivala končna naložbena dela, manjši posegi v odpravo tesnih grl, boljša organiziranost in tudi vključitev EKA v poslovni sistem Gorenje. Produktivnost dela se bo povečala za okrog 9 do 10%, predvsem na račun racionalizacij na vseh področjih, za-poslovali pa bodo v glavnem le štipendiste ter delavce z višjo in visoko izobrazbo. Za 81 povečana proizvodnja bo namenjena za prodajo na tuje, sicer pa načrtu-jejo kar okrog 17% povečanje iz-voza, se pravi, da je izvozni cilj Gorenja za leto 1989 — doseči najmanj 300 milijonov dolarjev izvoza.

N.K.

V Gorenjevih delovnih orga-nizacijah v občinah Velenje in Mozirje so v prvem polletju takole delali:

V Gorenju Gospodinski aparati so naredili 855.648 velikih gospodinskih aparato-v, ali 4% več, kot so načrto-vali. Skupno proizvodnjo pa so v tej DO povečali za 7%. V Gorenju Elektronika Široka potrošnja so izdelali 37.850 barvnih televizijskih sprejem-nikov in skoraj 4.000 videore-korderjev, proizvodnjo so v primerjavi z lanskim letom povečali za 24%; V Gorenju Mali gospodinski aparati so naredili 586.909 malih gospo-dinskih aparatov, proizvodnjo le-teh so v primerjavi z le-tom 1987 povečali kar za 14%. V Gorenju Notranja oprema so izdelali blizu 97.500 kuhinjskih in kopalniš-kih elementov ter nad 664.000 kvadratnih metrov keramičnih ploščic, pri čemer so jih tretjino namenili za tu-je trge. V Gorenju Procesna oprema je proizvodnja večja za 5%. Proizvodnja v Gore-nju Glin je bila, v primerjavi z enakim obdobjem lanskega leta, večja za 12,4%.

In še prodaja na tuje: Gore-nje Gospodinski aparati, ki je ob polletju ustvarilo kar 65% vsega izvoza poslovnega sistema Gorenje, je v prvih šestih mesecih prodalo na tu-je za 81 milijonov dolarjev iz-delkov, vse na tržišča s kon-vertibilnimi valutami. V Gore-nju Glin so ob polletju iz-vozili skoraj toliko, kot so la-ni vse leto. Gorenje Mali gos-podinski aparati je v prvem polletju namenilo za tuje trge 56% vse proizvodnje itd.

ANKETA

Osebni dohodki v dveh delih

Že kar nekaj časa se med ljud-mi govori o pobudi slovenskih sindikatov, da naj bi osebne do-hodke izplačevali v dveh ali celo več delih in ne več v enem kot je doslej v navadi. Stališča o tej po-budi so med ljudmi zelo različna — od teh, ki so proti, do tistih, ki bi si želeli osebni dohodek vsak teden, torej kar štirikrat na me-sec.

Mi smo želeli zvedeti, kaj o tem mislijo nekateri Velenjčani. Poglejmo:

Desanka Erič: »O takšni pobudi doslej še nisem nič slišala, prvič čujem od vas. Rečem pa, da mi je popolnoma vseeno v dveh ali enem delu, tudi sama bom sprejela tisto, kar bodo odločili drugi. Zaposlena sem v Gorenju, tudi mož dela v tej tovarni in problemov kako priti z denar-jem, ki ga dobiva, čez mesec, ni-mam.

Hazis Vehabović: »Zapo-slen sem na Rudniku ligni-ta Velenje. Več-krat sem že slišal za to pobu-do in zdi se mi, da sploh ni sla-ba. Predvsem se mi zdi, da je do-bra zaradi inflacije, ko je denar iz dneva v dan manj vreden. Tu-di s kolegi se precej pogovarja-mo o tem. Včeraj smo se recimo o novici, ki prihaja iz Splita, kjer naj bi osebni dohodek izplačeva-li vsak teden. Seveda pa so mne-nja o tem — v enem ali več delih — med ljudmi zelo različna.«

Slobodanka Jokič: »Reči moram, da o možnosti izpla-čevanja oseb-nega dohodka v dveh ali celo več delih doslej še nisem nič slišala. Zaposlena sem v banki. Vendar pa menim, da tisti, ki imamo majhne plače, potem ne bi nič dobili. Bolj všeč mi je po starem, torej tako kot je doslej — enkrat na mesec.«

Marija Ovčar: »Čeprav tudi jaz o tem še nisem nič slišala, pa sedaj ko slišim od vas, pravim — nisem za to. Predvsem zara-di tega, ker je treba tisto, kar do-biš, razporediti čez cel mesec, obveznosti odplačujemo mese-čno in zato imam rada tudi oseb-ni dohodek mesečno.« Delam na pošti.«

Jure Drobnič: »Idea se mi zdi super. Zato, ker težko preživim z eno plačo skozi cel mesec. Bil bi tudi zato, da prejemamo osebni dohodek v štirih delih, zdi se mi, da tako lažje razpore-jaš. Menim, da bo prej ko slej do tega res prišlo. Med kolegi, ko razpravljamo o tem, vsi navduše-no sprejemamo to pobudo. In to, kar nekateri mislijo, da bo pri obračunu problem, ne drži. Sicer pa bi ta rešitev — osebni doho-dek v več delih, pripomogla tudi k umiritvi likvidnostnih proble-mov.«

Pogovor s predsednikom družbenopolitičnega zbora skupščine občine Velenje

»Podpiram pobude za odpravo družbeno-političnega zbora«

Miran Ahtik, aktiven druž-benopolitični delavec, ki drugi mandat vodi družbenopolitični zbor. Tokrat smo ga izbrali za pogovor zato — da nam pred-stavi način dela in odločanja tega zbora, za katerega mnogi menijo, da bi ga bilo potrebno ukiniti.

● **Ljudje slabo poznajo pristo-jnosti in delo družbenopolitičnega zbora. Bi zato za uvod na kratko predstavili njegovo delo, način odločanja, sprejemanja stališč in sklepov?**

MIRAN AHTIK: »Družbe-nopolitični zbori so ustavno za-mišljeni kot dodatna oblika vplivanja subjektivnih sil na delovanje delegatskih skupščin. Če so ZK, SZDL, sindi-kat, ZSMS in ZB odgovorne za delovanje osnovnih organizacij v krajevnih skupnostih in te-meljnih organizacijah združe-nega dela in lahko preko teh delegacij sporočajo svoja stališča v skupščino, imajo v druž-benopolitičnem zboru še eno možnost direktnega vplivanja na skupščino. Družbenopolitični zbor je namreč sestavljen izključno iz delegacij teh petih družbenopolitičnih organizacij, čeprav so vsi člani zbora izvol-jeni na javnih volitvah v celi občini. Specifična vloga tega zbora pa je v tem, da vpliva na druga dva zbora v zagotavljanju samouprave socialistične usmeritve, napredne naravnosti in varstva z ustavo dolo-čenega socialističnega sistema. Zato DPZ v glavnem sprejema stališča, daje pobude, razpravlja pa bolj načelno in vsebinsko poglavitno. Najširša dele-gatska osnova DPZ-ja so druž-benopolitične organizacije in občinska konferenca SZDL kot frontna organizacija, ki vklju-čuje vse družbenopolitične or-ganizacije.«

● **Precejkrat pride na zase-danjih zborov do medzborovskega usklajevanja. Kakšno vlogo ima pri tem družbenopolitični zbor?**

MIRAN AHTIK: »Medzbo-rovsko usklajevanje je potreb-no takrat, ko mora biti nek akt občinske skupščine sprejet v enem besedilu v vseh treh zbo-rih, pa do tega v prvi fazi ni prišlo. Če je družbenopolitični zbor v takšnem primeru tudi pristojen zbor, enakopravno z

drugima dvema zboroma (ozi-roma v medzborovski komisiji, ki se v takšnem primeru navad-no izvoli) uskladi stališče. V takšnem usklajevanju pač pre-vlada moč argumentov, včasih pa tudi specifičen interes enega zbora. Vendar so bili primeri takšnih usklajevanj bolj redki. Večkrat gre za vsebinske pripombe in stališča, ki jih DPZ kot svoja stališča posreduje drugima dvema zboroma. Ta dva pa jih združita s svojimi stališči, ali pa tudi ne. Čeprav DPZ v zadnjem času ponovno zaseda prej kot druga dva zbo-ra, ne gre v nobenem primeru za vsiljevanje stališč. Mislim, da se vsi trije predsedniki zbo-rov trudimo, da bi zbori skle-pali čim bolj samostojno, da pa bi pred sklepanjem imeli čim-več informacij.«

● **DPZ je doslej že nekaj-krat sprejel odločne, po oceni nekaterih nepričakovane, neka-teri pa menijo celo »kontra« odločitve. Ali to pomeni, da zbor misli s »svojo glavo«?**

MIRAN AHTIK: »Kot sem že rekel, je DPZ samostojen zbor, vendar pa je večina nje-govih stališč v bistvu oblikova-na že prej v organih družbeno-političnih organizacij, ki pri-pravijo stališča za svoje dele-gacije v DPZ-ju. Večina stališč pride v zbor okvirno enotnih, včasih pa jih usklajamo na seji. Tudi mi menimo, da sprejema-mo odločna stališča, vendar se pa žal pri spremljanju uresničevanja teh stališč pogosto sooča-mo s tem, da so bila odločna samo stališča, ne pa tudi reali-zacija.«

Vprašanje pričakovanih in nepričakovanih odločitev je posebno vprašanje. Menim, da DPZ ne sprejema nepričakova-nih sklepov in stališč v negativ-nem smislu te besede. Vprašati se moramo, kaj pomenijo izra-zi, ki pa jih najpogosteje upo-rabljajo predlagatelji — češ, da nekaj ni »šlo skozi«. To se poja-vlja v skupščinskem delu in tu-di v SIS-ih. Pa ničesar ne more iti na dnevni red samo zato, da »gre skozi«. Ne samo naš zbor, mislim da tudi drugi zbori, tudi zbori SIS mislijo s svojo glavo, če le imajo nekaj interesa za zadeve, ki so na dnevnem redu. Tisti pa, ki menijo, da spreje-mamo kontra odločitve, bi se-

veda morali pojasniti zoper ko-ga je ta kontra mišljen, šele po-tem bi vedel odgovoriti.«

● **Baje so vam očitali, da zbor vodite usmerjeno. Kaj naj bi to pomenilo?**

MIRAN AHTIK: »Tudi sam ne vem, kaj naj bi ta očitek po-menil. V DPZ-ju je trideset dele-gatov iz petih delegacij druž-benopolitičnih organizacij. DPO usmerjajo svoje delegate oziroma se pripravijo na raz-prave v zboru. Res pa je, da je do teh očitkov prišlo po pred-zadnjem zboru, ko smo zavrnili

hitri postopek za sprejem odlo-ka o grajskem hribu. Odločitev, ki je bila sprejeta z glasova-njem, so poistovetili s predse-dnikom zbora. Menim pa, da ni-mam magičnega vpliva na dvi-ganje rok delegatov. Tudi ne razumem, zakaj je takšna odlo-čitev DPZ-ja tako odjeknila, ko pa je bil isti odlok v zboru združenega dela samo z mini-malno večino komaj uvrščen na dnevni red. Nesporno pa je, da smo se s tem primerom na-čelno soočili z vprašanji zako-nitosti, pa tudi z odgovornostjo tistih, ki so imeli več kot dve le-ti časa za izdelavo ustreznih dokumentov in vsebinskih usklajevanj tudi s takšnimi institu-cijami kot je Zavod za spome-niško varstvo.«

● **Drugi mandat vodite druž-benopolitični zbor. Posvečate tej nalogi veliko časa? Verjetno morate biti na tekočem z vsemi dogajanjmi. Kje pravzaprav pridobivate informacije in kako se pripravljate na vodenje zaseda-nja?**

MIRAN AHTIK: »Seveda ta funkcija vzame nekaj časa in priprav, vendar pripravljamo vse seje skupščine kolektivno v

predsedstvu, predeloma vsa gradiva tudi vsebinsko, včasih pa pripravimo tudi okvirna stališča. Sporna gradiva, nejasne in nedorečene zadeve ne daje-mo na dnevne rede, če pa je to nujno, potem zahtevamo do-datne razlage in stališča pred-lagateljev. Na tekočem z vsemi dogajanjmi ne morem biti, za ti-sto, kar je na dnevnem redu pa se skušam kar najbolje pripra-viti. Nekaj pa mi pri tem poma-ga tudi obdobje, ki sem ga pre-živel v Občinskem komiteju ZKS.«

● **Izredno veliko pobud prihaja iz družbenopolitičnega zbora. Kakšni so odzivi?**

MIRAN AHTIK: »Sam in tudi večina delegatov vidimo edini smisel tega zbora v pobu-dah in stališčih, ki jih zbor po-sreduje drugim. Odzivi na naše pobude pa so seveda odvisni od tega, koliko so te pobude pametne, realne in uresničljive, načelne, konkretne in podob-no.«

● **Zelo odmevna je bila zlasti tista — o denarnih nagradah funkcionarjem. Predlagali ste, da bi denarne nagrade nadome-stili z moralnimi. V utemeljitvi ste omenjali množico prizadev-nih aktivistov, ki zastojajo delo po krajevnih skupnostih in veli-kočkrat za izpeljavo kakšne akci-je primaknejo tudi kaj iz svoje-ga žepa. Na kakšen odmev je naletela ta pobuda?**

MIRAN AHTIK: »Sedaj je v fazi razdelave. Menim pa, da ni naletela na preveč navdušen sprejem, morda se ji kje celo posmehujejo. Delegati smo jo sprejeli ob obravnavi občinskega proračuna, kjer je za ta del nagrad v skupščinskem sistemu namenjenih 500 starih milijo-rov. Pri tem smo si postavili vprašanje, koliko pa je tega de-narja še v SIS-ih, DPO-jih in morda še kje. Zanimivo je, da se te nagrade pojavljajo v glav-nem tam, kjer so proračunski viri sredstev, prispevne stopnje ali članarine in to praviloma od občinskega nivoja naprej. Tam, kjer se razvija neposred-no samoupravljanje in družbe-nopolitično delovanje v organi-zacijah združenega dela in kra-jevnih skupnostih, teh nagrad ni. Ni jih tudi v gasilskih, kulturno-prosvetnih društvih... Mislim, da noben funkcionar v skupščini, družbenopolitičnih organizacijah, samoupravnih interesnih skupnostih, ne opra-

vlja svoje funkcije za to nagra-do in bi večkrat bolj kot denar-no nagrado potreboval družbe-no potrditev za smiselnost svo-jih prizadevanj.«

● **Slišim, da ste vi nagrado za vodenje družbenopolitičnega zbora zavrnili. Je to res?**

MIRAN AHTIK: »Res je, vendar je to izključno izraz mo-jega osebnega odnosa do tega nagrajevanja, v prej poveda-nem pa gre za sprejeta stališča zbora.«

● **Še vprašanje o odstopu dele-gata tega zbora. Kako to pote-zo ocenjujete?**

MIRAN AHTIK: »Odstopi s funkcij bodo vedno bolj posta-jali vsakodnevna politična praksa. Do tega ima vsak volje-ni javni delavec osebno pravi-co. Drugo pa so seveda razlogi, ki nekoga privedejo do takšne odločitve. Tovariš Knežević, ki je v tem obdobju gotovo sodil med najbolj aktivne in načelne delegate tega zbora, je svoj od-stop javno obrazložil. Menim, da je njegov odstop izraz nje-gove načelnosti. Bolj me skrbi to, da se da iz njegove razlage razbrati, da dvomi v smiselnost še nadaljnjih prizadevanj na področju, kjer se je on najbolj izpostavljajal, pa tudi na drugih. Ta dvom se namreč vedno po-gosteje pojavlja pri celotnem sklopu samoupravljanja, tako tam, kjer krivimo državo, ka-kor tudi tam, kjer je kriva naša lastna nedoslednost in nenačel-nost.«

● **In ob koncu še dilema — potrebnost ali nepotrebnost ob-stoja tega zbora. Mnenja so raz-lična.**

MIRAN AHTIK: »Ne glede na to kako ga razlagamo, je družbenopolitični zbor vendar-le preostanek nadzorne funkci-je in skrbi družbenopolitičnih organizacij za samoupravljanje v skupščinskem sistemu. Mi-slim, da nam tako zgodovinski kot trenutni družbenoekonom-ski razvoj kaže, da želijo tako združeno delo kot krajevne skupnosti odločati na podlagi svojih interesov, ki pa so inte-resi delavskega razreda za bolj-še življenje in bo tako skrb družbenopolitičnih organizacij za pravilnost tega odločanja — direktno v skupščinskem siste-mu — postala nepotrebna. Za-to podpiram pobudo za odpra-vo družbenopolitičnih zborov.

Milena Krstič-Planinc

Dopusti in skrbi

Dopusti in počitnice so torej tu. Že misel nanje je več kot prijetna, prihajajoči dnevi oddiha pa... oh in sploh.

Toda, letošnji so posebni. Še nikoli namreč nismo slišali v tem času toliko ljudi tožiti, kako komajda čakajo na zasluženi oddih, kako se ga kljub vsemu vesele, kako so utrujeni,...

Žal, nanj ne odhajajo tako brezskrbno kot so lani ali še nekaj let nazaj. Poleg dokaj zasoljenih cen za 7, 10 ali 14 dnevno bivanje kje

ob obali, jih spremlja še vrsta drugih skrbi. Skoraj vsak dan je kaj novega, še malo ne ohrabrujočega in lepših časov napovedujočega. Vsaj zaenkrat kljub obljubam še ne.

Nedaleč nazaj so mnogi svoje potrebe in želje reševali na najrazličnejše načine. Med drugim tudi z najemanjem kreditov. Ti »lepi«, kolikortoliko sprejemljivi časi so očitno mimo. Visoke obresti za kredite so ne samo zastrašujoče, ampak človeku podrejo še kanček

tiste vztrajnosti, ki jo je ob nakupu blaga večje vrednosti še imel. Tako visoke obresti so sicer po veljavnih zakonih tržne ekonomije povsem na mestu, torej upravičene in pravilne. Toda kaj, ko za nas ne veljajo ne ti, ne drugi zakoni. Naši vrli politiki utirajo svojo pot, menda edinstveno na svetu, da posebej ne omenjamo gore in gore ukrepov, namenjenih bolj ali manj samemu sebi in še to za krajši čas. Še najbolj žalostno pri vsem tem je to, da krajši konec pri zategovanju pasu vedno potegne tisti, ki mu je že do spreje-

tja kakšnega ukrepa težko šlo.

Ob razmišljanju vsega tega, dogajanjih na domačem in tujem trgu, spremljanju gospodarjenja naših kolektivov ter o zadnjih ukrepih, za katere vemo, da niti približno ne bodo dosegli željenih ciljev, človeka spreleti srh, pograbi ga jeza. To pa je lahko tudi ves njegov »prispevek« za lepše čase. Ob neučinkovitosti in nesposobnosti nekoga z vrha namreč nima motivov za uresničevanje parol, ki naj bi ne bile to — izhod iz težav le v boljšem delu vseh in za vse. Sploh ob dejstvu,

da naši osebni dohodki že sedaj komaj zadoščajo za pokritje najnujnejših življenjskih potreb. Prav tako se sprašuje, čemu so namenjeni v zadnjem času tako »popularni« socialni programi, ki naj bi bili priloga slehernega dokumenta, če so ti brez kakršnekoli osnove. Ni denarja niti za saniranje stanja v gospodarstvu, kajšele za temeljito tehnološko prenovo, ki vodi na pot prestrukturiranja. Strokovnjaki pa nam zatrjujejo, da je prav to dejanje odredila bilka.

Pa kaj bi si razbijali glavo z mislimi o politiki in se

ob občutku pomoči jezili na to in ono, če je čas dopustov. Žal, se človek če hoče ali noče mora, tudi na dopustu, saj ima ob »nabiranju barve« na plaži prav takrat največ časa za branje revij, časopisov. In kaj je v njih? Izhodišča za gospodarsko reformo so neustrezna, Agrokomerčevi delavci gredo v Beograd, V federaciji tečejo veliki denarji tudi mimo proračuna, Kruh naš vsakdanji spet dražji. Kako najprej od nezaupanja,...

Naj živi dopust in prijeten oddih vam želimo!

T. P.

Doplačila (participacije) uporabnikov k cenam zdravstvenih storitev

od 1. julija do 31. decembra 1988

Precej globlje v žep

Skupščina Zdravstvene skupnosti Slovenije je na 10. seji dne 23. 6. 1988 sprejela ukrepe za prilagoditev programa zdravstvenega varstva v SR Sloveniji z materialnimi možnostmi v letu 1988. Na podlagi teh ukrepov sočasno spremenjene nekatere pravice uporabnikov do zdravstvenih storitev oz. do socialne varnosti v zvezi z zdravstvenim varstvom.

Ukrepi so objavljeni v Uradnem listu SRS, št. 24/88, uporabljajo pa se v času od 1. 7. 1988 do 31. 12. 1988. S 1. julijem pa se po opredelitvah iz 47. člena samoupravnega sporazuma o uresničevanju zdravstvenega varstva (Ul. l. SRS, št. 47/87) valorizirajo zneski participacij, posmrtnin in nekaterih drugih doplačil za nadstandardne zdravstvene storitve. Skladno z rastjo osebnih dohodkov v prvih štirih mesecih letošnjega leta se zneski participacij in drugih doplačil uporabnikov povečajo z indeksom 124,8

OBVEZNA DOPLAČILA

Od 1. julija so obveznosti uporabnikov glede doplačil o uresničevanju pravic do zdravstvenih storitev naslednje:

1. za prvi kurativni pregled v enotah osnovne zdravstvene dejavnosti (brez zobozdravstva) 4.000 din
2. za ponovni pregled pri zdravniku v osnovni zdravstveni dejavnosti, vendar za največ 3 preglede, ki sledijo prvemu 2.000 din
3. za vsak obisk zdravnika na domu, ki je opravljen na zahtevo uporabnika ali njegovih svojcev 10.000 din
4. za vsak prvi pregled v specialistično-ambulantni dejavnosti (ki vključuje tudi specialistično zdraviliško dejavnost) z napotnico zdravnika ali brez nje, če le-ta ni predpisana 8.000 din
5. za vsak ponovni obisk, ali pregled pri zdravniku specialistično-ambulantne in zdraviliške dejavnosti, vendar največ za 3 obiske, ki sledijo prvemu specialističnemu pregledu 3.000 din
6. za prvi obisk pri zobozdravniku v nočnem času med 22. in 6. uro 2.400 din
7. za storitve v zvezi z zdravljenjem zob (kritja, amputacije, ekstrahiranje, polnjenja oz. zdravljenja, zalivke, impregnacije, nadograditve, itd.) 40 % cene storitve, opravljene s standardnimi materiali 60 % cene storitve, opravljene s standardno kovino in materiali 400 din
8. storitve snemne in fiksne zobne protetike (vključno z reparaturami, podložitvami, prilagoditvami itd.) 4.000 din
9. čiščenje zobnega kamna 4.000 din
10. za storitve pri pripravi, izdelavi in izdaji zdravil in sanitetnega materiala (tudi galenskih preparatov) 5.900 din
11. za mehnična kontracepcijska sredstva, ki se ne predpisujejo na recept 10.500 din
12. za umetno prekinitev nosečnosti, ki ni medicinsko indicirana 3.500 din
13. — za vsak reševalni prevoz pri nujni medicinski pomoči 80 % polne cene, vendar največ 80.000 din po prevozu 21.200 din
14. za ortopedske (in specialne) čevlje 7.100 din
15. za nepodložene usnjene rokavice, estetske rokavice za protezo in za komplet navlek za krn pri amputaciji 7.100 din
16. za proteze, ortotične pripomočke, aparat za ekstenzijo in za prosto stoječi posteljni trapez 1.900 din
17. za kilni pas 9.400 din
18. za bergle 10.000 din
19. za aparat za omogočanje glasnega govora 29.500 din
20. za vsak slušni aparat 41.400 din
21. za invalidski voziček 10.000 din
22. za vsak električni stimulator, zvočni signalni aparat in električni pripomoček 2.400 din
23. za očala 18.800 din
24. — za očala za slepe in slabovidne (z najmanj 90 % oz. 60 % izgube vida) 3.100 din
25. za kontaktna stekla 8.000 din
26. za ošesno protezo 4.400 din
27. za oskrbni dan v bolnišnici ali zdravilišču pri neprekinjeni oskrbi za največ 15 dni 20.000 din
28. za oskrbni dan v bolnišnici ali zdravilišču pri večkratni hospitalizaciji, vendar največ za 60 dni v koledarskem letu 6.600 din
29. za medicinske storitve pri bolnišničnem oz. stacionarnem zdraviliškem zdravljenju ob vsakem sprejemu 9.600 din
30. Z enakim odstotkom (24,8) se valorizirajo tudi zneski, določeni v 53. členu samoupravnega sporazuma o uresničevanju zdravstvenega varstva, ki od 1. julija znašajo za:

— pregled pri zdravniku v specialistično-ambulantni dejavnosti, ki ni uporabnikov izbrani zdravnik ali brez napotnice zdravnika osnovne dejavnosti oz. za preglede, ki bi jih po delitvi dela uporabniki morali izvajati v osnovni zdravstveni dejavnosti 10.000 din

DOPLAČILO NI POTREBNO

Uporabniki niso dolžni prispevati participacije, ko gre za:

- novorojenke, dojenčke ter predšolske in šolske otroke;
- učence in študente usmerjenega izobraževanja, ki niso v delovnem razmerju. Ta oprostitve velja pri učenkah in študentkah tudi za kontracepcijska sredstva ter za umetno prekinitev nosečnosti;
- ženske, in to za storitve pri spremljanju nosečnosti, zdravljenju njenih komplikacij, pri porodu in pri komplikacijah ob porodu, v času 6 mesecev po porodu, za umetno prekinitev nosečnosti, ki je medicinsko indicirana;
- nosilce partizanske spomenice 1941, odlikovance z redom narodnega heroja in druge borce narodnoosvobodilne vojne, ki imajo čas udeležbe v vojni ali čas aktivnega in organiziranega dela v narodnoosvobodilnem boju priznan v dvojnem trajanju do 15. maja 1945, leta; vojaške invalide in civilne invalide vojne ter uveljavljene republiške ali občinske priznane invalide in družinske invalide; borce španske narodnoosvobodilne in revolucionarne vojne v letih 1936 do 1939; udeležence narodnoosvobodilnega gibanja Grčije; borce za severno mejo v letih 1918—1919 in slovenske vojne prostovoljce iz vojn 1912—1913; odlikovance z redom Karadjordjeve zvezde z meči, z redom belega orla z meči in Obiličevu zlato medaljo;
- brezposelne osebe, ki prejemajo denarno nadomestilo ali denarno pomoč po predpisih o zavarovanju za primer brezposelnosti, ter njihove ožje družinske člane, ki jih le-ti preživljajo in živijo z njimi v skupnem gospodinjstvu;
- varovance v socialnih zavodih in prejemnike družbenih denarnih pomoči;
- upokojene z varstvenim dodatkom in upokojene, ki prejema najnižjo pokojnino za polno pokojninsko dobo oziroma upokojene, ki jim je odmerjena pokojnina od najnižje pokojninske osnove in njihove družinske člane, ki jih preživljajo in z njimi živijo v skupnem gospodinjstvu;
- uporabnike, ki uveljavljajo storitve v zvezi s preprečevanjem, odkrivanjem, zdravljenjem in rehabilitacijo poklicnih bolezni in poškodb pri delu ali pri javnih delih ter v zvezi z uresničevanjem ljudske obrambe in družbene samozasčite.

Prispevka posameznih uporabnikov ob uveljavljanju pravic do zdravstvenega varstva ni mogoče določiti pri tetraplegikih in paraplegikih, pri zdravljenju nalezljivih bolezni, pri katerih je predpisano obvezno zdravljenje (kolera, kuga, črne koze, virusna hemoragična mrzlica, legionarska bolezen, otroška paraliza, davica, pegavica, povratna mrzlica, trebušni tifus, paratubus A in B, bruceloza, malarija, steklina, mrtvični krč, vranični prisad, meningokokni meningitis), pri zdravljenju malignih rakastih obolenj hemofilije, skleroze multipleks, sladkorne bolezni, duševnih bolezni (shizofrene psihoze, afektivne psihoze, paranoidna stanja in druge neorganske psihoze, ki jih mednarodna klasifikacija bolezni uvršča pod šifre 295—298) mišično in živčno-mišičnih bolezni (progressivne mišične distrofije (zlasti Duchennova, Beckerjeva, ramensko-medenična in facioskapulohumeralna oblika), miotonije (prirojena in distrofična oblika) in paramiotonije, periodične paralize (hiperkalemična, hipokalemična in normokalemična oblika); metabolične miopatije (Mc Ardlova in sorodne bolezni, povezane z genično pogojenim pomanjkanjem posameznih encimov); prirojene miopatije; poliomiozitis in sorodne bolezni; endokrine miopatije (povezane z boleznimi ščitnice, obščitničnih žlez, hipofize in nadledvičnih žlez); miastenija gravis in miastenski sindromi; nevrnalne mišične atrofije (peronealna in druge genetično pogojene periferne nevropatije), spinalne mišične atrofije-infantilna in juvenilna oblika, bolezen motoričnega nevrona, hereditarne ataksije (z miši-

čnimi atrofijami); nekatere druge redke sistemske bolezni, ki povzročajo ohromelost in s tem invalidnost zavoljo okvare spodnjega motoričnega nevrona in mišičnih vlaken, psoriaze, pri zdravljenju in negi bolnika na domu ter pri preventivnih in zdravstveno-vzgojnih ukrepih. Uporabniki ne plačujejo prispevka tudi pri uveljavljanju zdravstvenih storitev, ki so v neposredni vzročni zvezi z obolenji iz tega odstavka.

Plačila k ceni zdravstvenih storitev so oproščeni tudi uporabniki, ki zavoljo svojega gmotnega položaja ne morejo prispevati k stroškom za zdravstvene storitve, kar ugotovijo občinske zdravstvene skupnosti na podlagi enotno dogovorjenih meril v Skupnosti socialnega varstva Slovenije. Po opredelitvah iz samoupravnega sporazuma o uresničevanju socialnovarstvenih pravic (Ur. list SRS št. 26/84) je uporabnik upravičen do oprostitve doplačila k ceni zdravstvenih storitev, če stvarni mesečni dohodek na družinskega člana ne presega 45 % čistega osebnega dohodka na zaposlenega v SR Sloveniji v preteklem letu, letu, to je 121.950 din.

Prav tako ne prispevajo k ceni zdravstvenih storitev — uporabniki, ki trajno potrebujejo dializo in sicer za reševalne prevoze

— ženske do 19. leta starosti, ki niso v delovnem razmerju in sicer za kontracepcijska sredstva in umetno prekinitev nosečnosti.

Na podlagi sprejetih ukrepov niso več oproščeni plačila participacije za prve kurativne preglede v osnovni dejavnosti in za zdravila ob prevzemu na recept uporabniki stari 70 in več let ter osebe z najmanj 70 % telesno okvaro in tudi ne uporabniki za prve kurativne preglede v osnovni zdravstveni dejavnosti, ko se zdravijo zaradi nalezljivih bolezni, pri katerih je obvezna prijava in za bolezni zvišanega krvnega pritiska.

Ti uporabniki lahko ob izpolnjevanju pogojev uveljavljajo oprostitve le na podlagi svojega socialnega položaja ali iz razlogov, ki jih navaja zakon.

Vsi uporabniki, ki so po določilih zakona o zdravstvenem varstvu in samoupravnega sporazuma o uresničevanju zdravstvenega varstva oproščeni plačila participacije kljub oprostitvi poravnajo dogovorjen znesek, če uveljavljajo storitev v višjem standardu ali po drugačnem postopku kot je dogovorjen.

OKRKNJENA TUDI SOCIALNA VARNOST

Z ukrepi, sprejetimi v skupščini, so spremenjene tudi nekatere pravice s področja socialne varnosti v zvezi z zdravstvenim varstvom. Tako imajo uporabniki od 1. julija dalje pravico do:

- povračila potnih stroškov le kadar potujejo v zdravstveno organizacijo, če razdalja potovanja v eni smeri znaša 100 ali več kilometrov oz. če morajo potovati zaradi iste bolezni večkrat na mesec v skupni razdalji v eni smeri 300 km in več. V vseh ostalih primerih nimajo pravice do povračila potnih stroškov. Zato zdravstvenim delavcem tudi ni treba izdajati in potrjevati potrdil o potovanju uporabnika za krajše razdalje.
- povračila stroškov za prevozniki kilometer z lastnim motornim vozilom v višini 10 % cene litra super bencina.
- povračila stroškov prehrane in nastanitve v drugem kraju v višini 60 % tovrstnih stroškov, ki so določeni po zveznem in republiškem družbenem dogovoru. Na podlagi podatkov o povprečnem čistem osebnem dohodku na delavca v prvem četrtletju 1988 ter sprejetih ukrepov znaša povračilo za stroške prehrane 14.027 din, stroški za prenočišče pa 60 % stroškov po priloženem računu z izjemo hotela de luxe kategorije.
- posmrtnine v višini 75 % povprečnega mesečnega osebnega dohodka v SR Sloveniji v minulem letu. Po opravljeni valorizaciji znaša od 1. 7. 1988 dalje posmrtnina 253.656 din.

Spremenjena je tudi pravica do nadomestila osebnih dohodkov v časučasne zadržanosti z dela in sicer v tistem delu, ki si jo v zdravstvenih skupnostih zagotavljajo delovni ljudje, ki opravljajo samostojno dejavnost z osebnim delom in s sredstvi v lasti občanov in delavci, ki so pri njih v delovnem razmerju. Od 1. julija dalje si to pravico zagotavljajo na račun skupnosti šele po 30 delovnih dneh časne nezmožnosti za delo.

VARUJMO ZOBE

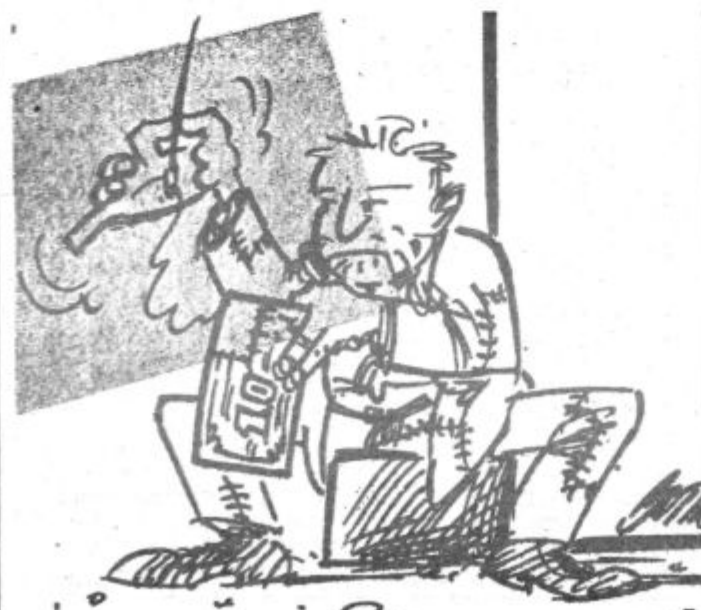
Pri doplačilih za zobozdravstvene storitve (endokontske in protetne) se novi zneski doplačil upoštevajo pri storitvah, ki bodo začete po 1. juliju in ne za tiste, ki so bile začete že pred tem datumom. Ti uporabniki plačajo dosedanje (valorizirano) participacije, ki znaša:

- za vsako zalivko 1.200 din
- za polno kovinsko prevleko 8.200 din
- za druge prevleke 10.500 din
- za inlay, nazidek 5.600 din
- za vsako krono (z zatičkom) 11.700 din
- za vsak člen v mostovni konstrukciji 5.900 din
- za vsako nadomestilo fasete, cementiranje stare prevleke, demontažo prevleke ali krone, oddelitev vmesnega člana ali gredi 1.200 din
- za začasno prevleko ali člen v začasnem mostičku 5.600 din
- za začasno totalno ali parcialno protezo 27.700 din
- za gred, opornico ali jahač 5.600 din
- za vsako totalno protezo 17.000 din
- za vsako parcialno protezo 21.200 din
- za vsako reparaturo, prilagoditev proteze, podložitve ali reokluzijo 2.200 din

Navedene participacije, za storitve začete pred 1. julijem, se praviloma lahko uporabljajo do 30. julija. Za morebitne primere, ki jih ne bi bilo mogoče dokončati v tem roku, je zdravstveni dom dolžan občinski zdravstveni skupnosti dati pojasnilo, zakaj delo še ni dokončano.

Za vsa ostala doplačila velja načelo, da se nove obveznosti obračunavajo po predpisih, ki veljajo na dan, ko je uporabniku nudena storitev oz. ko prejme pripomoček.

Nova določila glede nadomestil osebnih dohodkov za delovne ljudi in pri njih zaposlene delavce veljajo za tiste primere, ki nastopijo »bolniški dopust« po 1. juliju 1988. Za vse ostale, ki bi bili zdržani z dela pred tem datumom, veljajo še opredelitve iz samoupravnega sporazuma.

Pogovor z Ido Landekar

Kljubujejo vročini

Zdaj tarnamo zaradi dežja in mraza, zdaj spet zaradi vročine. A letošnji julij je bil res pasje vroč, kot pravimo. Nenadne visoke vročinske spremembe niso kaj prida. Človek se težko privadi nanje.

In kakih v takih vročin, soparnih dneh v Gorenju, si lahko samo mislim. Najhuje je seveda ob velikih pečeh za žganje emajla, pa tudi v lakirnicah, kakšni brusilnici in še kje druge. V tozdu Štedilniki Gorenja Gospodinski aparati so, kot so napisali v Informatorju, v nekaj najtočnejših dneh namerili kar okrog 50°C.

In kako so prav tu delavci prenašali tako visoke temperature? O tem smo se pogovarjali z Ido Landekar (na posnetku), brizgalco v emajlarnici tozda Štedilniki. Dvajseto leto dela ji teče v tem oddelku in doslej je vse napore

prenašala brez težav. »Saj je vroče,« priznava, »toda na voljo imamo dovolj tekočine. Pijemo radensko, te je dovolj.«

Prvih sedem let dela v Gorenju je delala pri omakanju polizdelkov v laku, zadnjih trinajst let pa dela pri brizganju belega emajla. Sami delovni mesto je sredi emajlarnice, na vsaki strani so peči, ki oddajo toploto. Pa tudi sami polizdelki, ki prihajajo iz peči, oddajajo precej toplote. Veliko so doslej že storili v tem oddelku, vendar bodo letos staro peč podrli in namestili novo.

»Kot pravijo, bo po kolektivnem dopustu že boljše, saj bo nova peč bolj izolirana in ne bo več tako vroče.«

Na vprašanje, kaj bi lahko spremenili, je Ida Landekar povedala: »Pri brizganju se kaj več ne da storiti. Lahko bi brizgal ro-

bot. Ali pa bi namesto brizganja uvedli omakanje.«

Izpostavljenosti vročini se žal ni mogoče izogniti. Tri mesece je najhuje in zato dobijo delavci izplačan dodatek za težje pogoje dela. S tem, pa tudi z osebnim dohodkom, je Ida Landekar zadovoljna. »Delala bom na tem mestu, dokler bom zdrava. Hodi- mo na specialistične preglede in

doslej še nisem imela težav.«

Od 21. julija do 22. avgusta bodo delavci tozda Štedilniki na kolektivnem dopustu. Med tistimi, ki bo odšla na zaslužen dopust, bo tudi Ida Landekar. »Mož dela na Rudniku in bomo z družino preživeli nekaj dni na morju, preostali čas pa bomo izkoristili pri gradnji hiše.«

Hinko Jerčič

Pri brigadirjih

Konec preteklega tedna je delegacija mladinske koordinacije DO RLV in OK ZSMS Velenje obiskala velenjske brigadirje. Vemo, da ima Titovo Velenje letos svoje brigadirje na treh zveznih akcijah:

v Jablanici, Bosanskem Petrovcu in na Neretvi. Na pot smo se odpravili 15/7-1988 in po dolgih urah vožnje smo se na popelj ustavili v Bosanskem Petrovcu,

kjer se nahaja brigada BRIGADIRJEV TITOVEGA MESTA. To je brigada, katero naj bi sestavljali mladi iz vseh Titovih mest. Sami Titovo Velenje in Titova Mitrica sta polnoštevilni. Že ob prihodu je bilo čutili izredno prijaznost domačinov, ki res živijo v brigadirji, saj bodo dobili vodovod. Po pripovedovanju domačinov so brigadirji iz Titovega Velenja najboljši, da jih vsi hvalijo. Istočasno

smo bili tudi gostje radia Sarajeva.

Pot nas je nato vodila na obisk brigade Karel Destovnik-Kajuh, ki sodeluje na delovni akciji »NERETVA 88«. O tem naši brigadirji so padali same pohvale: normo redno presegajo, na dan našega prihoda je bil doseg norme 234 %, izvedli so že dva udarna dneva, na dan vstaje slovenskega naroda planirajo ponovno izredni udarni dan. Imajo najboljše delovne rezultate in investitorji si želijo samo njih na delovnih mestih. Najboljši so tudi na kulturnem področju. Od štaba akci-

je smo o naši brigadi slišali same pohvale in to na vseh področjih. Če bodo tako nadaljevali imajo vse možnosti, da bodo na koncu vseh treh izmen izbrani za najboljšo brigado. Želimo, da bi jim to tudi uspelo!

Na koncu še nekaj besed o bivalnih prostorih: so izredno zadovoljni tako z ureditvijo naselja kot z hrano, vsi so tudi zdravi! Izkoristil bi tudi prilžnost, da se vsem DO in tistim, ki so na kakršen koli način pomagali brigadi zahvalim v imenu Občinske konference in brigadirjev za vso pomoč! Zdravko GOLOB

Velenjski grad — biser ali ne?

Pričujoče razmišljanje je nastalo zaradi dejstva, da se je o gradu Velenje v zadnjem času prelilo tako ali drugače mnogo črnih, in kot prispevek k razširjenosti poznavanja lastne zgodovine in preteklosti našega kraja, katera ni tako nepomembna kot si običajno napačno predstavljajo. Čeprav so ta prispevek spodbudila nekatera razmišljanja tov. Lipca v sedmo julijski številki Našega časa, pa nikakor ni in ne bo bita kakršna koli polemika s omenjenim tovarštem, saj je bilo o (ne)primernosti skakalnice napisa že toliko, da ni potrebno ničesar več dodajati. Toda mnenja, da bi z velenjskim gradom težko povezali kakšen pomemben del zgodovine slovenskega, da je težko najti kakšen pomembnejši star zapis o velenjskem gradu in da grad ne prikazuje izreden arhitekturni, pričajo na kako nizki stopnji je poznavanje korenin doline, posebej ker takšno razmišljanje ni osamljeno.

O trditvi, da je velenjski grad kakšen pomemben starejši zapis o gradu je zelo težko razpravljati, ali jo celo ovreči, saj nas že uporaba izraza pomembnejši postavi na splošno tla arbitriranja o (ne)pomembnosti starih zapisov, zato mi naj bo dovoljeno, da se izognem razsojanju o pomembnosti ali nepomembnosti zapisov, temveč jih naj samo nekaj omenim.

Onesnaženost zraka

Podatki o onesnaženosti zraka za čas od 7. junija do 9. julija kažejo, da zrak v teh poletnih mesecih ni močno onesnažen. Na Hidrometeorološkem zavodu Slovenije so v teh poletnih mesecih zbirali podatke za Zavodnje. Precej podatkov pa manjka zaradi izpada stikala FID in previsokih temperatur v merilni postaji.

Tokrat objavljamo le podatke za čas od 2. do 9. julija za Zavodnje. Ostale podatke bomo objavili, ko jih bodo na Hidrometeorološkem zavodu obdelali.

V omenjenem času so bile koncentracije žveplovega dioksida v zraku izredno nizke (tako smo v teh poletnih mesecih tudi pričakovali), najvišja polurna koncentracija pa je bila 7. junija malo pred polnočjo, ko so izmerili v kubičnem metru zraka 0,40 mg tega strupenega plina.

Pa poglejmo, kakšne količine žveplovega dioksida so v Zavodnjah izmerili od 2. do 9. julija!

datum	povprečna 24 urna v mg/m ³	maximalna polurna v mg/m ³
sobota 2. 7.	0,01	0,09
nedelja 3. 7.	0,02	0,08
poned. 4. 7.	0,05	0,16
torek 5. 7.	0,05	0,11
sreda 6. 7.	0,02	0,31
četrtak 7. 7.	0,00	0,03
petek 8. 7.	0,01	0,11
sobota 9. 7.	0,00	0,07

Najvišja dovoljena dnevna koncentracija tega strupenega plina v kubičnem metru zraka znaša 0,30 mg, najvišja polurna pa 0,75 mg.

Komite za planiranje, gospodarstvo in varstvo okolja

ODMEVI

gradu, katerega pravi lastniki pa so bili gospodje iz Kunšperka, sorodniki gospodov Ptujskih. Že prej kot sam grad pa se omenja naselbina pod njim. Trg je izprisan leta 1264 z meščani Gebhardom, Reyncherom in Hermanom von Weln. Tako grad, kot naselje pod njim se po teh prvih omenbah pojavljata potem v virih pogostejše in je njuno zgodovino lažje slediti. Tako je grad, od leta 1322 dalje last gospodov Ptujskih, kmalu pa ga prodajo Lichtensteinskim, ki so ostali njegovi posestniki skoraj sto let. Toda, da ne bi govorili samo o lastniški gradu. Grad je skozi stoletja uspešno opravljal tako svojo upravno vlogo v dolini, kot tudi svojo obrambno nalogo. V zgodovini se je najmanj dvakrat uspešno obranil navala Turkov, ki so prodrli v naše kraje in ravno tako kot edini v dolini uspešno kljuboval upornim kmetom

v velikem kmečkem uporu leta 1635. Ravno v zvezi z dogodki, ki so spremljali upor leta 1635 se grad pojavlja v zgodovinskih virih, kot tisti, ki je odigral eno glavnih vlog v takratnih dogodkih. O tem zelo podrobno piše dr. Koropec v svoji knjigi Mi smo tu in zato vsega tam povedanega o gradu in njegovi vlogi ne bi ponavljal.

Verjetno največ omemb o gradu pa imamo iz časa reformacije, ko je bilo tu eno od središč reformacijskega gibanja na Štajerskem. S tem se že bližamo tistemu drugemu očitku, ki ga je gradu naslovil o. Lipec, da bi z njim težko povezali kakšen pomemben del zgodovine slovenskega. O tem, da grad nikoli ni imel pomena kot sta ga imela Ptujski in Celjski ne more biti dvoma. Toda, četudi omdesimo vsaj dve dobi, ko je naš grad odločno vplival na širšo, čeprav bi takrat se težko rekli slovensko, zgodovino, to je doba reformacije in časa kmečkih uporov, se nam vprašati kaj zgodovina sploh je in kaj sploh je tisto, kar neke narod šele konstituira kot narod. To vsekakor niso samo »veliki« dogodki, ki so sicer brez dvoma usodno zaznamovali svojo dobo. Vsi veliki dogodki v zgodovini imajo svoje pendante v malih lokalnih dogajanjih, katera šele omogočajo in katera ne nazadnje determinirajo velike dogodke. Zgodovina nekega naroda je brez ostanka sestavljena ravno iz takih »malih« dogodkov, brez katerih na eni strani »veliki« ne bi bilo ali pa bi se odvijali popolnoma drugače, po drugi strani, pa le ti pogosto tisto gibanje, skozi katero se »mali« človek šele konstituira.

Za majhno, kmečko dolino z njenim mirnim razvojem, kakršna je bila naša še vse do pred sto leti, so zato pričevalci njenega razvoja, ki so ohranjeni, toliko pomembnejši. Mednje pa brez dvoma spada tudi velenjski grad, saj le-ta ni le simbol tlačenja kmečkega življa pri nas, temveč predvsem simbol razvoja, ki ga je dolina naredila. Ne nazadnje je prva osnovna šola, ki jo je za vse otroke in odrasle ustanovil lastnik velenjskega gradu Baltazar Wagen že leta 1574. S tem se Velenje pojavlja med tistimi kraji na Slovenskem, ki so prva dobila osnovno šolo. Iz zgodovine gradu se mi zdi vredno omeniti še vsaj enega njegovega lastnika Karla Adamoviča, ki je bil slovenski poslanec v Avstro-Ogrskem parlamentu in kot tak vztrajno zastopal Slovence, vse dokler ga ni bolezen onemogočila v njegovem delovanju.

O arhitekturnem (ne)biseru pa zgolj kratko pripomnem. O nepomembnosti slovenske kulturne dediščine se je mnogo pisalo pred časi, ko so nekateri hoteli dokazati slovensko majhnost nekaj in danes. Res je, da

Slovenci skoraj nimamo velikih monumentalnih in razvpih spomenikov, toda že dolgo je znano, da predstavlja naša umetnostno-kulturna dediščina ravno zaradi svoje izjemnosti in specifičnosti pravi biser v evropski umetnosti in je bila predmet mnogih raziskav ne samo naših umetnostnih zgodovinarjev. Eden od takih biserov v slovenski kulturni dediščini je tudi renesančna grajska arhitektura na Slovenskem. Velenjski grad pa je s svojimi rondelami, arkadnim notranjim dvoriščem in mnogimi detajli eden njenih najlepših spomenikov. Dodatno vrednost pa mu dajejo še starejši elementi iz časa gotike, ki govorijo o njegovi starosti in razvoju. Zato se nikar ne stramujmo našega »malega« arhitekturnega biserja, kajti če ne bomo sami znali ceniti in spoštovati naše dediščine, ki konstituira našo samobitnost, ki konstituira našo zahtevati spoštovanja od nas samih.

Zato za konec le to. Velenjski grad ni le dokaz, da se je tudi po naših krajih pretakala plemiška kri, temveč je v prvi vrsti pričevalec in opominjalec dogodkov, ki ne da niso bili nepomembni, temveč pomembni za zgodovino slovenskega naroda nepogrešljiv člen v razvoju, za današnjega prebivalca Slovenske doline pa tisti skupni imenovalec in simbol okoli katerega se lahko konstituira kot prebivalec Saleške doline.

Tone Ravnikar

Občina Mozirje: Obiska iz republike

Sredi prejšnjega tedna je občino Mozirje na povabilo občinskega komiteja ZKS obiskal član predsedstva CK ZKS Slovenije Vlado Klemenčič. Njegov delovni obisk je sodil v aktivnosti, ki jih je po kongresih slovenskih in jugoslovanskih komunistov sprejel občinski komitej. Vlado Klemenčič se je najprej pogovarjal s predstavnikami Zgornjesavinjske kmetijske zadruge, Gozdnega gospodarstva Nazarje in njegove temeljne organizacije Kooperacija. Beseda je seveda tekla o aktualnih družbeno-političnih in družbeno-ekonomskih razmerah s posebnim poudarkom na odnosih v kmetijstvu in kmetijski politiki. Gostitelji so ga opozorili na vse sistemske nedorečenosti, ki ovirajo nadaljnji razvoj kmetijstva, prednostne in odločilne pogoje v Gornji Savinjski dolini. V drugem delu svojega obiska se je Vlado Klemenčič v prostorih delovne organizacije Gorenje — Mali gospodinski aparati sestal s poslo-

Rudi Bajec

»Za to se borci nismo borili!«

Rudija Bajca iz Šoštanjia vam predstavljamo zaradi številnih aktivnosti in dolžnosti, ki jih opravlja. Je predsednik skupščine KS Šoštanj, Krajevne organizacije zveze borcev Šoštanj, TVD Partizana in Področnega odbora koroških partizanov, bil je aktivni udeleženec NOB.

»Reči moram, da me ta zavzetost drži pokonci. Zda, ko sem v pokoju, najdem zaposlitev v funkcijah, zato mi ni nikoli dolgčas. Večkrat pride tako, da se vprašam, kako bom lahko vse te naloge uspešno opravljal. Zaenkrat mi to uspe.«

Rudi je s politično dejavnostjo začel že med NOB. Bil je v Koroških enotah, kjer je zaradi potreb po nalogu partije prevzel funkcijo sekretarja SKOJ-a v I. Koroški četli Koroškega bataljona, nato sekretarja bataljona, kmalu zatem je postal inštruktor v Vzhodnem koroškem odredu, z njegovim razpustom pa sekretar SKOJ-a nov formiranega Severnega koroškega bataljona. Marca 1945 je bil na Svinjski planini ranjen in je svobodno dočakal v bolnišnici.

Za borca, ki je bil priča vojnim strahotam in se boril za osvoboditev z upanjem v resničnost lepše prihodnosti, sedanja situacija gotovo pomeni razočaranje.

»Da, zelo sem razočaran nad gospodarsko in politično situacijo, ki je danes v Jugoslaviji. Nacionalna gonja, ki se zadnje čase vse bolj oživlja, je direktni napad na pridobitve NOB. Na žalost jo največ ustvarjajo prav razni funkcionarji; med preprostimi ljudmi tega ni čutili.«

Ob dnevu borca sem bil v Subotici na srečanju Društva partizanov Jugoslavije. Zbrali smo se predstavniki društev iz celotne Jugoslavije, pa med nami ni bilo čutili niti sledu nacionalne nestrpnosti.

Drugo, kar me je zelo razočaralo, je, da so se ljudje, prvoborci, ki so videli revolucijo in smo ji vsi sledili, tako spremenili, pozabili na prehojeno pot in privedli Jugoslavijo v takšno stanje. Za to se borci nismo borili. Sprašujem se, ali se vodilni funkcionarji sploh zavedajo svoje odgovornosti za stanje, v katerega so nas pripeljali.«

Zato Rudi ne obsoja mladine, ki mnogokrat upravičeno negoduje: »Mladina niti ne ve, kakaj naj bi se borila. V letih vojne smo bili tudi mi mladi, le da je bila naša perspektiva bolj jasna. Ko smo se vključevali v NOB, smo vsaj vedeli, za kaj se borimo.«

MELITA BERZELAK

Vlado Klemenčič s sodelavci na pogovoru v Nazarjah

Bili smo radovedni gostje od Logarske doline navzdol

Je zadnji čas že minil!?

Logarska dolina. Že spet, boste dejali. Da, že spet in mogoče nič več, vse do prvega, tudi najmanjšega koraka na trnovi poti oživitve in napredka. Kdaj bo napočil čas za ta korak bodo odločali drugi, bolj odgovorni, kot mi, ki zgroženi in nemočni opozarjamo in tarnamo, brez kakršnegakoli učinka in zdaj že skoraj brez upanja.

Odločili smo se torej znova obiskati Logarsko dolino. Naj ji bo, ne le njej, predvsem tistim, ki se v njej in njeni širši okolici še kar naprej trudijo, da ne bi skupaj z njo potonili v popolno osamelost, da o sramoti ne govorimo. Naj bo končno tudi tistim, ki že desetletja snujejo na kupe načrtov, razvojnih smernic in podobnih nekoristnih dokumentov ob katerih je stanje iz dneva v dan slabše, ki ugotavljajo nemoč ob »objektivnih« zadržkih. Po mizi ni udaril še nihče, a bi lahko, Logarska pa se vse bolj vrača v svoj davni mir prvobitne naravne lepote. Turistično mrtva.

BOLJŠA PONUDBA SPLOH NI MOŽNA

Vseh, ki smo jih želeli, nismo obiskali. Razlogov je več. Ni bilo časa, niti ni dovolj prostora, najpomembnejši pa je, da bi pri vseh spoznali enako resnico, nič kaj obetavno, vendar resnico! Kakovostne ponudbe NI, sedanjí objekti je ne omogočajo, svoje je prispevala draginja, turistov je vse manj, tudi planincev, pa še tisti, ki pridejo, malo trošijo, in tako naprej.

Najprej smo se torej ustavili v domu celjskih planincev. Naša prva sogovornica je bila Dragica Plesnik, ki ima z upravljanjem tega doma lepe izkušnje, letos ga je celo prevzela v najem. Znova zanimiva tema, s katero se bomo v nadaljevanju še srečevali. Z dejstvom namreč, da družbeni sektor ne uspeva, da s svojo korajžo (pa zagotovo še s čim drugim) tveganjem in upanjem v uspeh, prevzemajo zasebniki. Nekoliko kasneje in nekoliko nižje smo v pogovoru slišali mnenje, da je Dragica sklenila »samomorsko« najemno pogodbo. Tudi sama priznava, da se je prenašla, obupa pa ne. Pravi, da se bo pač morala izveči. Nasprotne strani v najemni pogodbi njene težave seveda ne zanimajo. Zakaj bi jo le? Dragica je domačinka, pozna razmere, zato njeno mnenje ne bo odveč.

»Letos je Logarska dolina še bolj prazna kot prej. Za »mojo« dom lahko rečem, da je bil maj s šolskimi in sindikalnimi izleti še kolikor toliko ugoden, zelo pa se pozna vpliv kasnejših podražitev in draginje. Vendar to ni glavni razlog. Planinci še prihajajo, vendar nosijo pretežni del preskrbe v svojih nahrbtnikih. Ostali gostje glede na cene zahtevajo kakovost — sobo s kopalnico. Tega v našem domu ni, nižje v dolini pa presneto malo. Dvoposteljne sobe z umivalnikom in tušem v nadstropju ne gredo v promet. Za visoko ceno moraš gostu nekaj nuditi.

Sprašujete, če je draginja osnovni razlog? Je in ni. V Logarski dolini se v zadnjem obdobju ni storilo popolnoma nič dobrega. Zasebnik ali posameznik si raznih

podvigov ne more privoščiti, skupaj pa še nismo stopili in skupaj vlagali, kaže, da še dolgo ne bomo. Delno je letos na obisk vplivalo tudi vreme. Ponudba? Ta je na prvem mestu, vendar v obstoječih objektih kakovosti ponudbe ne moremo zagotoviti, zaradi njih kvečjemu lahko pričakujemo vedno manj obiskovalcev.«

Dve znamenitosti: Plečnik (levo) ...

... in sodobnost.

Vseeno je imela Dragica v svojem domu goste iz Ljubljane, celo zakonski par iz Izraela, ki mu je bila Logarska izjemno všeč, računala na večji obisk ob sobotah in nedeljah, pa na izlete v septembru, da bo lahko »preživela«. Krenili smo navzdol in se ustavili na mestu, na katerem se najprej ustavi večina obiskovalcev Logarske doline, si ustvari prvi vtis, nemalokrat najpomembnejši. In kakšen je? Če obiskovalec pogleda naravo okrog sebe — čudovit, sicer pa žalosten in odbijajoč.

Tragično te ugotovitve bi lahko omilili, če bi bilo možno obiskovalce takoj napotiti v dom celjske Cinkarne. Čudovito urejen in opremljen, daleč, daleč naokrog mu ni para. Žal in po logiki stvari zaprtega tipa, vendar se tudi tu poznajo posledice današnjega trenutka in stanja. Upravnik se sicer nad obiskom ne more pritoževati, poudari pa, da se

»Lepotice, boste še dolgo tako osamljene?«

delavci v njem zadržujejo vse manj časa. Tedenskih, deset in štirinajst dni počitniških dni skorajda ni več. Prihajajo le za dva, tri dni, zelo nizkim cenam navkljub. Dela in stroškov je seveda zaradi tega veliko več.

»ZADNJI ČAS, JE DA REŠIMO LOGARSKO!«

Če seveda že ni prepozno. Na nekaj metrih poti od doma Cinkarne do Izletnikovega doma nas vmes »zmotijo« stroji s pravim delovnim utripom velenjskih gradbenikov. Tu poleg namreč gradijo nov počitniški dom celjske Kovinotehne. Vse lepo in

privlačen. Krivda za nesporazume med vodstvom Izletnika in takratnim upravnikom njihovega doma je zagotovo obojestranska. Novi upravnik je imel »zanje« vsekakor preveč dobrih zamisli. Zakaj mu niso pomagali je njihov problem. Dejstvo je, da mu niso. Znanji se je moral sam in tu je prišlo do zapletov. Na Izletniku so se jih rešili na najlažji način — odslovili so ga. Upravičeno ali ne, ni pomembno, pomembno je, da so se s tem zadovoljili, pa s praznim domom tudi. Zadovoljili so se torej z dejstvom, da manj gostov pomeni tudi manj skrbi in problemov. Ostalo jih ne zanima. Žal ob tem tudi ni ukrepanja moziške družbeno-politične skupnosti. Ne dogovorov in dogovarjanja, tega je preveč, ni konkretnih ukrepov, ki so možni in si jih Izletnik s svojim obnašanjem zasluži.

Stopili smo torej v tišino praznih, sicer lepo urejenih prostorov Izletnikovega doma. Upravnik doma Jože Divjak ob predstavitvi ni bil presenečen. Tudi pogovoru se ni odrekal.

»Zmogljivosti v našem domu so zasedene enostotno (1 %). To ni značilnost tega dneva, to je vsakodnevno dejstvo letošnjega poletja, razen petkov, sobot in nedelj, ko pripravljamo ples in podobno. Moram reči, da obisk zaradi draginje upada povsod okrog nas, res pa je, da je pri nas še posebej hudo. Kaj smo storili? Na področju propagande in reklame zelo malo praktično nič. Ne vem kaj je storila naša, Izletnikova turistična agencija, vem pa, da odziva gostov ni. Tudi za v bodoče imam zelo slab občutek, psihoza ob najnovejših ukrepih povzroča mrtvilo, čeprav je res, da cene ne morejo biti osnovni razlog.

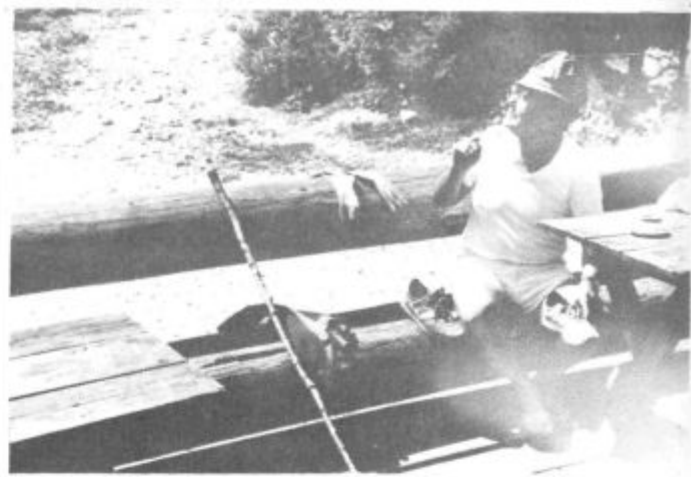
Pravite, da je takšen odstotek zasedenosti naglani turistični greh, še posebej v Logarski dolini. Res je. Sami sebi delamo slabo uslugo, vendar gostu vseeno ne moremo ponuditi ničesar, razen lepe narave, sprehodov, druge smo na ničli. Ni igrišč, ni bazena, ki ga pogrešajo tudi planinci, ne le ostali gostje, ni ničesar. Priprčan pa sem, da vsega tega Izletnik danes ni zmožen zgraditi. To dejstvo seveda ni sprejemljivo, okrepiti moramo propagando, nekaj moramo storiti. Zadnji čas je!«

NI MORDA ŽE PREPOZNO!?

Že v uvodu smo dejali, da se bomo še srečali z odnosom družbenega in zasebnega. Znova smo pri tem. Izletnikovemu domu ne gre, to je dejstvo. V pogovoru z upravnikom Jožetom Divjakom in kasneje še z nekaterimi drugimi naključnimi sobesedniki, pa smo prišli do prepričanja, da bi sposoben zasebnik ta dom zagotovo rešil. In zakaj ga ne?

Potujemo torej naprej navzdol po dolini. Le malo nižje na desni strani nov turistični greh, spomenik neuspešnega dogovarjanja, načrtovanja, neuresničenih sklepov in stališč. Kamp s smučičem, že nekaj let na začetku izgradnje, rešil pa naj bi divje kampiranje in onesnaževanje Logarske doline, obogatil naj bi zimsko sezono. Kdaj? Naj odgovorijo drugi, če si upajo!

Čudoviti kačji ob Logarjevi domačiji, še danes uganka za vse strokovnjake in tik pred sotesko, ki vodi iz širokega dna Logarske doline naprej proti Solčavi, lepa zgradba nekaj slovitega penzion na Sester Logar. Tudi zaprtega tipa. S poslednjo voljo so Logarjeve sestre objekt zapustile mario-borski škofiji. Poslednjo voljo je treba spoštovati, novi upravitelji pa bi lahko spoštovali odnos do objekta in okolja, v katerem stoji. Kakšna rožica na prostiranih balkonih najbrž nikomur ne bi

škodila. Mar res ni časa in predvsem ljubezni do lepega? Kar na nasprotni strani ceste še en lep penzion — Zohar, odprt ob sobotah in nedeljah, za naročene skupine tudi med tednom. Gremo naprej, navzdol ...

Pred prihodom v Solčavo ne motimo lastnika velikega objekta, ki sam samcat uživa počitniški mir pred vhomom, ustavimo pa se v središču Solčave, kjer nas ob pomanjkanju rožic na oknih preseneti tudi novo pročelje nekdanjega hotela Rinka. Pa smo spet pri zasebniku. Gostinsko in turistično podjetje Turist Rinke ni moglo postaviti na noge. Teče prvo izmed petih let, za kolikor je Stane Gržina prevzel objekt v najem. Pravi, da bo uspel, saj mora.

ZASEBNIK SI NEUSPEHA NE MORE PRIVOŠČITI

Neizbežno je bilo vprašanje o njegovem mnenju o Solčavi, o Logarski dolini. »Gornjo Savinjsko dolino in Logarsko z njo sem doslej poznal le iz preteklih izkušenj, ko sem še delal v Hmezadovem Gostinstvu in turizmu. Takrat sem menil, da ima moziška občina od te lepote vse premalo, skorajda nič. Zdaj sem tu in vidim, da sem imel prav. Zakaj je tako trenutno še ne vem, težko rečem, čeprav razmišljam.

Zase vem, da se bom v največji možni meri potrudil, da objekt v središču Solčave oživim, ga z sobami preuredim v penzion. To bo kmalu, saj smo že veliko naredili, imel pa sem tudi precej težav. Prejšnja delovna organizacija je iz sob pobrala bojljerke, umivalnike, postelje in drugo opremo. Vsega v petih mesecih le ne moreš storiti. Računam, da bodo sobe kmalu narede, seveda pa sem pred tem na novo uredil in polepšal zunanost objekta, usposobil zgornjo restavracijo in postoril še marsikaj. V začetku nameravam ponuditi le prenočišče z zajtrkom, saj povpraševanja po sobah med tednom ni, zato si tudi kuharja ne morem privoščiti. Dolgoročno seveda načrtujem penzion z domačo kuhinjo, če ne že letos, prihodnjo sezono zagotovo. Prihodnosti se

ne glede na cene in draginjo ne bojim preveč, vem, da pri vsaki stvari zagnanost za domiselnostjo pomenita pol uspeha. Neuspeha si ne smem privoščiti. Rinka bo zagotovo oživela, vendar je to premalo. Razmišljam naprej. Goste je treba animirati, jim ponuditi malenkosti, ki zanje veliko pomenijo, razmišljam o programih, tudi o kampu v Logarski dolini. Pomemben je seveda sedanji začetni zagon, potem gremo naprej. V petih letih nekaj moram napraviti.«

Da je treba nekaj napraviti, poslušamo že leta in desetletja, tudi tokrat smo to slišali iz vsakih ust. Komu naj verjamemo? Zasebnikom in njihovi korajži zagotovo. V tem primeru se posebej. Splošne razmere in razmere v Logarski pač zahtevajo pogum, da se posla sploh lotiš, na dobiček lahko misliš šele kasneje. Poguma nimajo v družbenem sektorju, raje dvignejo roke in dobivajo vsaj najemnino.

Ob tem, da se na tem področju že dolgo ni ničesar spremenilo, velja povedati, da tudi Savinja še vedno teče navzdol. Mimo gostišča Rogovilec, zasebnega seveda, ki vedno znova vabi, mimo čudovite soteske ob in pod znamenito Iglo, kjer je prijetna okrepčevalnica, tudi v najemu, do Luč, lepega kraja, ki želi v prihodnosti postati turistična vas, vas — hotel, če želite. Vsaj v Lučah nekoliko zadovoljstva, za radi njihovih prizadevanj in do sežkov, ki seveda niso brez težav, za razliko od doline višje proti Logarski in nižje proti Mozirju, pa se vendarle nekaj premika. Še kar in se še bo.

Razlog za postanek je tudi PET ZVEZDIC, edinih v vsej Gornji Savinjski dolini. Gre seveda za ocenjevanje gostinskih lokalov, edino s to najvišjo in povsem upravičeno oceno pa je gostišče in penzion Raduha. Veliko se torej lahko naredi brez filozofiranja, z dobro voljo, zavzetim delom. O tem Emika Slišnik na drugem mestu, mi pa pustimo Logarsko v njeni enkratni lepoti. Ne onesnažujmo te lepote in njene prvobitnega mira z neuresničeni načrti in obljubami. Brez njih je še lepša.

Janez Plesnik
Stane Vovk

V Logarski lahko celo časopise berejo

»Rožic ne bom trgala.« (ha, ha, saj jih ne moreš).

Jože Divjak

Dragica Plesnik

Stane Gržina

Je tudi v Srbiji mirno?

Da so razmere vseh vrst in na vseh področjih v naši družbi zaostre, je jasno. Vse bolj je tudi jasno, da sredstva javnega obveščanja v drugih republikah, zlasti v Srbiji, zavajajo ljudi glede razmer v Sloveniji. In pri tem segajo s svojim vplivom zelo visoko, nemara pa s tega vrha vpliv drvi navzdol, v bazo. Pa vendarle.

Lep primer z neprijetnim presečenjem smo doživeli pred dnevi v Lučah ob Savinji. V ta kraj se je z družino letos na počitnice že četrtič vrnil naš nekdanji ambasador, narodni heroj in član sveta federacije. Komajda, saj je

pred letošnjim prichodom poklical po telefonu in se pozanimal, če je v Sloveniji mir, če sme in lahko pride na dopust s svojo družino. Prišel je. Je bil morda razočaran, ker je našel nekaj povsem drugega, kar je pričakoval? Našel je mir, pa še javnost ni bila izključena ob njegovem prihodu.

Naj torej sedaj mi kličemo svoje znanke, prijatelje, sorodnike in pobratime v bratstvu in enotnosti, če je glede na zadnje dogodke v sosednjih republikah in pokrajinah, dovolj mirno in varno, da jih obiščemo? Zveze še delujejo.

Predvsem pa brez skrbi

Za razliko od zgoraj omenjenega je v Gornji Savinjski dolini še naprej mir, čeprav ne mirno. V soboto so namreč na razdalji kakšnih 17 kilometrov ob istem času pripravili pet (5) veselje. Če dodamo še Šmartno ob Paki, le za streljaj oddaljeno, jih je bilo šest, še Mozirje, Nazarje, Pobrežje, Gornji grad in Ljubno. So se organizatorji zanašali na nedavno izplačane osebne dohodke, ki jih bo do konca meseca zagotovo zmanjkalo, ali so skupaj z ostalimi žalujočimi utapljali žalost in si zatirali oči pred resnico prihodnjih dni? Kdo ve, prav veliko vseh skupaj ni bilo. Ne dni, žalujočih.

EROTIKA

Po nepreverjenih vesteh so si dali nekateri občinski funkcionarji izplačati posebne nagrade za izjemno prizadevnost v prvi polovici leta. Očitno po principu: sebi kruha — ljudstvu pa skokov. J...š takšno oblast!

Slavni francoski odvetnik Louis Richard je večkrat rekel, da so odvetniki kot skarje: sebe nikoli ne urežejo, gorje pa tistemu, ki pride med škarnice!

Kitajski voditelj Mao Ce Tung je med drugim dejal: »Krajje blato je koristnejše kot dogme. Iz njega lahko napravimo gnoj.«

Erotika

Gotovo so ušesa vrlega F. Lipca, ko je pisal svoj umotvor o nevidnosti novega skakalnega čudeža, hudo trpela. Iz bojazni, seve, da ga pri onaniranju kdo ne zaloti!

Sušlja se, da pripravljajo ustanovni občni zbor velenjskih sadomazohistov. Bojda bo prvi predsednik društva neutrudni multikopijski vestičkovec L. O.! Homo Eroticus

Na uho

V eni izmed poletnih noči ljubljanske televizije smo spoznali tudi čarovnika — Slovenca, živečega na Dunaju, evropskega prvaka v čaranju. Napovedal je, da bo prihodnje leto »ukradel« ljubljanski grad, ampak ga bo vrnil, ker si ne morejo predstavljati griča brez njega.

Morda bi ga nekateri povabili v Titovo Velenje, da bi ukraedel novi stolp... Pa naj ga potem kar obdrži, bi si verjetno še želeli.

Za atlente in ljubitelje teka v naravi so pred časom zgradili pot — cesto okoli nekdanjega turističnega jezera. Je brez imena. Predlagamo »Ribiška pot«, saj jo ribiči zelo pridno uporabljajo... da so hitreje pri svojih ribicah.

Po dolgem času je v Titovo Velenje uspelo priti cirkusu. Nekaj vstopnic na pravo mesto.

Cirkus in cenzura nimata nič skupnega... O, pač. Poprečneže — nastopajoče ste lahko samo gledali in na skrivaj fotografirali. Zaprtost virov informacij.

(SOV)

Kozerija

Iz finferja drobiž

Vsa zgrožena je priletela Marička v sredo zjutraj v službo. Da se ji je zgodilo nekaj velikega, je bilo takoj jasno. Še nikoli ni bila dve minuti pred sedmo na delu. Pihala je kot lokomotiva, usta odpirala kot riba na suhem in rdeča je bila kot najbolj zrel paradajz. »Meni ne, za božjo voljo, meni ne! Ste čuli? Meni ne! Da mi ne naredite kaj takega!«, je hlipala in kar na jok ji je že šlo.

Gledali smo jo, se spogledovali. Kdo naj bi ji kaj naredil? Zaradi tiste pol ure, ki jih vsako jutro zamudi v službo je še nismo dali na disciplinsko, pa tudi nihče ni vedel, da bi jo že kmalu? Da bi jo selili v drugo pisarno, kjer se čez stene ne hodo slišali njeni odmevni komentarji na sedanjih družbenopolitičnih trenutkih.

smo tudi že odmisli. Kaj pa smo hoteli, ko pa nam je obljubljala celo pravobranilca? Zadržanje smo tudi vestno in tenkočutno zapirali okna in vrata, da je ne bi prepihalo.

»Daj Marička, pomiri se,« je nežno začel najprej Franček, za katerega tako vemo, da ga ne skrbi kaj je z njo kar tako. »Kaj naj bi ti naredili, Marička?«, je rekel najbolj ljubeče kot je še mogel pred vsemi nami. »No, samo meni povej Mariček. Na samem, če ti je pred vsemi nerodno,« jo je prosiče gledal, tako da se je vsem delo, da se boji, da ne bi Maričkinemu možu povedali, kaj se napleta med njima. Ampak na to tudi noben ni pomislil. Kaj nas pa briga? Govorimo že o tem, govorimo, pa krementiramo, ko ima včasih, ko

pride z malice še travo v frizuri, pa razmazano šminko, pa tako vesela je...

»No, tovarišica Marička, le povejte kaj je,« se je sedaj za njeno zdravje zavzel tudi vodja sektorja, ko se je spomnil, da gre v kratkem na dopust, Marička mu mora pa še odnesti obleko v čistilnico, pa poravnati račune, pa psa odpeljati. Saj ne more menda z njim v Španijo?

»Da mi ne izplačate mojega osebnega dohodka v dveh delih! Jasno?«, je naenkrat postala stara Marička. »Se z enim nimam kaj narediti? Meni ne! Ste vsi slišali? Nihče drug, razen mene same mi ne bo delal iz finfarja drobiž!

Seveda smo, kako ne bi. Pa zato je bil potreben tak cirkus, pa to dve minuti pred sedmo? Seveda bo Marička dobila v enem delu. Saj jo je za razume. Kaj bi pa siroti z najnižjo plačo? Rešili bomo; nam v dveh delih, njej pa v enem. Tako Marička vsaj ne bo imela več občutka kako malo zasluži. (mkp)

Skrb za potnike

Saleško magistrato smo v občini Velenje menda pred leti zgradili zato, da bi se izognili ozki in slabi poti skozi sotesko Penk, in da bi bili lahko zlasti tisti, ki se vozijo na delo v središče občine in nazaj v kraj bivanja hitreje na cilju. Nenazadnje tudi zaradi boljše povezave z Ljubljano.

Zal, vsa ta prizadevanja in cilje lahko koristijo le tisti, ki imajo svoje železne konjičke oziroma delavci, katerim so v delov-

nih organizacijah priskrbeli organizirane prevoze na delo in z dela. Za preostale pa avtobusni prevozniki, vsaj do sedaj, menijo, da si česa prej omenjenega ne želijo, in da si hočejo »lepotec«, ki jih nudi reka Paka, vsak dan temeljito ogledati. Večina avtobusov namreč še vedno vozi skozi sotesko Penk.

Le kaj bi jim mar danes tako dragocen čas. Sicer pa, kdo se danes še zanima za potnike. Pomembno je, da ti hranijo vozni listek do konca vožnje.

»Učinkovita« inšpekcijska služba

Najprej pravimo, da ne moremo ukrepati v določenih primerih, ker nimamo ustreznih ukrepov. Ko te imamo, so za kršitelje predvidene smešne nizke kazni. Navsezadnje vzamejo vso stvar v svoje roke še delegati vseh treh zborov občinske skupščine. Vse pa kaže, da tudi takrat ukrepi nikomur ne koristijo.

V mislih imamo našo tržno inšpekcijo, ki je pri svojem delu tako »učinkovita«, da imamo v Titovem Velenju v dneh izplačil osebnih dohodkov na Cankarjevi ulici svojo Ponte Roso. Sprejete usmeritve so jim bile v »pomoč« le toliko, da si prizadevamo mimo stojnice sedaj priti le od 1. do 15. v mesecu, prej pa skoraj vsak dan.

Anekdote

Ko so Kitajci se nasili kito, se je kitajski poslanik v Združenih državah udeležil neke javne prireditve v Chicagu.

»Zakaj pa nosite tisto smešno reč zadaj?« ga je vprašal domačin.

»Zakaj pa vi nosite svoje smešne brke?« je vrnil z vprašanjem kitajski diplomat.

»Oh, pri meni je drugače,« je rekel Američan, »imam nemogoča usta.«

»Sodeč po vaših opazkah bi rekel, da je to res,« je prihrdil Kitajec.

Kralju Filipu Makedonskemu, očetu Aleksandra Velikega, so častniki med neko bitko pravili, da mesta, ki ga oblegajo, ni mogoče zavzeti. Filip je dejal: »Na svetu ni nič neosvojljivega. Dovolj bi bilo spraviti v mesto z zlatom obloženega osla.« Namig na podkupovanje je bil očiten.

Nasredin, turški modrijan, je rekel sosedu, ki si je prišel sposoditi njegovega osla, da ga je že posodil. Oslček pa se je ravno takrat oglašil iz hleva. »Toda osel je tu,« se je razjezil obiskovalec, »slišim ga!« »Kaj?« je zavpil Nasredin, »ali verjameš oslovi besedi bolj kot moji?«

Belgijski general Ligne je srečal ljubimca svoje žene. Kar se da nepriljeno ga je nagovoril takole: »Zal vam moram povedati, da sem vas bil današnje noči prisiljen prevarati s svojo ženo.«

Znani ameriški filmski igralec Burt Lancaster je nekeč dejal: »Z ženskami so težave, ker hočejo doživeti romane, mi moški pa smo za krajše zgodbe.«

Knez Ligne, belgijski general, je srečal ljubimca svoje žene. Kar se da nepriljeno ga je nagovoril takole: »Zal vam moram povedati, da sem vas bil današnje noči prisiljen prevarati s svojo ženo.«

Knez Ligne je takole gledal na zakon: »Po mojem bi moral pred poroko vsakdo ukrepati tako, kot je v navadi pri stanovanju: Najameš ga za nekaj let in — če je v redu — ga potem obdržiš.«

POLETNA NAGRADNA KRIŽANKA 1

Pravilna rešitev: Sisak, ester, Slana, Staro, Vermont, primesi, val, regal, CIA, Stone, Arsen, Toran, Ante, Ir, jasnina, Ismena, kol, očka, drs, Ge, Snake River, Lol, mineral, osarij, taft, NT, ura, Erih

Nagrajenci: 1. nagrada — 5.000.— din: Gregor Rupnik, Šercerjeva 10, Šoštanj 2. nagrada — 3.000.— din: Jože Mraz, Beveč 6/a, Titovo Velenje 3. nagrada — 3.000.— din: Ivanka Treibenreif, Mozirje 275, Mozirje

NAGRADNA KRIŽANKA — 4. julij Dan borca

Pravilna rešitev:

Ma, Kasba, Iko Otrin, halja, DT, Dan borca, četrti julij, ds, loa, lizun, aki, kravata, Schultz, Lemnos, renegati, Hari, minorika, Otokar, matrimonij, luč, par, rorog, značaj, godec, arak, Asea, Italo, Azi, Kajuh, narod, Ozark, Keres, latrina, Dijon, Karel Destovnik, Neža, kvaka, sto, Anna, vol

Nagrajenci: 1. nagrada — 10.000.— din: Sebastjan Lomšek, Topolšica 61, 63326 Topolšica 2. nagrada — 8.000.— din: Mihael Slivar, Šlandrova 8, 63320 T. Velenje 3. nagrada — 5.000.— din: Jolanda Vrečko, Tekaveva 13, 63325 Šoštanj Nagrajencem čestitamo!

POLETNA NAGRADNA KRIŽANKA 2

1. nagrada 5000 dinarjev, 2., 3. 3000 dinarjev, rešitve pošljite do ponedeljka, 18. julija na Uredništvo Našega ča-

sa, Foitova 10. 63320 Titovo Velenje z oznako: Poletna nagradna križanka.

NAŠ CAS	DEL KNJIGE PLAT	PRENASENJE PREVOZ	VELIKO SITO	OTOK OB SARDINIJ	ZVENEČ GLAS, ZVONČ	REKA V ZAH. MAKEDONI
POŽELE-NJA, SLA						
VARNA BLAGA NA DANCI PREDAL						
NAKODRA-NO SUKHO						
JUŽNI SADEŽ OCVIRIK ANTON						
NAŠ CAS	ORDDJE ZANJIC	TJURSKO LJUDSTVO J. OJ ARAH MESTO V SKEGA JEZ. J. TURČI		4. RIMSKI KRALJ JADRA NSKI OTOK		
VELIK KAMEN			SREDNEM SKI GRM GLAS, ZVOK			
HEROJ KONCAR			IGLAVEC PREBIVA-LEC NOT-RANTSKE			KOLO-RATSKI HROŠČ
POKRI-TOST S PRAHOM						KRAJEVA SKUPNOST DVOCENIK (V MATEM.)
AVTOR KRIŽANKE R. NOČ	NEGAT. NABIT ION LONEC S SOKOLI			BOLEDNA HRVAŠKI KIPAR (GRGA)		
TABOR-NIK			GOROVJE NA KRIMU NOČMETAS C-ZVEZDE			
OBRAČUNA AMBU-LANTA		IT. REŽISER DLM I MOHAME DANSTVO				FR. REKA KI TEČE SVOZI LYON
GLASNIK			ENOTAJA M-TLAKE OTOK V KVARNERU			
RIMSKA BOGINJA		BIVŠI GANSKI POLITIK (KWAME)				
INDIJSKI POLITIK ŠASTRI		FRANC. FILMSKI GLASILEC GABIN				DOBROŠ STANJLO ARNOLD
LUKA V IZRAELU		MESTO V ALEMANU, OB REKI SHKUMI				
GLAVNO MESTO ITALIJE		KALCIJ			AMER. PO-MOČ PO-KUŠENI EVROPI	

Mirko Hotko: njegova ljubezen so kitare

Z glasbene delavnice v Titovem Velenju

Prejšnji teden (v ponedeljek in torek) je v Glasbeni šoli v Titovem Velenju potekala glasbena delavnica, ki je dopolnjevala ciklus kitarskih večerov na velenjskem gradu v okviru tedna kitare. Vodil jo je mojster MIRKO HOTKO — demonstriral je izdelavo in konstrukcijo klasične kitare in razstavljal ročno izdelane kitare, ki so jih obiskovalci lahko tudi preizkusili.

Prosili smo mojstra za pogovor o njegovem življenju in delu: — Mirko, osemnajstletni ste končali šolo o lesu in izdelavi instrumentov v Zagrebu, čez tri leta pa ste odšli na izpopolnjevanje v ZRN, kjer ste delali najprej v obratih podjetij »Oscar Teller« in »Höfner«. Kaj bi lahko povedali o tem obdobju svojega življenja?

»To je bilo precej težko obdobje moje poti, vendar sem se veliko naučil. Odšel sem v Nemčijo iz preprostega razloga, da kaj več izvem, kajti bil sem mlad in človek se hoče takrat kar največ naučiti.«

— Svoje znanje ste nato izpopolnjevali pri mojstru Gerhardu Schnablu in zaključili šolanje v ustanovi »Handwerkskammer für Mittelfranken in Nürnberg« z mojstrskim izpitom v razredu mojstra G. Karla Hannabacha. Od leta 85 samostojno izdelujete instrumente v Zaprešiču poleg Zagreba. Kakšno je življenje ročnega izdelovalca kitar?

»Precej težko, vendar lepo. Delam, kadar mi odgovarja, kajti za to delo so potrebni volja, dobro razpoloženje in veliko časa.«

— Kakšen je trg za te vrste pro-

izvodov — tu mislim na prodajo, zaslužek?

»Velikega zaluška tu ni — ga ne more biti, ker je veliko ročnega dela, ki se danes zelo malo ceni. Vendar se da živeti.«

— Bili ste v tujini in gotovo še sedaj spremljate razvoj tega po-

dročja — če primerjate izdelovanje kitar pri nas in v svetu — kje smo mi v primerjavi s svetom?

»Mi smo v velikem zaostanku, nimamo tradicije v izdelavi klasične kitare, ker izdelujemo predvsem narodne instrumente. Trenutno sicer imamo nekaj mojstrov, ki so prav tako bili v tujini in ki pomenijo možnost za razvoj.«

— Lahko poenostavljeno opišete, kako nastaja klasična kitara?

»To je zelo dolga pot. V industrijskem postopku je les sicer pripravljen v enem letu, vendar je slabše kvalitete, naravno suše-

nje lesa za obdelavo pa traja od deset do petnajst let. Potrebno je veliko znanja, natančnosti, sodelovanja s kitaristi — dobro je, da jih vsako kitaro poleg izdelovalca preizkusi več, da se ugotovi, kaj je potrebno še izboljšati. To je v glavnem vse, sama izdelava pa je zelo dolga in zapletena pot.«

— Pravite, da so lastniki vaših instrumentov z njimi zadovoljni. Zanje dajete tudi garancijo.

»Da, dajem garancijo takorekoč doživljenjsko, kajti če je napaka moja in dokler delam, jo dajem, dokler instrument traja. Zelo pomembno je, da se instrument dobro in pravilno vzdržuje. Na žalost je precej učencev, ki tega ne počno. Vedeti moramo, da je to les in ne kovina, les pa vedno diha in ga je treba vsak dan čistiti.«

— Je izdelovanje kitar vaš poklic in hobi? Gotovo tudi igrate nanjo.

»Da, vendar mi ostaja za igranje zelo malo časa.«

— Velikokrat sodelujete na

glasbenih delavnicah, kot je tale?

»To idejo sem dobil šele lani, ko sem na neki glasbeni šoli v Beogradu opazil plakat o tednu kitare v Titovem Velenju. Napisal sem pismo in ponudil svoj prikaz izdelovanja kitar. Mislim, da je to dobro tako zame kot za učence in profesorje, da se pobliže spoznajo s kitaro. Mojo pobudo so sprejeli in me povabili tudi letos.«

— Je bila tokratna delavnica uspešna? Kakšen je bil odziv?

»Velik, zelo velik, čeprav mnogi še vedno hodijo kupovat kitare v Avstrijo in Španijo, ker menijo, da se pri nas ne da dobiti dobro izdelane kitare, kar pa ni res — tudi pri nas so mojstri, ki jih izdelujejo dobro pa tudi poceni.«

— In kako se počutite ta dva dni v Velenju?

»Zelo, zelo dobro.«

— Najlepša hvala, mojster Hotko, za razgovor in še kdaj na svidenje v Titovem Velenju!

»Z veseljem!«

MELITA BERZELAK

MISLI

Večina človeštva je karakterni neizdelana. S. MAKAROVIC

Ljubezen človeka ne dela smrtne, temveč večnega. E. KOCBEK

Vsaka zmaga se prelevi v poraz. Čeprav je vsak poraz pobuda za novo zmago. T. KERMAUNER

Identiteta vsakega posameznika kot tudi vsakega naroda se ohranja v njegovem jeziku in v njegovi zgodovinski zavesti. P. PALAVESTRA

Živimo tako, kot sanjamo — sami, čisto sami. J. CONRAD

Obramba laži in neresnice terja še več laži in neresnice. A. KIRN

Srečanje z Dušanom Brešarjem

»Živim za sedanost«

Na zmenek z Dušanom Brešarjem odhajam brez pripravljenih vprašanj — moj namen ni uradni intervju, marveč sproščeni pogovor, ki naj bi ga predstavil kot človeka — pesnika, ki ga srce in radovednost ženeta po svetu in v vedno nove izzive.

Pogovarjava se v njegovi mali garsonjeri v Šoštanj. Ena stena prepolna knjig, na drugi dva Jakija in še nekaj drugih slik, tretja popisana in pirsana z vtisi njegovih prijateljev, na kuhinjskih elementih zbirka čajev.

Kar takoj mi pove, da ne mara intervjujev, ker se mu zdi, da ne more povedati tega, kar bi hotel: »Če sam sedem za pisalni stroj, lahko pišem in pišem in to dodelujem, za intervju pa moram govoriti, kar zanima bralca in novinarja, ne pa, kar bi sam želel.«

V preteklem letu je izšla njegova pesniška zbirka »Slišim smeh lesnih črvov«, ki je nale-

tela na dober odmev v slovenskem kulturnem prostoru.

»Knjigo sem izdal šele na prigovarjanje drugih, prej se mi je zdelo, da ni dovolj kvalitetna — zdaj mi ni žal in pišem že drugo, ki bo v zvezi s Kitajsko.«

Kitajska! Pred časom se je, namreč potepal po daljnem Vzhodu. To potovanje je sicer načrtoval že dve ali tri leta in ko je zbral denar in našel čas, je prišel na Kitajsko ravno tedaj, ko je to postalo modno.

»Vsa potovanja so begi iz javnega življenja in jaz jih potrebujem, da pobegnem iz monotono realnega življenja.«

Eden vzrokov, da se je podal na to dolgo pot, je bilo njegovo zanimanje za čaje, o katerih piše knjigo (to je knjiga, za katero je rekel, da bo povezana s Kitajsko) in upa, da bo do naslednjega leta zbral vse potrebne informacije, da jo dokonča.

»Čaj je postal del mojega življenja. Ljudje na vodo, kako

veliko je čaj bolj zdrav kot kava. V pripravi čaja je nekaj mističnega, kuhati ga je treba z ljubeznijo, ki mi razlaga in mi vmes postreže s »Čajem dobrega zrnja« v ličnih skodelicah, ki jih je prinesel s Kitajske.

DUŠAN BREŠAR

Pa poezija, ga pobaram. »Še pišeš?«

»Poezije ne pišem več, ampak jo živim, prerasla je v dejanja.«

Pravi, da namerava pisati potopise in pripraviti predavanja z diapozitivi. Pa fotograf-

sko razstavo posnetkov iz dežele vzhajajočega sonca. In dokončati študij, ki ga je v zadnjih dveh letih zanemaril.

Malce slabno mu predlagam, naj sam pove kaj za konec.

»Končaj kot v pravljici,« se smeje. »... in je živel še dolgo vrsto let.« Nato resneje: »Pogoj za moj način življenja so čedalje težji. Z normalno plačo, ki ti jo daje država, si ne moreš privoščiti, da bi živel in hodil še na pot. toda v glavnem živim srečno.«

S kotički oči me opazuje, ko hitim zapisovati njegove besede, nato še doda: »Živim za sedanost. Ne obremenjujem se s preteklostjo, prihodnost pa je sploh zelo čudna stvar.«

Spominim se njegove pesmi, ki mi je bila vedno všeč: Kaj gledaš me vpraša dekle/Gledam/kako se veter/igra/s krošnjami dreves/In potem spet/molče sediva.

Ali pa tiste druge: Prebujajoč/pod težo jutra/sem se spraševal:/ Ali tudi galeb/gre sam plesat/k smrti?

MELITA BERZELAK

sledice za okolje in ljudi usodne, predvsem v primeru, da bi fenoli prišli v stik s podtalnico.

Očitno gre v tem primeru za odpadke, nastale pri razlakiranju obešal, ki jih je Gorenje nameravalo sežgati v kurilšču Termoelektrarne Šoštanj. Poročila navajajo s sklepi, da je Gorenje po zadržanih stališčih Skupščine občine Velenje (z dne 17. februarja 1988), 14. aprila letos sklenilo pogodbo (s SOZD Mercator, DO Izbira Panonka Ptuj, PE Kooperacija Maribor) o prevzemu in uničenju odpadkov za 60 milijonov din. Po štirikratnem verženju (nadaljnem medsebojnem sklepanju dogovorov z različnimi partnerji) naj bi za končen sežig na neustreznem odlagališču v Ivancigradu pri Zagrebu poskrbeli lastnoročno štirje zasebni avtoprevozniki.

Ker obstaja sum, da je pri tem početju šlo za neodgovorno prodajanje nevarnih odpadkov čez republiške meje, Šaleško ekološko društvo poziva ustrezne službe in odgovorne posameznike v

DVIGNJENI ZASTOR 94

V taktu polke

»Kdor misli s tujo glavo, ima eno odveč« (Pavliha)

Piše: Vane GOŠNIK

Tik pred majskimi prazniki je slovenski izvršni svet sprejel odlok o najvišjih dopustnih količinah škodljivih snovi v zraku in s tem korektno navidez končal dolge in tudi ostre razprave o onesnaževanju zraka v Sloveniji. Predvsem tisti, ki smo aktivno (so)delovali v pripravah na problemsko konferenco »Ekologija, energija, varčevanje«, smo si oddahnili, saj bi naj to bil dokaz, da je zmagal razum. Odlok je namreč pred onesnaževalce postavil ostre zahteve, ki pa bi jih bilo ob hotenju in angažiranju domače pameti tudi mogoče uresničiti.

Dejal sem, da so se razprave končale navidez. Imperij je namreč hitro vrnil z dvema udarcema.

Prvega je prispevalo Elektrogospodarstvo Slovenije neposredno. Kmalu po sprejemu odloka je sprva jadikovalo, potem pa začelo vedno bolj agresivno zagotavljati, da do leta 1993 ne bo uspelo za 90 % zmanjšati emisije SO₂ iz treh največjih termoelektričnih objektov. Zahteve odloka da naj bi bile preveč ambiciozne, investicijskega denarja naj bi bilo premalo, čas naj bi bil prekratke, investicijske dokumentacije baje ne bo mogoče izdelati pravočasno, rezultati delovanja pilotne naprave v TEŠ naj ne bi bili znani pravočasno, spustiti bi se boja morali na realna tla ipd. Situacija je bilo rečeno nenavadna in kaže na to, da so v vseh silnih razpravah in sprejemanju sklepov elektrogospodarstveniki o teh problemih modro molčali, češ, bodimo raje tihi, burja se bo podela, potem pa bomo delali po starem in tako kot mi hočemo. Pri tem upravičeno računajo na podporo energetske in kapitalno požrešne slovenske industrije, ki veže roke tudi naši vladi. Toda zgodilo se je nekaj nenavadnega: isti izvršni svet, ki je bil biter zadnjima največjima slovenskima investicijama (ki posredno ali neposredno uničujeta — TGA in Jesenice), je danes odločen trdno vztrajati pri sprejetih strogih ukrepih. Z njimi je v bistvu le potrdil znano odločitev republiške sanitarne inspekcije, toda dodal je tudi zelo pomembno zahtevo: da se ob zmanjšanju količine žveplovega dioksida dimni plini očistijo tudi dušikovih oksidov. V napeti situaciji je izvršni svet odločen tudi s palico mahati pred Elektrogospodarstvom, saj mu (upravičeno) očita, da ni opravilo svojega dela. Predvsem ni pripravilo programov za ekološko sanacijo, kar bi bilo seveda osnova za vehementne trditve, s katerimi elektrogospodarstveniki prepričujejo slovensko javnost, da ni nobenih pogojev za uresničitev sprejetih odločitev.

Drugi udarec je prispel z osnutkom sprememb srednjeročnega in dolgoročnega plana SR Slovenije, ki jih je Skupščina Slovenije obravnavala včeraj. Kljub temu, da je nujno spreminjanje planov skoraj izključno posledica zahtev problemske konference »Ekologija, energija, varčevanje«, imajo z njo toliko skupnega, kot bo lanski sneg vplival na življenje močeradov v 19. stoletju. Na zadnji reji Sveta za varstvo okolja pri SK ZSD Slovenije sta bila osnutka označena celo za višek cinizma, sarkazma in ironije, padla pa je celo zahteva, da se zaradi tega skliče

izredna seja problemske konference. Utemeljeno je domnevati, da za predlaganimi spremembami v pretežni meri prav tako stoji Elektrogospodarstvo Slovenije.

Preletimo torej toliko opevano pripravljenost energetikov (tudi velenjskih seveda), da po svojih močeh prispevajo k zmanjšanju uničevanja narave.

Spremembe dolgoročnega plana predvidevajo 2 % rast proizvodnje električne energije (in 2,9 % rast porabe celotne energije) do leta 2000, kar v nobenem primeru ne more biti »približevanje ničelni rasti primarne energije«, kot je zapisano v istem osnutku. To je preprosto sprenevedanje, ki ima določljive materialne posledice. Omenjeno rast naj bi namreč zagotovili s 1.950 megavati novih proizvodnih zmogljivosti in to tudi z gradnjo nuklearke Prevlake. Prav pri uvrstitvi Prevlake v osnutek sprememb dolgoročnega načrta so pripravljenci pokazali največ arogance in cinizma, saj vemo, da je Skupščina SR Slovenije decembra lani sprejela zakon o moratoriju na gradnjo nuklearke do leta 2000. Dovolj močno dejanje, da bi pripravljalec gradiva izprašali hlače, ali pa jim plačali pregled pri psihiatru.

Kontinuiteto proizvodnje električne energije naj bi zagotavljali tudi s TE—TO Šoštanj V, pri kateri bo po mnenju sestavljavcev sprememb »pred dokončno odločitvijo treba proučiti možnost, ki jih daje okolje in vse posledice vpliva na okolje«. Citirani stavek pomeni posmah sklepom, ki jih je sprejela velenjska občinska skupščina (nobenega razmišljanja in odločanja o TEŠ V pred začetkom obratovanja čistilnih naprav!). Posmah tudi zato, ker preučitev možnosti, ki jih daje okolje, nikogar k ničemer ne obvezuje. Možnosti se pač proučijo in konec. Pač ena analiza več, katere rezultati bi bili verjetno upoštevani le v primeru ugotovitve, da okolje prenese še to nesramnost. Najpomembnejše za nas pa je dejstvo, da je ob novih 1.950 MW utopično pričakovati, da bi se našel naložbeni denar tudi za odstranjevanje SO₂ in NO_x iz dimnih plinov, kot zahteva IS SRS v odloku.

Pa smo tam torej! Prej omenjeno hrumenje elektrogospodarstvenikov ima čisto realno podlago: neprimerno laže, bolj prijetno in udobno je graditi nove elektrarne, kot očistiti svinjanje starih. Da bi pri taki nameri uspeli, so morali storiti dveje:

1) javnost in upravne organe skušajo prepričati, da zahtevanih ekoloških investicij v predpisanih rokih ni mogoče izpeljati in 2) planerje so nahecali, da so v spremembah planov zapisali formulacijo, ki je skregana z razumom in seveda tudi s sklepi problemske konference. Takole se glasi: »Rast proizvodnje električne energije bo sledila rasti porabe.«! Tukaj človeku obstane pamet, meni pa črke na pisalnem stroju. Tako zmorem danes napisati le še tole: če bi bile predlagane spremembe slovenskih planov sprejete, se lahko Šaleščani dokončno obrišemo pod nosom za naprave, ki naj bi očistile dimne pline TEŠ. Tukaj in zdaj se odloča usoda o tem! Predvidevam, da se tega zelo zavedajo tudi v Termoelektrarnah Šoštanj in v Rudniku lignita Velenje.

Gorenju, da javnost seznanijo z odgovori na naslednja vprašanja:

1. Ali je bilo Gorenje ob podpisu pogodbe s PE Kooperacija Maribor seznanjeno z lokacijo končnega odlagališča odpadkov in načinom njihovega uničenja?

2. Ali je bilo Gorenje seznanjeno z namerami pogodbenega partnerja, da skrb za odpadke prepusti nekomu drugemu?

3. Ali je pri sklepanju dogovora Gorenje upoštevalo stališče Skupščine občine Velenje z dne 17. 2. 1988, po katerem bi moral biti o vsakokratnem sežiganju odpadkov obveščene Komite za planiranje, gospodarstvo in varstvo okolja?

4. Ali je Gorenje upoštevalo

stališče Skupščine občine Velenje z dne 17. 2. 1988, po katerem bi moralo preveriti, če so za vsak sežig zagotovljene ustrezne meritve ter nadzor?

5. Kako je Gorenje ukrepalo po tem, ko so bili odpadki najdeni v Trnovskem gozdu?

6. Kako je o svojih ukrepih po odkritju seznanjalo javnost?

7. Koliko odpadkov je bilo prepeljanih v Ivancigrad in tam sežganih?

8. Koliko odpadkov se še vedno nahaja v sodih na dvorišču tovarne?

9. Kakšne načrte ima Gorenje s preostalimi odpadki, ki niso bili prepeljani v Ivancigrad?

Šaleško ekološko društvo

PÉTI ROKOPISI

Ureja: Ivo Stropnik

1977—1988
Časopisna antologija šaleških pesnikov

Jožica Vodeb

PREMIŠLJEVANJE

Kako skozi okno je lepo strmeti v otožno sivi dan.
In nič misliti, nič gledati,
samo bežati iz trudnih misli daleč stran.

Kako lepo na oknu je sloneti in čakati tihi mrak.
Si nekje globoko v srcu zaželeli toplino in domači prag.

Kako lepo na oknu je sedeti in božati ledene cvetove.
V mislih vse, kar je drago, objeti in streti iz srca okove.

Izjava št. 2

Sredstva javnega obveščanja so nas seznanila, da so 30. maja 1988 v Trnovskem gozdu ob regionalni cesti Šentjur—Dramlje našli 20 200-litrskih sodov. V njih je bil odpadke, ki nastane pri razlakiranju obešal v Gorenju. Strupeni fenoli v odpadkih bi lahko povzročili v okolju pravo katastrofo, vendar je na srečo zaradi hitrega ukrepanja povzročil le vznemirjenost (šentjurske) javnosti in rahlo zastrupitev delavca, ki je odpadke prepeljeval na začasno odlagališče. Po mnenju odgovornih bi lahko bile po-

Šoštanj — Pestro in edinstveno tekmovalje v Sloveniji

Prišlo je 150 tekmovalcev od Primorske do Prekmurja;

5. Zunkovičev memorial je v soboto, 16. julija popoldan priredil v Šoštanj množico obiskovalcev, da bi videli tekmovalce s starimi ročnimi in motornimi brizgalnicami, izdelanimi pred letom 1939. Prispela je tudi ekipa RTV iz Ljubljane in kustosinja Gasilskega muzeja iz daljne Metlike, Marjetka Balkovec, ki je skupaj s televizijo želela to edinstveno prireditev v Sloveniji posneti na filmski trak za bodoče generacije, saj je letošnje tekmovalje potekalo pod geslom: »Zgodovina je naša učiteljica«.

Ko so trobentači kot nekoč, ko še ni bilo siren, pozvali gasilce v zbor, se je v dolgo vrsto postavilo kar 150 tekmovalcev v najrazličnejših uniformah in čeladah. Prišli so od sončne Primorske do ravninskega Prekmurja, od po-

vsod kjer še hranijo starinske a še vedno uporabne brizgalne, ki so jih marsikje dali že na odpad, čeprav bi danes predstavljale dragocen zgodovinski eksponat.

Ob 16. uri je poveljnik Peter Radoje predal zapore predsedniku društva Ivanu Ojsteršku, nakar je le ta dal dovoljenje za pričetek. Še prej pa je Hinko Bolha kot eden izmed glavnih organizatorjev, pozdravil vse tekmovalce, predsednika K. S. Šoštanj Matjaža Natka kot pokrovitelja, družino Zunkovič in predstavnike Občinske gasilske zveze Velenje ter televizije in tiska.

Tekmovalno komisijo so sestavljali Branko Uranjek, Peter Drev in Tone Mežnar, računsko pa Ivan Stvarnik in Rudi Imperl.

Najstarejšo ročno prenosno brizgalno iz leta 1876 so pripeljali gasilci iz Pameč pri Slovenj Gradcu, nato sledi Ljubno ob

Savinji z letnico 1885. pa Šoštanj mesto iz leta 1890, Petanjci pri Murski Soboti iz leta 1891, Podnanos iz Primorske iz leta 1903 ter Letuš z brizgalno iz leta 1907, torej večina še iz prejšnjega stoletja. Šoštanjska je še zlasti zanimiva zato, ker nima sesalne cevi, tako, da so trije tekmovalci z vedri vlivali vodo v brizgalno, stara pa je samo 1 leto manj kot društvo. Najstarejšo motorko iz leta 1921 ima Loka pri Zmusu, Sentilj pri Titovem Velenju iz leta 1927, Starše iz leta 1929, isto letnico ima tudi Paška vas, Griže iz leta 1932, Pameče iz leta 1935, Topolšica iz leta 1936, isto letnico ima tudi Miklavž pri Mariboru in Sevnica — Kopitarna iz leta 1937. Prva tri mesta pri motor-kah so dosegli tekmovalci iz Loke pri Zmusu, Pameče—Trobilje in Paška vas. Pri ročnih pa Pameče—Trobilje, Ljubno ob Savinji in Podnanos. Pokale, diplome in nagrade so podelili Nada Zunkovič, Matjaž Natek, ki je hkrati dejal, da se zahvaljuje vsem, ki so sodelovali ter jih povabil spet za prihodnje leto, ko bo društvo organizator slavilo častitljivi 110 letni jubilej, ter Danilo Čebul za občinsko gasilsko zvezo Velenje. Spregovorila je tudi Jasna Senekovič, hčerka pokojnega Jožeta Zunkoviča, ki se je zahvalila šoštanjskemu društvu, vsem tekmovalcem in pozvala vse mlade, da se vključujejo v gasilsko društva, kot najbolj humane organizacije. Nato so gasilci iz Podnanosa izvedli atraktivno vajo iz prosto stoječih lestev, ki je požela obilo aplavza

— zato so prejeli tudi posebno priznanje.

Po tekmovalju, ki ga je duhovito komentiral Miha Valenci, je sledila veličastna parada skozi Šoštanj z ročnimi brizgalnicami, v katere so bili opreženi konji kot v starih časih, ko še ni bilo avtomobilov.

Pred tekmovaljem, kakor tudi po podelitvi pokalov in na paradi je pridno igrala domača Delavska godba Zarja pod vodstvom Zdravja Zupanciča. Tako so z veliko dobre volje dokazali, da se lahko v skupnem sodelovanju marsikaj doseže in popestri, kar je v Šoštanju že tradicija in na kar so lahko organizatorji te edine tovrstne prireditve v Sloveniji upravičeno ponosni — in prav je tako. Pa nasvidenje drugo leto ob 110 letnici obstoja šoštanjskega društva.

Viktor Kojc
foto L. Ojsteršek

Plavanje

Poletje je čas dopustov in letnega oddiha ter različnih športno-rekreativnih aktivnosti v vodi in na vodi. Med temi moramo najprej omeniti plavanje, ki ga mnogi strokovnjaki uvrščajo v sam vrh aktivnosti, če pri tem mislimo na njegov vpliv na človekov organizem.

Prav gotovo ima plavanje največji vpliv na razvijanje in ohranjanje funkcij srčno-žilnega in dihalnega sistema. To je tudi razumljivo, saj gre pri plavanju za ponavljajoče se gibanje, ki je usklajeno z ritmičnim dihanjem in delovanjem srca ter ožilja.

Plavanje je športno-rekreativna aktivnost, ki je neposredno povezana z elementom vode. Posameznik je med plavanjem v ležečem položaju, kjer gre za navidezno zmanjšanje telesne teže, to pa bistveno olajša delo srčno-žilnega sistema. Plavanje je zelo priporočljivo za vsakogar, še zlasti pa za tiste, pri katerih je prišlo do vidnega narušanja biopsihosocialnega ravnotežja. Pri tem mislimo predvsem na tiste osebe, ki imajo težave z delovanjem srca in ožilja, ali pa so pri opravljanju poklicnih dolžnosti enostransko obremenjeni, tako da pretežno sedijo ali stojijo.

Izjemni je vpliv plavanja tudi na dihalni sistem, saj plavalec ritmično in poglobljeno diha. Zaradi tega se razvija in ohranja dihalna muskulatura, hkrati s tem pa se povečuje gibljivost prsnega koša in življenjska prostornina pljuč.

Velika prednost plavanja je v tem, da se lahko z njim ukvarjamo skozi vse leto. Ne samo v pripravi na glavno plavalno sezono, temveč tudi v obliki redne vadbe, saj imamo na razpolago tudi zimski bazen.

Plavate lahko vse življenje do poznih starosti, saj tudi v jesni življenja plavanje zelo koristno vpliva na že omenjene organe in organske sisteme.

Pri plavanju gre za specifično gibanje, kjer ni krčevitih in eksplozivnih gibov. Ta posebnost gibanja zelo ugodno vpliva tudi na gibljivost kolčnih in ramenskih sklepov, katerih funkcija z leti postopno slabi. Omeniti moramo posebej ugoden vpliv vode, sonca in zraka, saj zlasti voda utruja in hkrati sprošča organizem ter izboljšuje človekovo počutje.

Zaradi vseh naštetih razlogov je prav, da se že v rani mladosti seznamimo s plavanjem in osvojimo to življenjsko pomembno gibalno in motorično izkušnjo.

ZTKO občine Velenje
Marko BORUTA

Sovič odličen

Na motociklistični dirki na znanem dirkališču Sachsenring v Nemški demokratični republiki je dne 9. julija 1988 nastopil kot edini jugoslovanski predstavnik tekmovalce AMD Slovenije Primož Sovič. V zelo hudi mednarodni konkurenci je pred 100.000 gledalci zasedel odlično 11. mesto. Zmagal je lanskoletni viceprvak Evrope Madžar Karoly Juhász.

Primož Sovič se z moto športom ukvarja že od leta 1981, na mednarodnih tekmovaljih pa nastopa drugo leto in sicer v kategoriji motociklov do 80 ccm na motociklu znamke Eberhardt, ki je delno njegova konstrukcija. Zaposlen je kot strojni inženir-pripravniki v DO Gorenje Eko, kjer imajo velik posluš za njegove

športne nastope. Sicer pa sta glavna pokrovitelja Primoža Soviča Tesnila Trebnje ter TUS Slovenj Gradec, pomagata pa mu še več drugih DO, med njimi Lesna ter Veplas, ki mu daje na razpolago svoje čelade.

V letošnji tekmovalni sezoni načrtuje Primož Sovič še nekaj mednarodnih tekem, med drugim v Schleizu NDR, ter dirko za državno prvenstvo v Reki (25. 09. 1988). Za naslednje leto pa želi prestopiti v višji tekmovalni razred do 125 ccm, ki postaja eden najatraktivnejših razredov na motociklističnih tekmovaljih. R. Zbičajnik

Plavanje — 17 medalj

Na letošnjem republiškem plavalnem prvenstvu v Kranju so nastopili tudi Katja Mijoč, Renata Rednak, Marko Kadliček, Marko Rebec in Mateja Blažič, ki so skupno osvojili 10 zlatih, 6 srebrnih in eno bronasto odličje. Katja Mijoč je bila v mladinski konkurenci prva na 200, 400 in 800 metrov kralj ter druga na 100 metrov delfin, v absolutni konkurenci pa je zmagala na 200 in 400 kralj, bila druga na 800 kralj in tretja 100 delfin.

Za najboljši velenjski plavalnik ni počitnica, saj bosta nastopila na mladinskem balkanskem prvenstvu, Renato Rednak pa še nastop na evropskem mladinskem prvenstvu. Vse to potrjuje, da v velenjskem plavalnem klubu dobro delajo, predvsem pa si želijo, da bi se njihove vrste potrojile. L. Ojsteršek

Casting

Na državnem prvenstvu v Pristini, 16. julija, so slovenski tekmovalci dosegli zmago v peterboju in troboju v športnih disciplinah metov umetne muhe in obtežilnika v cilje, oziroma v daljavo.

Največji delež k zmagi so dali tekmovalci RD »Paka« Šoštanj, tako je naslov državnega prvaka osvojil Vlado Mešič, kateremu je to že deveti naslov državnega prvaka. Drugo mesto je osvojil Franc Rebešek, medtem ko je v troboju, sodeloval Klemen Miklavžina.

Medalje po posameznih disciplinah: muha skish: 1. mesto: Vlado Mešič, muha kombinacija: 1. Vlado Mešič, 2. Franc Rebešek, obtežilnik daljava: 1. Franc Rebešek, obtežilnik arenberg: 2. Vlado Mešič, 3. Franc Rebešek.

Vrsta sprememb pri Rudarju

Kar so nekateri, ali mnogi, na tiho pričakovali, je se uresničilo, slobodan Džurič ni več trener velenjskega Rudarja. Po sklepu izvršnega odbora NK Rudar od 1. julija dalje vodi prvo ekipo Drago Kostanjšek, dosedanjí trener šoštanjskega Usnjarja. Njega so mnogi že večkrat »videli« v Rudarju, končno pa se je le odločil. Drago Kostanjšek je doslej uspešno vodil mlade igralce Usnjarja, med drugim je z njimi osvojil tudi republiški pokalni naslov, zato mu mnogi želijo, da bi bil enako uspešen tudi v republiški ligi.

Nogometaši Rudarja so se na novo sezono pričeli pripravljati včeraj, ko so se zbrali na prvem sestanku. Še preden napišemo nekaj o novostih in pripravah, povejmo, da so v pretekli sezoni osvojili osmo mesto in zbrali polovico možnih točk.

»S pomladanskim delom smo bili zadovoljni, ne pa z jesenskim, toda, če ocenjujemo celotno tekmovalje, vendarle lahko rečemo, da osmo mesto in 50-odstotni izkupiček točk le ni tako slabo, saj smo le dve točki zaostali za četrtem mestom; to pa je še vodilo v medrepubliško ligo. Vendar pa klub, tako igralno kot organizacijsko, še zdaleč ni pripravljen za takšno raven tekmovalja. Treba bo počakati še nekaj časa,« je povedal o minuli sezoni predsednik izvršnega odbora Herman Arlič.

Novi trener pa ni edina sprememba v Rudarju. V naslednji sezoni ne bo v enajsterici bratov

D. Kostanjšek novi trener

Kotnik in Pevnika zaradi odhoda v JLA, vojaško sukno bo oblekel tudi Kostanjšek, pa Dejan Papež, ki se je med tem iz Usnjarja vrnil nazaj k Rudarju, nazaj k Vardarju sta se vrnila Bizimoski in Miševski, izpisnico je vzlet tudi Dizdarevič, pa vratar Cvjetkovič, odšla sta tudi Dujkovič in Nikolič. Z odhodom Cvjetkoviča in pred tem Dujkoviča je Rudar ostal praktično brez prvega vratarja, vendar se je iz Elkraja vrnil Hrast, iz Šmartna pa je prišel odlični Drago Kolenc, ki je pred leti že nosil Rudarjev dres. Novi trener je v delo vključil še več mladih igralcev, med njimi Andreja Gorška, slovenskega mladinskega reprezentanta in Slavka Javornika. Zato je upati, da se bodo uresničile besede predsednika Hermana Arliča: »Pričakujemo, da bomo z novim trenerjem po dolgem času vzgajali v klubu več dobrih domačih igralcev in se s tem vsaj delno rešili skrbí v zvezi s pomanjkanjem kakovostnih igralcev.«

Nogometaši Rudarja se bodo pripravljali doma, na svojem in na igrišču Usnjarja v Šoštanju, vmes bodo odigrali več pripravljalnih srečanj z okoliškimi in drugimi klubi. Že prihodnji teden naj bi se sestali z ekipo Zagreba, ki bo na pripravah v Topolšici.

vos

Ženski roketni klub Velenje

Cilj je jasen — boljši rezultat

Poletje je, čas dopustov in počitka. Velja to tudi za športnike, seveda tiste, za katere naj bi bilo to »mrtvo« obdobje? Je res tako? Obiskali smo med drugim ženski roketni klub Velenje in se pogovorili s članom izvršnega odbora kluba Marjanom Klepcem.

Kaj je torej novega pri ženskem roketnem klubu? »Julij je v roketnem mesecu počitka in tako je tudi pri nas. Dekleta imajo prosto do 1. avgusta, ko se bomo na igrišču ob Jezeru pričeli pripravljati na novo tekmovalno sezono.«

Naj ne bo odveč resnično kratka ocena minule tekmovalne sezone, s katero verjetno niste najbolj zadovoljni.

»Ja, v preteklo sezono smo šli zagotovo z večjimi željami, kot smo jih uresničili. Vzrok so v glavnem poškodbe, zlasti pa odnosi znotraj kluba, tudi odnosi med klubom in igralkami. Problemi niso bili nerazrešljivi, vendar so se nekatere igralke odločile, da v klubu ne bodo več delovale, zato smo drugi del tekmovalne sezone pričeli nekoliko okrnjeni. S tem smo si lahko zagotovili le obstanek v 2. zvezni ligi. Vsekakor je naša največja želja, da se to ne bi več ponovilo, da bi dosegli boljše rezultate, ki privlačijo več gledalcev, pa tudi do potrebnih finančnih sredstev lažje pridemo. Zato smo se skušali okrepiti. Imamo dve novi igralki in sicer Isabegovičev, ki je prišla iz Varaždana. Prav tako smo ocenili, da je v prihodnji sezoni klubu potrebna Slavica Golici in na naše veliko veselje je pristala, da bo tudi v prihodnji sezoni branila barve našega kluba, vendar se je medtem že poslovila od rokometar. Naš cilj je torej jasen — boljši rezultat, kot nekaj let nazaj.«

Bo katera igralka zastopala klub? »Poleg tistih, ki so nekako prenehale že med letom, klub zapuša Če-

farinova, ki se je vrnila domov in Smilja Olič, ki odhaja na študij v Ljubljano, zato se je vrnila v domače Zelenice, saj študij in nenehne vožnje na trening in potovanja na tekme ne gre skupaj. Moram pa povedati, da smo v klubu, ne glede na spore s posameznimi igralkami na polovici sezone, temni igralkami ponudili roko sprave, konkretno to velja za Petkovo in Kraljevo. Petkova ne more nadaljevati iz družinskih razlogov, Kraljeva pa trmasto vztraja naprej in zahteva izpisnico. Namerava prestopiti v žalski klub. Končno smo ji izpisnico tudi pripravljati dati, vendar pod enakimi pogoji, kot veljajo za vse ostale igralke.«

Kaj to pomeni?

»To pomeni, da bomo od novega kluba zahtevali določeno odškodnino, kar je v roketu in drugih športih že uveljavljena praksa.«

Pred leti ste zapisali v načrte tudi prvo zvezno ligo?

»Pravzaprav prihaja obdobje, ko nas bodo mnogi vprašali, kako je z uresničitvijo srednjeročnih načrtov. Res smo zapisali vstop v 1. ligo do leta 1990, vendar že danes lahko ugotovimo, da tega cilja ne bomo uresničili. Ko smo pisali te cilje, smo ponudili tudi finančni načrt, ker vsaka stvar nekaj stane, tudi uvrstitev v 1. zvezno ligo. Zaenkrat v Velenju še nimamo pogojev za to, niti organizacijskih in še manj finančnih. Pred dnevi smo na izvršnem odboru obravnavali pričetek priprav na novo tekmovalno sezono

Šah

Rezultati ekipnega hitropoteznega turnirja, ki je bil v počastitev rudarskega praznika 3. julija: 1. TET Trbovlje 26,5 točk, 2. RLV 22,5, 3. ŽG Celje 21,5, 4. KS Šoštanj 18,5, 5. Gorenje 15, 6. REK 14, 7. Vegrad 13, 8. Upokojenci 9,5 in 9. KS Topolšica 3,5. Najboljši igralci na posameznih deskah so bili: Franc Pešec 6,5 točk (Celje), Jože Drobež 7,5 točk (Trbovlje), Oto Krajnc 7

točk (Trbovlje) in Stane Pertinač 7 točk (Celje).

Na ekipnem hitropoteznem turnirju v Celju, ki je bil organiziran v počastitev občinskega praznika, je bil vrstni red ekip naslednji: 1. Metalna Maribor 35,5 točk, 2. Celje I. 31,5, 3. Rudar Trbovlje 30, 4. Kovinar-Marles 27,5, 5. ŠSD Titovo Velenje 20, 6. Celje II. 18, 7. Šempeter 5,5 itd. S. Cvar

S. Vovk

Počitniške dejavnosti

Imajo se »fajn«

Tudi letos je DPM poskrbelo za otroke, ki v počitniških dopoldnevih preganjajo dolgčas. Vsa dopoldneva ob 9. uri jih na otroškem igrišču v Titovem Velenju čakajo animatorji, ki jih zaposlijo z igro. To je dobrodošla dejavnost za vse, ki počitnice preživljajo doma in možnost za dopoldnansko varstvo. Starši lahko pridejo po svoje otroke ob dvanajsti uri.

Obiskali smo otroke in mlade animatorje Julito, Alenka in Romeo na njihovem prvem sestanku v sredo. Počasi se je nabralo približno 20 otrok, nekaj najmlajših je Alenka pripeljala kar s sabo.

Takšno dopoldne je razigrano in veselo, da je kaj. Malčki v

pozabavali z »jutranjo« telovadbo, iz Romeove pa se je slišal prepevajoč glas »Gnilo jajce nošim, noben mu ga ne dam...« in krohotajoč smeh, ko se je Mitja presenečen znašel v sredi kot gnilo jajce.

»Po izkušnjah že vem, kaj bi otroci radi počeli; nekaj jih je takih, ki so bili z mano že prejšnja leta. Zamisel je taka, da smo čimveč na prostem, igramo se, hodimo na izlete, rišemo... Za vsak dan se sproti dogovarjamo, kaj bomo počeli,« pripoveduje Romeo in smeje se miri fante, ki se zabadajo med sabo.

Mladi navihanci na vprašanja, kako je na takšnih počitniških dopoldnevih in kakšni so »tova-

riši,« enotno odgovarjajo »fajn«. Če tako pravijo otroci, ki so tam in tako preživljajo počitnice, potem jim je treba verjeti. Julita,

Alenka in Romeo vabijo vse, da se jim pridružijo. Še bolj veselo bo!

MELITA BERZELAK

Je zelo živahno!

KOMISIJA ZA BIVŠE POLITIČNE ZAPORNIKE, INTERNIRANCE IN IZGNANCE PRI OO ZZZ NOV VELENJE

Sodelujte pri urejanju dokumentacije

Komisija za bivše politične zapornike, internirance in izgnance, odbor Dachau pri Republiškem odboru ZZZ NOV Slovenije je sprejela obvezo, da pripravi in objavi dokumentacijo o internirancih, ki so v letih 1941 — 1945 umrli v koncentracijskem taborišču Dachau.

V ta namen je Občinski odbor ZZZ NOV Velenje na osnovi svoje evidence pripravil seznam umrlih in še živih internirancev Dachaua, ki so med vojno živeli na območju sedanje občine Velenje in za tiste internirance, ki so se po vojni priselili v občino Velenje.

Da bi pripravili čim točnejšo dokumentacijo interniranih v Dachau, vabimo k sodelovanju v tej akciji zlasti bivše Dachauce, svoje interniranih in ne nazadnje krajevne organizacije ZB.

Predvidevamo, da boste spiske pazljivo pregledali in jih izpopolnili z manjkajočimi podatki. S tem boste pripomogli k izdaji posebne, v knjižni obliki pripravljene dokumentacije o internirancih Dachaua.

Vabimo vas in prosimo, da vse pripombe oziroma dopolnitve k spisku dostavite Občinskemu odboru ZZZ NOV Velenje (telefon 853 593), in sicer do 5. avgusta 1988.

OO ZZZ NOV Velenje

a) INTERNIRANCI V OBMOČJU OBČINE VELENJE, KI SO V LETIH 1941 — 1945 UMRILI V KONCENTRACIJSKEM TABORIŠČU DACHAU IN NJEGOVH PODRUŽNICAH:

1. Blagotinšek Ivan, rojen 18. 5. 1895, Lokovica, umrl 5. 3. 1945
2. Blagotinšek Lovro, rojen 3. 8. 1901, Lokovica, umrl leta 1944
3. Cevzar Franc, rojen 20. 10. 1910, Lokovica, umrl leta 1944
4. Čebul Anton, rojen 6. 1. 1897, Šostanj, umrl 22. 2. 1945
5. Dvornik Ivan, rojen 23. 7. 1906, Lokovica, umrl leta 1944
6. Gril Ivan, rojen 23. 6. 1919, Lokovica, umrl leta 1944
7. Hleb Ivan, rojen 6. 12. 1901, Pesje, umrl 6. 7. 1942
8. Hrstnik Florjan, rojen 5. 4. 1927, Ravne, umrl aprila 1945 v dachauski podružnici Schesinger
9. Hrovat Ivan, rojen 19. 12. 1913, Laze, umrl leta 1945 v dachauski podružnici v Stuttgartu
10. Kos Jožef, rojen 17. 3. 1883, Podkraj, umrl 15. 3. 1945
11. Košak Franc, rojen 28. 1. 1907, Cirkovce, umrl 20. 5. 1945
12. Kresnik Anton, rojen 18. 6. 1917, Družmirje, umrl 19. 2. 1945
13. Ledinek Jože, rojen 25. 2. 1910, Plešivec, umrl 25. 4. 1945
14. Lesnik Jože, rojen 24. 1. 1906, Ravne, umrl 26. 6. 1942
15. Melanšek Ivan, rojen 25. 8. 1893, Lokovica, umrl leta 1944
16. Napotnik Jože, rojen 21. 12. 1898, Velenje, umrl 25. 5. 1945
17. Polovšak Ferdo, rojen 6. 7. 1912, Ravne, umrl aprila 1945 v dachauski podružnici v Überlingenu
18. Pungartnik Alojz, rojen 20. 5. 1913, Šostanj, umrl 26. 2. 1942
19. Ravljan Ivan, rojen 16. 11. 1891, Šostanj, umrl 26. 2. 1945
20. Rutnik Ciril, rojen 30. 6. 1910, Plešivec, umrl leta 1945
21. Sevnčnik Franc, rojen 23. 9. 1900, Lokovica, umrl leta 1944
22. Silovšek Ivan, rojen 30. 4. 1910, Škale, umrl leta 1945
23. Skornšek Franc, rojen 30. 9. 1916, Gaberke, umrl 12. 11. 1942
24. Sovič Jože, rojen 21. 2. 1909, Topolšica, umrl marca 1945
25. Šmon Martin, rojen 8. 10. 1908, Podkraj, umrl 27. 2. 1945
26. Zaluberšek Vinko, rojen 25. 7. 1910, Ravne, umrl 7. 4. 1945

b) SEZNAM INTERNIRANCEV DACHAUJA Z OBMOČJA OBČINE VELENJE, KI SO UMRILI PO VRNITVI IZ INTERNACIJE

1. APAT Ivan, rojen 7. 1. 1913, Družmirje, umrl 1. 12. 1983 v Topolšici
2. BURJAK Ivan, rojen 14. 10. 1915, Zgodnje, umrl 8. 11. 1980 v Vojniku
3. DREV Ivan, rojen 11. 12. 1905, Topolšica, umrl 17. 11. 1963 v Celju
4. GOLOBINJEK Jože, rojen 8. 2. 1911, Gaberke, umrl 22. 10. 1985 v Titovem Velenju
5. JEZERNIK Rafael, rojen 23. 10. 1912, Silova, umrl 12. 8. 1984 v Celju
6. KOMPAN Ivan, rojen 5. 6. 1915, Topolšica, umrl 8. 1. 1975 v Topolšici
7. KEŠPRET Franc, rojen 16. 12. 1921, Lokovica, umrl 16. 6. 1969 v Lokovici
8. KRAJNC Jožef, rojen 11. 3. 1906, Laze, umrl 23. 3. 1984 v Lazah
9. KRUMPAČNIK Anton, rojen 18. 1. 1904, Mozirje, umrl 10. 9. 1986 v Šostanju
10. SOVIČ Ivan, rojen 23. 11. 1911, Ravne, umrl 31. 10. 1978 v Lokovici
11. ŠKOLC Franc, rojen 5. 6. 1900, Slovenske Konjice, umrl 2. 11. 1973 v Slovenj Gradcu
12. ŠPEGLIČ Jože, roj. 15. 3. 1902, Škofja vas, umrl 1. 11. 1980 v Slovenj Gradcu
13. TURKAR Alojz, rojen 16. 6. 1921, Slovenj Gradec, umrl 11. 6. 1983 v Saleku
14. VERDEV Ivan, rojen 6. 12. 1919, Topolšica, umrl 4. 3. 1988 v Topolšici

c) SEZNAM UMRlih INTERNIRANCEV DACHAUJA, KI SO SE PO VOJNI PRISELILI V OBČINO VELENJE

1. OREMUŽ Jože, rojen 24. 4. 1922, v Cirkovcah, umrl 31. 12. 1985 v Šostanju
2. TOPOLOVEC Miran, rojen 28. 11. 1919, v Ljubljani, umrl 12. 9. 1987 v Topolšici
3. OKORN Maks, rojen 19. 2. 1910, Velenje, umrl 3. 12. 1981 v Slovenj Gradcu.

d) SEZNAM ŠE ŽIVEČIH INTERNIRANCEV DACHAUJA Z OBMOČJA OBČINE VELENJE

1. CAVNIK Milan, rojen 6. 7. 1928, Gaberke
2. CANČ Jože, rojen 17. 3. 1917, Arnač (bil je tudi v Auschwitzu)
3. HLEB Jakob, rojen 9. 7. 1913, Velenje
4. HRIBERŠEK Leopold, rojen 23. 9. 1925, Silova
5. KOREN Jože, rojen 14. 12. 1913, Topolšica
6. KORITNIK Miha, rojen 29. 9. 1920, Šostanj
7. REBERNIK Jakob, rojen 11. 7. 1904, Silova
8. RAMŠAK Leopold, rojen 11. 12. 1918, Črnova

e) SEZNAM ŠE ŽIVEČIH INTERNIRANCEV DACHAUJA, KI SO SE V OBČINO VELENJE PRISELILI PO VOJNI

1. MALI LUDVIK, rojen 5. 8. 1919, Velenje
2. MRAK Anton, rojen 25. 4. 1919, Velenje
3. ZGANK Franc, rojen 8. 8. 1908, Velenje
4. MOČILNIK Tone, roj. 5. 6. 1927

KOREJSKI NARODNO-FOLKLORNI SPEKTAKEL

V četrtek 21. julija (drevi) ob 20.30 bo v dvorani doma kulture v Titovem Velenju gostoval Južnokorejski narodno-folklorni ansambel Kang Sun Young, kar bo brez dvoma ena najbolj spektakularnih prireditev, ki potekajo v Titovem Velenju čez poletje.

To bo tudi lepa priložnost za vse, ki bodo želeli spoznati korejsko glasbo in folklor in jim zaradi tega ne bo potrebno oditi v ljubljansko Križanke, kjer bo ta ansambel nastopil dan poprej.

Poleg očarljive glasbe bodo spoznali tudi vsaj 400 živobarvnih kostumov, ki jih bo ansambel uporabljal v različnih atraktivnih in izvirnih plesnih točkah. V njih oživilja tisočletno tradicijo ljudskih običajev in verskih obredov iz Koreje in severovzhodne Azije.

Vstopnice 4.000 din! V predprodaji so do 15.000 ter eno uro pred predstavo! Dvorana je klimatizirana.

DRAGO MLINAREC

Izkušeni pop rock šansonjer Drago Mlinarec bo v soboto, 23. julija, ob 20.00 nastopil na promeni pred Delavskim klubom. Njegov glas in ovation kitara spremljamo že 20 let. Doslej je izdal že 10 LP plošč. V Titovem Velenju se bo predstavil s programom »Sve je u redu«, za katerega pravijo, da navdušuje tako staro kot mlado...

MILIČNIKI SO ZAPISALI

Tele poletne dni preživljajo velenjski miličniki v znamenju različnih vlovov. Največ jih je v stanovanju, v katera prihajajo nepridipravi s pomočjo podobnih ključev, iz stanovanj pa krađejo predvsem denar in zlatnino. Veliko je tudi drugih krad, predvsem koles in koles z motorjem ter delov vozil.

Vsem, ki odhajate na dopust (najpogostejše vlamljajo tatovi ravno takrat) pa tale nasvet: zaščitite stanovanje in nikar ne puščajte denarja, zlatnine in drugih dragih predmetov nezavarovanih.

PREVELIKA HITROST

Prejšnji torek, nekaj po 13. uri, je vozil voznik osebnega avtomobila Drago Korošec, 1965, z osebnim avtomobilom po cesti v Gaberkah. Verjetno je vozil prehitro, zato ga je zaneslo in trčil je v nasproti vozeči avtobus, ki ga je vozil Anton Balant, 1949. Prišlo je do trčenja, pri čemer sta se voznik Korošec in njegov sopotnik Franc Korošec, 1959, telesno poškodovala.

BREZ USNJE JAKNE

Vsem, ki se mudite v Zdravstvenem domu, pa je namenjeno

tole svarilo. Nikar ne pustite svojih dragih oblačil nezavarovanih v čakalnici. Zgodi se vam lahko tako kot se je Bojani R., ki je ostala 12. julija brez usnjene jakne.

ZAPELJALA S CESTIŠČA

Na lokalni cesti v Rečici ob Paki je 16. julija nekaj po 15. uri, verjetno zaradi neprimerne hitrosti, zapeljala s cestišča Klara Pustoslavšek, 1968. Poleg nje so bili v nesreči poškodovani še sopotniki Josip Hrčič, 1967 in Tanja Kelmbach, 1973.

VLOMI V STANOVANJA

Kot smo omenili že na začetku, se v teh poletnih dneh vrstijo vlomi v stanovanja. Med drugim je bilo prejšnji teden vlomljeno v stanovanje Jožeta P. (v času njegove odsotnosti) s Foitove. Tat je iskal denar in zlato in odnesel več zlatih predmetov. V dopoldanskem času je izginilo iz stanovanja Gorana P. s Saleške ceste 300 tisočakov, v noči na 16. julij pa torbica v kateri je bilo za okoli 1,7 milijona zlatnine, iz stanovanja Majde S. iz Podgorja. V

RADIO VELENJE • RADIO VELENJE

Program

Radio Velenje oddaja na ultrakratkovolnem območju na frekvencah 88,9 (oddajnik Velenje) in 97,2 megaherca (oddajnik Plešivec).

Naročila za vaše čestitke in pozdrave, obvestila, reklame, sprejemamo na upravi Centra za informiranje, propagando in založništvo, na Foitovi 10 v Titovem Velenju vsak delovni dan od 8. do 10. in od 11. do 13. ure, ob sredah pa popoldne od 13. do 16. ure.

V poletnih mesecih so oddaje Radia Velenje bolj sproščene. Izogibamo se klasični shemi in uvrščamo v spored več vedre glasbe in sproščeni razgovori. Pogosto vas bomo dragi po-

slušalci, drage poslušalke, povabili k sodelovanju, k oblikovanju naših oddaj. Klicali nas boste po telefonu 855 963.

NEDELJA, 24. julija: 11.00 Začetek sporeda; 11.15 Od Hude luknje do Rinke; 11.25 Kdaj, kje, kaj; 11.30 Z mikrofonom med vami; 12.30 Konec opoldanskega javljanja; 14.45 Vaše čestitke in pozdravi.

PONEDELJEK, 25. julija: 15.00 Začetek sporeda; 15.15 Od Hude luknje do Rinke; 15.30 Dogodki in odmevi (Prenos osrednje informativne oddaje Radia Ljubljane); 16.15 Kdaj, kje, kaj; 17.00 Šport, telesna kultura, rekreacija; 17.30 Vaše čestitke in pozdravi; 18.00 Novosti na področju zabavne glasbe.

SREDA, 27. julija: 15.00 Začetek sporeda; 16.15 Od Hude luknje do Rinke; 16.30 Dogodki in odmevi; 16.45 Kdaj, kje, kaj; 17.30 Od 16.30 do 19. Poletno popoldne Radia Velenje, vmes ob 17.30 Vaše čestitke in pozdravi.

KINO

REDNI KINO

Četrtek, 21. 7. ob 18. in 20. uri NINJA MAŠČEVALEC — ameriški, kung fu. Vloga: Sho Kasugi.

Petek, 22. 7. ob 18. in 20. uri TERMINATOR — ameriški, znanstveno-fantastični. Vloga: Arnold Schwarzeneger.

Sobota in nedeljo, 23. in 24. 7. ob 18. in 20. uri POKLIC KOMANDOS — ameriški, akcijski. Vloga: Lewins Kollins.

Ponedeljek, 25. 7. ob 10., 18. in 20. uri ter torek, 26. 7. ob 18. in 20. uri V SREDINI MOJH DNI — domači. Vloga: Milena Zupančič.

Sreda, 27. 7. ob 18. in 20. uri STRAST PO JULIJI — italijanski, erotični. Vloga: Andrea Barsini.

Sreda, 27. 7. ob 10. uri ter četrtek, 28. 7. ob 18. in 20. uri VELIČASTNI — francoski, avanturistični. Vloga: Jean Paul Belmondo.

NOČNI PROGRAM — v tem tednu bomo predvajali: JOY RADOŠT ŽIVLJENJA — francosko-kanadski, erotski. Vloga: Claudia Udy.

Predstave bodo: — v četrtek, petek in soboto, 21., 22. in 23. 7. ob 22. uri v REDNEM KINU.

— soboto, 23. 7. ob 20. uri v

ŠOSTANJU,

— NEDELJO, 24. 7. ob 20. uri v ŠMARTNEM OB PAKI in — petek, 22. 7. ob 24. uri RTC GOLTE — BIFE (Spod. postaja nihale)

ZA VSE NOČNE PREDSTAVE OTROKOM IN MLADOLETNIH OSEBAM NE DOVOLIMO OGLEDA FILMA.

KINO ŠOSTANJ

Sobota, 23. 7. ob 18. uri NINJA MAŠČEVALEC — ameriški, kung fu.

Nedelja, 24. 7. ob 18. in 20. uri STRAST PO JULIJI — italijanski, erotični.

Ponedeljek, 25. 7. ob 20. uri POKLIC KOMANDOS — ameriški, akcijski.

Sreda, 27. 7. ob 20. uri VELIČASTNI — francoski, avanturistični.

KINO ŠMARTNO OB PAKI

Petek, 22. 7. ob 20. uri NINJA MAŠČEVALEC — ameriški, kung fu.

Torek, 26. 7. ob 20. uri VELIČASTNI — francoski, avanturistični. RTC GOLTE-BIFE (Spod. postaja nihale. Žekovec)

Petek, 22. 7. ob 21. uri POKLIC KOMANDOS — ameriški, akcijski. KINO VELENJE SI PRIDRUŽUJE PRAVICO DO SPREMEMBE PROGRAMA!

noči na 16. julij je bilo vlomljeno tudi v vrtno hišico Marije F. pri Starem jasku od koder je izginil tranzistorjski radijski sprejemnik. Iz omare v samskem domu na ulici Simona Blatnika je še neznan storilec odnesel 290 tisočakov Miku T. Iz kleti Emila K. s Foitove ceste pa je v noči nanečeno izginilo kolo Senior.

KOLO Z MOTORJEM NAŠLI NASLEDNJI DAN

Še neznan storilec je 16. julija okoli 22. ure odpeljal kolo z mo-

torjem Rudiju B. s Foitove ceste v Titovem Velenju. Že naslednji dan pa očitno prevoznega sredstva ni več potreboval in ga je zavrgel pred Kulturnim domom, kjer so ga našli in ga vrnilo prave-mu lastniku.

SEJAL JE, »POŽELI« PA SO TATOV

Jože J. je bil 12. julija zjutraj zelo neprijetno presenečen, ko se je ozrl na svoj vrt. Vrtnin namreč ni bilo. Nekdo jih je pobral namesto njega.

Strokovna služba občinskih skupnosti za zaposlovanje Titovo Velenje

Objave potreb po delavcih v občinah Velenje in Mozirje

DELOVNA ORGANIZACIJA	POKLIC IZ ŠIFRANTA	PROSTA DELA IN NALOGE	DI	NČ DČ	ROK P	OD	ŠT. DEL.
OBČINA VELENJE							
ESO	dipl. ing. rač.	organizator aplikacij	2	NČ	15	850.000	1
ESO	ali druge ustrezne usm.						
	dipl. stroj. ali ing. stroj.	konstruk. projektant	3	NČ	15	750.000	več
	dipl. strojnik	samostojni projektant	3	NČ	15	850.000	več
ESO DO GORENJE EŠP	dipl. org. informatike	samostojni org. informat.	3	NČ	15	806.000	1
DO GORENJE EŠP	dipl. inž. el. za indus.						
	elektroniko	inž. zanesljivosti	3	NČ	15	888.600	1
Zdrav. center TOZD Splošno zdravstvo	monter vodovod. nap. ali ključ.	vzdrž. vodov. in top. naprav	1	NČ	15	530.000	1
Zdravstveni center Velenje TOZD Narav. zdrav. Topolšica	ekonomist	referent prodaje — znanje enega tuj. jezika (nem. angl.)	1	NČ	15	720.000	1
Delovna skupnost skup. služb	dipl. pravnik	Koordinator splošno prav. službe	3	NČ	15	900.000	1
Center srednjih šol	dipl. pedagog	šolski pedagog in koordinator šol.					
		svet. službe	3	NČ	8	700.000	1
Center srednjih šol TOZD EKŠ	grafični tehnik	vodja tiskarne	3	NČ	8	500.000	1
Ljubljanska banka Temeljna banka	ekonomist	prilavnik	×	DČ	8	450.000	1
Ljubljanska banka Temeljna banka	ekonomist tehnik ali gim. mat.	ref. na področju sredstev na vpogled v odd. sred.					
			1	DČ	8	510.000	1
OBČINA MOZIRJE							
ISKRA ELEMENTI-FERIRI	dipl. ing. elektrotehnike ali ing. tehnolog		3	NČ	8	800.000	1

LEGENDA: DI = delovne izkušnje, NČ = nedoločen čas, DČ = določen čas, ROK. P. = rok prijave,

Koledar

ČETRTEK, 21. julij — DANI-JEL
 PETEK, 22. julij — DAN VSTA-JE
 SOBOTA, 23. julij — BRIGITA
 NEDELJA, 24. julij — KRISTI-NA
 PONEDELJEK, 25. julij — JA-KOB
 TOREK, 26. julij — ANA
 SREDA, 27. julij — GORAZD

MALI OGLASI

DVA MUCKA, samca, stara 9 tednov, oddamo. Telefon: 881-270.

PO UGODNI CENI prodam novo desko za jadranje POLARIS. Zabukovnik Franc, Vrnjačke Banje 1, Titovo Velenje.

SLOVENEK išče stanovanje v Šaleški dolini ali bližnji okolici. Nudim tudi pomoč. Šifra: POŠTENOST.

MLADA DRUŽINA išče stanovanje v Titovem Velenju ali njeni okolici. Šifra: PRIJAZNOST.

RABLJENO SPALNICO prodam. Informacije zvečer. Telefon: 858-044. Cena po dogovoru.

PRODAM OTROŠKI ŠPORTNI VOZIČEK, nahrbtnik in ležalnik, barvni televizor. Telefon: 858-862.

ZEMLJO Z MALO VINOGRADA (5000 m²) v Velikem vrhu prodam. Franc Rogelšek, Gavce 23, Smartno ob Paki.

TOMOS ATX-50C, star tri mesece, ugodno prodam. Telefon: 855-245.

SYNTHISIZER YAMAHA DX21 deklariran ugodno prodam in 96 basno harmoniko MELODIJA novo, nerabljeno. Telefon: 062/845-650.

REGAL za dnevno sobo ugodno prodam. Telefon: 857-464.

ZASTAVO 101, letnik 1977, po delih ali v celoti, prodam. Telefon: 856-666.

CIRKULAR za obrezovanje trav, 2,5 cm³ osmic, 1 m³ fosnov prodam ter nudim mlajšemu upokojencu samostojno lažje delo. Naslov v upravi.

NOV TRAKTOR IMT 539 prodam. Telefon: 063/831-805 do 14. ure.

UGODNO PRODAM ALI ZAMENJAM ZA KREDIT ali drugo blago Gliser 25 KM, komplet ali posamezno; možen prevoz na strehi, peč in peč za etažno ogrevanje in kombi D, ter pralni stroj. Drago, telefon: 721-520.

OTROŠKI ŠPORTNI VOZIČEK in avtoradio stereo naše proizvodnje prodam. Telefon: 857-504.

POŠTEN SLOVENEK iz Rogaške Slatine, zaposlen na RLV išče opremljeno sobo s posebnim vhodom v Velenju. Javite na telefon: 853-819. Zvečer.

BAKRENE CEVI Ø 12 mm ugodno prodam. Telefon: 775-007.

KOTNO SEDEŽNO GARNITURO prodam, staro 6 mesecev, cena 140 SM. Vrnjačke banje 5, stanovanje 61/7 nadstropje, zvečer.

CENJENE STRANKE OBVEŠČAM, da bo »FRIZERSKI SALON ZLATKA«, Splitska 38, zaprt zaradi letnega dopusta od 22. 7. do 7. 8. 1988.

STARO HIŠO prodam, ki stoji na parceli v izmeri 70 arov, točka enkratna za vikend, razgled na vse strani, Tomaš nad Vojnikom. Informacije pri sosedu Inkrat Francu. Cena dve milijarde in pol. Tabor Jože, Prešernova 2, Titovo Velenje.

ROLETE plastične in lesene v vseh barvah in izvedbah izdelujem in ugrajujem. Telefon: 24-296.

GLASBENI CENTER (2 x 40 W), na daljinsko in stereo radio-kasetnik Hitachi, ugodno prodam. Kardelj trg. 1/18.

PARCELO 1600 m² blizu Šmartinskega jezera (lahko za dva vikenda) prodam. Telefon: 856-837.

TELEFONSKO TAJNICO PRODAM. Telefon: 856-837.

VIDEOREKORDER HITACHI prodam. Telefon: 856-837. (z dokumenti).

ZLATO ZA ZOBE prodam. Telefon: 855-160 po 15. uri.

PRODAM BARVNI TELEVI-ZOR Gorenje. Informacije telefon: 855-170 od 14. do 16. ure.

BREZHIBEN PRALNI STROJ Gorenje prodam, star 6 let. Telefon: 856-153.

NOVO DESKO POLARIS ugodno prodam. Šercerjeva 14, stanovanje št. 2, Titovo Velenje.

RESTAVRACIJA JEZERO

vabi na zabavne prireditve

POLETJE OB JEZERU

Za pravo razpoloženje bodo poskrbeli

ŠTIRJE KOVAČI

v nedeljo, 24. 7. ob 16. uri

in SEDEM MLADIH

v soboto, 30. 7. ob 20. uri

Ob pestri gostinski ponudbi in glasbi za vsakogar se boste v teh poletnih večerih lahko resnično dobro imeli.

ZVOČNIKE PIONEER 150 W, CB-president z usmernikom in anteno, CB televizor prodam, telefon: 063/858-810.

PRODAM ALI ZAMENJAM GRADBENI MATERIAL SIPOREX 25 x 30 x 60; Jasli za hlev in polnila in nosilce za ploščo. Drago telefon: 721-520.

HRANO IN STNAOVANJE nudim delavcu, ki bi po službi pomagal delati na kmetiji. Zaželeno je znanje upravljanja s kmetijskimi stroji. Pokličite od 12. do 13. ure ali od 20. do 21. ure. Telefon: 882-441.

KAMNOSEŠTVO PODPEČAN, Salek 20, sprejme naročila za izdelavo novih nagrobnih spomenikov in obnavljanje starih. Telefon: 857-558.

TAM 75 T 3, keson, s podaljšano kabino, registriran do maja 1989,

obnovljen, prodam. Telefon: 853-894, po 19. uri.

UGODNO PRODAM uvožen čistilec na paro, CB TV in otroško pisalno mizo. Telefon: 853-171.

DIANINO VETROBRANSKO STEKLO kupim. Telefon: 853-272.

PRODAM več različnih novih delov za FIAT 1300 in več kompletov batnih obročkov za LADO 1600 standard 1. in 2. brušenje. Telefon: 853-825 ali 853-112, Šarkan.

NOVE NAOKNICE (POLKNE) prodam, 3 kom 210 x 140. Telefon: 857-113. Popoldne.

KOLO BMX »20 TURBO«, prirejen za tekmovanja, prodam. Telefon: 855-329. Uroš.

PRODAM STAREJŠO STANOVAJSKO HIŠO z vodovodno in električno napeljavo ob asfaltni cesti, 12 kilometrov oddaljeno in Titovega Velenja. Naslov v upravi lista.

Dežurstva

DEŽURNI ZOBOZDRAVNIKI:

22., 23. in 24. julija dr. Miroslav Pavlovič, od 8. do 12. ure v zobni ambulanti.

DEŽURNI VETERINAR NA VETERINARSKI POSTAJI V ŠOŠTANJU:

Od 22. julija do 29. julija je dežurni veterinar dr. Ivo Zagožen, Jerihova 38, Titovo Velenje, telefon: 858-704.

DEŽURNI ZDRAVNIKI:

Četrtek, 21. julija — dnevni dežurni dr. Zupančič, nočni dežurni dr. Zupančič

Petek, 22. julija — glavni dežurni dr. Zupančič, notranji dežurni dr. Dragan Popov

Sobota, 23. julija in nedelja, 24. julija — glavni dežurni dr. Silvana Popov in notranji dežurni dr. Kočevar

Ponedeljek, 25. julija — dnevni dežurni dr. Šolar, nočni dežurni dr. Zuber

ZAHVALA

Ob nadvse bridki in mnogo prera-ni izgubi našega najdražjega do-brega in skrbnega sina in brata

Janka Kovača

iz Kavč se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, sosedom, prijateljem in znancem za darovano cvetje za pismeno in ustno izraženo sožalje ter spremstvo na njegovi zadnji poti. Zahvaljujemo se kolektivu RŠC, rudarski godbi, častni straži, pev-cem ter vsem govornikom za prelepe poslovnice besede. Zahvaljujemo se častitljivemu gospodu duhovniku za lepo opravljen pogrebni obred.

Vsem še enkrat iskrena hvala.

Globoko užalošeni vsi njegovi.

ZAHVALA

Ob boleči izgubi žene, mame in babice

Angele Melanšek

19. 4. 1924 — 7. 7. 1988

se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, prijateljem, znancem, sosedom in članom balinarske zveze Titovo Velenje, ki so nam ob težkih trenutkih pomagali in darovali cvetje ter jo spremili na njeni zadnji poti. Posebno pa se zahvaljujemo pevcem, govornikom in članom Zveze borcev in duhovnikom s Polzele in Titovega Velenja za opravljen obred in društvu invalidov iz Titovega Velenja.

Žalujoči mož Franci, sin Rudi in vnuk Rudi

od 19. 7. do 2. 8.

posezonsko
znižanje cen
OBUTVI

do 40 %

nama

ljubljska banka

Temeljna banka Velenje
n. sub. o.

LJUBLJANSKA BANKA
TEMELJNA BANKA VELENJE
Rudarska 3, Titovo Velenje

Komisija za delovna razmerja objavlja prosta dela in naloge

VODJA ODELKA KREDITIRANJA PROIZVODNJE IN PROMETA
za nedoločen čas

Pogoji:

— VII. ali VI. stopnja strokovne izobrazbe ekonomske smeri
— 4 leta del. izkušenj na VII. stop. oz. 6 let za VI. stopnjo

Pisne prijave z dokazili o izpolnjevanju pogojev naj kandidati pošljejo v roku 15 dni od dneva objave na naslov: LJUBLJANSKA BANKA, TEMELJNA BANKA VELENJE, Kadrovska služba, Rudarska 3, Titovo Velenje.

Kandidati bodo o izbiri obveščeni v 30 dneh po končanem zbiranju prijav.

SMRTI:

Silvester Ulaga, upokojenec iz Podloga pod Bohorjem 21, roj. 1912, Antonija Fijavž, upokojenka iz Titovega Velenja, Tavčarjeva 7, roj. 1906, Ivan Kovač, Rudar iz Kavč št. 33, roj. 1945, Jožef Rožič, upokojenka iz Zakla 10, roj. 1918.

GIBANJE PREBIVALSTVA

POROKI:

Anrej Puc, roj. 1965, rudarski tehnik iz Titovega Velenja in Suzana Sušec, roj. 1966, študentka iz Bevc, Miran Aplinc, roj. 1963,

predm. učitelj iz Titovega Velenja in Irena Rotovnik, roj. 1964, predm. učiteljica iz Skornega pri Šoštanju.

Sporočamo žalostno vest, da je umrl naš sodelavec

Ivan Cesar

organizator dela

Ohranili ga bomo v trajnem spominu

KOLEKTIV DO TERMoeLEKTRARNE ŠOŠTANJ

ZAHVALA

23. junija nas je v 55. letu po dolgotrajni bolezni zapustil brat in stric

Andrej Zaponšek

Iskrena hvala dr. Menihu, osebju bolnice Topolščica, sosedom, darovalcem cvetja, govornikom, godbi TUŠA, dekanu za opravljen pogrebni obred. Vsem, ki ste nam ob težkem trenutku stali ob strani in ga spremljali na zadnji poti.

Žalujoča sestra in vsi njegovi.

Urejenost izlozb nekaterih velenjskih trgovin

Na sprehod zaradi tega? Dajte no!

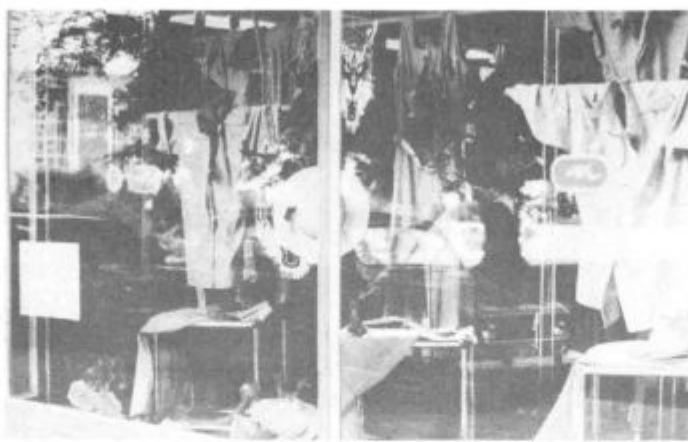
Reklo, da je izložba ogledalo vsake trgovine, je za večino velenjskih trgovcev samo publicca. Čeprav vsako leto ocenjujemo videz izlozb, te iz leta v leto ne spreminjajo svoje podobe. Tiste redke, dobro urejene izložbe v našem mestu, pa so še vedno osamljene lastovke, ki tudi po naravnih zakonitostih ne prinašajo pomladi. In še nekaj je zelo pomembnega, kar velja napisati v uvodu: trgovci, ki se ponašajo z lepo urejenimi izložbami, vsi v en glas govorijo, kako pomembno to vpliva tudi na prodajo.

Da nas ne bi kdo obsodil, da pišemo s subjektivnimi pogledi, smo naredili ob tej naši oceni tudi malo anketo, o tem kaj Velenjčani, potrošniki, menijo o videzu »ogledal« vsake trgovine. Torej šli smo v akcijo, s fotoaparatom in beležko. V beležko smo vpisovali samo kratke vtise, zato so fotografije toliko bolj zgovorne.

Najprej Optika Abba. Skoraj si upamo trditi, da je ta izložba, pa čeprav se v njej kitijo samo okviri očal, vedno domiselno urejena. Tokrat v znamenju mrež.

Era Standard. Vidimo ga seveda iz dveh pročelij. S tistega, kjer

je parkirni prostor in kjer veliko njihovih kupcev pusti svoje avtomobile. Človek bi pričakoval, da bi se srečal še s čim drugim kot s plakati »Izdelano v Gorenju« — razlog več za nakup, čeprav temu sloganu ni kaj oporekati. Na drugi strani, pa z eno besedo: nič. Nedomiselnost, pod instalacijskim materialom razstavljene preproge... Cene ob posameznih izdelkih so tako zbledele, da se jih ne da več razbrati. Tukaj lahko kakšen zlobnež pomisli, da je to zato, da jih trgovcem ni treba prevečkrat spreminjati. Ampak potem je že bolje, da tudi praznih listkov ni.

Utok ima vedno lepo urejeno izložbo.

Era Center, trgovina, ki jo mora opaziti vsak potnik, ki izstopi na avtobusni postaji. To bi bilo vredno izkoristiti. Izložbe so sicer urejene, ampak manjka jim nekaj. Malo več domiselnosti, ži-

Poslovalnici Erine Sodobne opreme sta resnično primer trgovine, kjer mora izložba nuditi pogled vanjo. Nekateri koti so resnično zelo lepo urejeni in človek si zaželi, da bi imel takšne v svo-

re pritegniti ničesar drugega. In kaj vidiš: vse in nič.

Torej, če si ogleduješ velenjske izložbe, dobiš o trgovinah prvo in najpomembnejšo informacijo: prodajamo na obroke, če pa ne na obroke, pa na čake! Drugo: ki jo zveš iz razgovora s prodajalci — od urejenosti izlozb, je odvisna prodaja. Kolikokrat bo treba to povedati tistim, ki imajo neurejene izložbe, pa kljub temu stokajo kako baje potrošnikom kupna moč pada. Tretje, človek gre včasih popoldne na sprehod tudi za to, da si ogleda izložbe in se odloči za kakšen nakup. Tudi tem bi lahko trgovci z domiselno postavljenimi izdelki več ponudili. Četrtič, da je poletje in čas odhoda na morje izveš tudi iz ve-

lenjskih trgovin, saj v njihovih izložbah zelo pogosto plavajo ribe.

PREDVSEM PA: Naši trgovci so očitno še vedno prežeti s klasično prodajo. Nekako ne stopajo v korak z razvitim svetom, pa ne samo z njim (tudi pri nas se mnogi napredni trgovci lotevajo novih prijemov). Vprašajte ženo, kolikokrat se ji je že zgodilo, da je v trgovini prebrskala recimo vse bluze, pa ji nobena ni bila všeč. Ko je stopila ven in v izložbi videla enako, se je takoj odločila zanjo. Ni mogla verjeti, da jo je že prej videla v trgovini.

Izložbe so si ogledovale: Mira Zakošek, Milena Krstič-Planinc, Tatjana Podgoršek in Melita Berzelak

V Eri Standard bodo sicer rekli, da to ni izložba. Strinjamo se, a podoba trgovini vseeno daje (prva slika). Povsod je vhod, samo tam kjer, naj bi bil, ga ni (druga slika). Kaj ti pomaga, če je poceni, ko pa je zaprto. Poleg tega pa se ne ve, kaj je poceni, ali v gostilni Intihar, ali kje drugje?

Poprečje

Ste se že kdaj vprašali, čemu so namenjene izložbe? Če to ne, so ob obisku kakšnega večjega kraja ali mesta gotovo vašo pozornost najprej pritegnile prav lepo urejene izložbe. Pravijo, da kot je obleka ogledalo človeka, so izložbe ogledalo trgovine. Če je lepo urejena, kupec stopi ne hote vanjo in kupi blago, ki ga prej ni nameraval.

Domiselnost in smisel tistih, ki skrbijo za to področje v Titovem Velenju oziroma samih trgovcev, pa nista ravno njihovi vrline. Stvari so se sicer od naše zadnje akcije spremenile na bolje. To je bilo seveda naše mnenje. Kot pa smo ugotovili kasneje, mislijo tako tudi skoraj vsi naši anketiranci.

Karolina Dvoršak iz Florjana pri Šoštanju: »Prihajam iz trgovine, v katero sem stopila prav zaradi lepo razstavljenega blaga v izložbi. Seveda sem ga tudi kupila, čeprav tega nisem imela v »načrtu«. Mislim, da so izložbe v Titovem Velenju še kar urejene. Najboljšo oceno bi prisodila nekaterim Erinim trgovinam. Sicer pa je tako, da imajo vsake oči svojega malarja.«

Elizabeta Toff iz Titovega Velenja: »Urejenost izlozb? Vse prej kot lepo urejene. Izložbe so ogledalo trgovine tako kot je obleka ogledalo človeka. Vsak rad pogleda lepo stvar, izložbo še posebej. Prvi vtis o trgovini dobi človek prav ob pogledu nanjo. V Titovem Velenju po urejenosti slednjih posebej ne izstopa nobena trgovina. Morda mladim še najbolj ugaja enostavno razstavljeno blago v M klubu. S padanjem kupne moči bodo trgovci za njihovo urejenost morali bolj poskrbeti, če hočejo seveda tudi več prodati.«

Hedvika Borovnik iz Titovega Velenja: »Za urejenost izlozb ne morem posebej pohvaliti nobene trgovine v Titovem Velenju. Morda slednjim nekoliko več pozornosti namenjajo le v Nami. Tu in tam še v Eri. Danes

je moja pozornost pritegnila prav izložba v eni od njenih trgovin, v prodajalni Center. Pozna se sicer, da se zadolženi trudijo, vendar premalo. Lepo in smiselno urejena izložba zna namreč še kako privabiti in ne hote zapeljati človeka, da stopi v trgovino. Da se bo za takšne korake tudi v prihodnje odločilo več kupcev, bodo morala biti ogledala trgovin temu primerno urejena.«

Zmago Frankovič iz Titovega Velenja: »Na dlani je, da je izložba zrcalo trgovine. Z našim zrcalom v Mladinski knjigi se resnično ne smemo hvaliti. Žal, tudi drugi trgovci v Titovem Velenju ne. Izložbe so namreč poprečno urejene, od časa do časa izstopa le Nama. Tisti del izlozb, kolikor jih imamo pri nas, urejemo predvsem sami. Občasno nam priskoči na pomoč aranžerka, kar je seveda mnogo premalo. Ob misli na čase, ki prihajajo, bomo morali vsi skupaj izložbam nameniti precej več pozornosti kot smo jim jo doslej.«

Sonja Sešel, namestnica poslovdje Zlatice: »Tisto kar je v izložbi je velikokrat pomembnejše kot tisto kar je v trgovini. Izložbo zamenjamo vsakih štirinajst dni, tudi zaradi tega, kar velikokrat naše stranke kupijo prav tisto kar vidijo v njej. Izložbe urejamo prodajalke same, čeprav moramo priznati, da nam pri izgledu izložbe pomaga tudi blago, ki ga prodajamo pri nas. Da se ga lepo razstavi.«

Marinka Ostervuh, iz Modnega salona: »Dobro urejena izložba sama prodaja. Ugotavljamo, da takrat, ko je ta še posebej lepa, prodamo precej več kot je običajno. Stranki smo pripravljene vedno prodati tudi izdelek, ki je razstavljen v izložbi.«

Naj ob koncu zapišemo še to — pri opravljanju naših novinarskih obveznosti na ulici, smo tu in tam pobrali o urejenosti izlozb v Titovem Velenju tudi druge občane. Ob zastavljenem vprašanju so samo zamahnil z roko, češ, s temi stvarmi se pa res ne ukvarjam. Prav malo mi je mar, kakšne so — lepo ali slabo urejene. Ali morda menijo, da je dovolj zgovoren že pogled na cene?

vahnosti, skratka tistega magnet, ki potrošnika kar potegne v trgovino. Primer: res je že skoraj čas, da ljudje začno kupovati šolske torbe, ki jih je polna ena od izlozb, ampak verjetno bi se jih dalo ponuditi tudi drugače.

Kako malo je včasih potrebno zato, da ta pot zanese tudi v trgovino, pa dokazuje Utokova izložba. Aktualen safari stil, ki ga tokrat ponujajo, so popestrili z narisanimi glavami tigrov. Učinek — enkrat.

Čudovita izložba Zlatice, pa si zasluži nekoliko več besed. Dokazuje tudi, da pomanjkanje aranžerjev, opravičilo mnogih trgovcev, s poprečno urejenimi izložbami, ne more biti razlog za to, da izložba ne bi bila lepa. Tudi v Zlatici prodajalke izložbo urejajo same. Zamenjajo jo vsakih štirinajst dni, dopolnjujejo pa dnevno, saj si kupec pogosto zaželi prav tisto kar vidi v njej. Če je potrebno, v tej trgovini tudi same trgovke kupijo kakšen okrasni predmet — za zadovoljstvo nas in njih.

Trgovine s čevlji. Za vse trgovine s čevlji smo tokrat ugotavljali, da so veliko bolj urejene kot smo bili vajeni. To velja tako za prodajalno Borova, Planike in Alpine in seveda ne smemo pozabiti Peka.

Dekor okras, kajne?

O Boku lahko napišemo samo en stavek. Izložb ni, pa čeprav je tu toliko stekla skozi katerega bi lahko ponujali svoje izdelke. Enako velja tudi za Varteks. Skozi šipe se ni nič videlo. Bile so zastrite z zavesami.

Mladinska knjiga ima dva obraza. Na eni strani lahko vidiš tudi tisto kar ni najlepše za oči, na drugi strani pa sicer precej, tudi za oči lepega, pa vseeno bi človek pričakoval, da je v prodajalni, pa tudi izložbi s takšnim naslovom, v ospredju prodaja knjig in ne morda volne.

jem stanovanju, za druge pa velja, da tisti, ki je razmeščal pohištvo ni razmišljal, kako izgleda to od zunaj.

Ljubljanska Nama. Njene izložbe so zelo različne. Nekaj povsem poprečnih, kakšna tudi slabša, zato pa vsaj dve takšni, v kateri je vredno pogledati. Malo kak velenjski trgovec še razmišlja o tem, da se da v izložbo postaviti tudi stvari, ki ne prodajajo njihovih izdelkov. Ampak polepšajo videz trgovine in potrošniku ponudijo tudi estetski užitek. Takšna je vsekakor izložba, ki so jo popestrili Saleški likovniki z likovnimi stvaritvami, nastalimi v deveti rudarski koloniji.

»Cenenost« in blišč hodita včasih z roko v roki. Tako bi človek lahko pomislil ob pogledu na »bleščečo« okrašeno izložbo v kateri pa tokrat prihaja do pravega izraza tudi kakovost barvnih televizorjev prikazanih za nas na povsem neobičajen način. Kako tvoja podoba izgleda na televizorju, kaj ponuja kabelsko razdelilni sistem... Splača se ustaviti.

Era Dekor. Dekor je okras. Če človek stopi v Dekor, potem želi kakšen okras za svoje stanovanje, recimo. Tu naj bi dobil idejo, pa kot kaže, je nimajo niti tisti, ki so tu zadolženi za ureditev izlozb. Tukaj najbolj velja: pomagaj si sam, morda ti bo na koncu še malo trgovcev. Naslednja trgovina, prav tako Erina —

Zibka ima zadovoljivo urejene izložbe. Izložbo same urejajo tudi prodajalke v trgovini M club. Ta je vedno lepo urejena, kar dokazuje, da se zavedajo, kako pomemben je za kupca prvi vtis. Stranke si pogosto zaželejo prav tisto oblačilo, ki visi v izložbi in seveda ga tudi dobijo. V trgovini ŽIVILA STANDARD so prodajalke s kupci 90% zadovoljne in pravijo, da s kupci ni večjih težav. Tudi v PRESKRBOVALNICI so prodajalke v večji meri zadovoljne s kupci 85 do 95%. Trgovine KOŠAKI, RIBARNICA, MESNICA na tržnici obiščejo kdaj pa kdaj kupci, ki

Otroci imajo kaj videti.

Kako so prodajalci zadovoljni s kupci

V okviru akcije »Mladi raziskovalci za razvoj občine Velenje« je geografski krožek osnovne šole Antona Askerca izdelal zanimivo raziskovalno nalogo, ki so ji dali naslov TRGOVINA V KRAJEVNI SKUPNOSTI CENTER LEVI BREG TITOVO VELENJE. Med drugim so mladi raziskovalci tudi kakšen odnos kupcev do prodajalcev in obratno. Ker to — kakšen je naš odnos do prodajalcev vemo, zato je pa toliko bolj zanimivo, kakšen je obraten odnos. Mladi raziskovalci so zapisali:

»Pri analizi ankete smo ugotovili, da so kupci nezadovoljni s prodajalci, zato nas je zanimalo, kakšno mnenje pa imajo prodajalci o kupcih.«

V trgovini HRANA so prodajalke zadovoljne s svojimi strankami 70—80%. Pravijo, da so kupci nezadovoljni predvsem zaradi visokih cen. Kupec bi imel rad za malo denarja veliko in zraven še kvaliteto blaga. Menijo, da niso one krive, če cene stalno rastejo. Tudi za utesnjenost trgovine niso krive one. Strežejo kar se da hitro, kupci pa od njih preveč zahtevajo.

V trgovini ŽIVILA STANDARD so prodajalke s kupci 90% zadovoljne in pravijo, da s kupci ni večjih težav.

Tudi v PRESKRBOVALNICI so prodajalke v večji meri zadovoljne s kupci 85 do 95%.

Trgovine KOŠAKI, RIBARNICA, MESNICA na tržnici obiščejo kdaj pa kdaj kupci, ki

niso z ničemer zadovoljni, sicer pa so kupci v redu 75—80%.

Najbolj zadovoljni s kupci so prodajalci v NAMI. V samopostrežni z živili od 90 do 95%, na oddelku pohištva 95%, pri konfekciji 99%, na oddelku gospodinskih aparatov 90%. Prodajalci pravijo, da se kupci zgražajo predvsem nad visokimi cenami. Zelo so zadovoljni s kupci na oddelku otroške konfekcije — 100%.

V trgovini obutve PEKO prodajalke niso povsem zadovoljne s kupci. Pravijo, da nekateri kupci preveč komplicirajo.

V ALPINI trdijo, da so nekateri kupci precej problematični, zato so le 65% zadovoljne z njimi.

V PLANIKI pa prodajalkam ni všeč, da kupec dolgo izbira, potem pa, ko vidi ceno, zapusti trgovino. S kupci pa so v glavnem zadovoljne 85%.

V BOROVU pa so ocenile kupec s 45%, vendar nam niso razložile zakaj. Pripomnile so samo, da kupci preveč gledajo na ceno in kupujejo samo cenejše čevlje.

Prodajalci konfekcijskih trgovin so še kar zadovoljni s kupci in ni bilo pritožb.

Svojimi kupci so zelo zadovoljni še v ZLATICI, ELEKTROTEHNI, TOBAČNI: 100%.

Naš komentar niti ni potreben. Kot zanimivost, če morda sami niste opazili, s kupci so najbolj zadovoljni prav tam, kjer so tudi sami do njih najbolj pozorni.